

**Plán péče
o
přírodní rezervaci
Dománovický les**

**na období
2026-2030**

Schváleno příslušným orgánem ochrany přírody, Krajským úřadem Středočeského kraje,
odborem životního prostředí a zemědělství

schváleno protokolem č.j.ze dne

Ing. Simona Jandurová
vedoucí odboru životního
prostředí a zemědělství

1. Základní údaje o zvláště chráněném území

1.1 Základní identifikační údaje

evidenční číslo: 1085
kategorie ochrany: přírodní rezervace
název území: Dománovický les
druh právního předpisu, kterým bylo území vyhlášeno: vyhláška
orgán, který předpis vydal: ONV Kolín
číslo předpisu:
datum platnosti předpisu: 15.12.1988
datum účinnosti předpisu: 1.1.1989

1.2 Údaje o lokalizaci území

kraj: Středočeský
okres: Kolín
obec s rozšířenou působností: Kolín
obec s pověřeným obecním úřadem:
obec: Dománovice, Radovesnice II
katastrální území: Dománovice, Radovesnice II

Příloha č. M1:

Orientační mapa s vyznačením území

1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

Zvláště chráněné území:

Katastrální území: 709191, Dománovice

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
164/15		lesní pozemek	PUPFL	10001	710	710
164/16		lesní pozemek	PUPFL	10001	8030	8030
164/38		lesní pozemek	PUPFL	10001	106	106
164/39		lesní pozemek	PUPFL	10001	890	890
164/40		lesní pozemek	PUPFL	215	253	253
169		lesní pozemek	PUPFL	217	109887	109887
171		lesní pozemek	PUPFL	79	40813	40813
172		lesní pozemek	PUPFL	79	34632	34632
173/2		lesní pozemek	PUPFL	217	130746	130746
173/3		lesní pozemek	PUPFL	217	231301	231301
173/7		ostatní plocha	ostatní komunikace - PUPFL	217	1924	1924
Celkem						559292

Katastrální území: 738778, Radovesnice II

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
867/1		lesní pozemek	PUPFL	618	32694	32694
867/2		lesní pozemek	PUPFL	618	2175	2175
883/1		lesní pozemek	PUPFL	618	4854	4854
942/18		lesní pozemek	PUPFL	618	23179	23179
942/19		lesní pozemek	PUPFL	618	117677	117677
942/20		lesní pozemek	PUPFL	618	24484	6000
1236/1		vodní plocha	koryto vodního toku přirozené nebo upravené	60001	2480	2480
1218/6		ostatní plocha	ostatní komunikace	10001	385	385
Celkem						189444

Pozn. 1:

dle GISu do PR zasahují i parcely 175/1(les) a 175/4 (ostatní plocha – ostatní komunikace) v k.ú. Dománovice a 1237 (vodní plocha – koryto vodního toku (Státní pozemkový úřad)) v k.ú. Radovesnice II. – zjevně se jedná o chybu GISové vrstvy hranice MZCHÚ. Do PR zasahuje i parcela 1218/3 (ostatní plocha – ostatní komunikace), kde se patrně jedná o opomenutí v ÚSOP.

Pozn. 2:

dle odečtení v GISu má parcela č. 942/20 (k.ú. Radovesnice II.) v PR rozlohu cca 6000 m² (v ÚSOP je uvedeno 8000 m²) a parcela č. 1236 (k.ú. Radovesnice II.) má v PR rozlohu cca 2430 m² (v ÚSOP je uvedeno 2541 m², což je celá parcela). Patrně se jedná o chybný údaj v ÚSOP.

Vlastnictví pozemků v přírodní rezervaci

Katastrální území	Číslo listu vlastnictví	Vlastník pozemku
Dománovice	79	Římskokatolická farnost Žiželice, Palackého 3, 28129 Žiželice
Dománovice	215	Lesy České republiky, s.p., Přemyslova 1106/19, Nový Hradec Králové, 50008 Hradec Králové
Dománovice	217	Kinský dal Borgo, a.s., Komenského 5, Chlumec nad Cidlinou IV, 50351 Chlumec nad Cidlinou
Dománovice	10001	Obec Dománovice, č. p. 9, 28002 Dománovice
Radovesnice II	618	Kinský dal Borgo, a.s., Komenského 5, Chlumec nad Cidlinou IV, 50351 Chlumec nad Cidlinou
Radovesnice II	60001	Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, Kaplanova 1931/1, Chodov, 14800 Praha 4
Radovesnice II	10001	Obec Radovesnice II, č. p. 215, 28128 Radovesnice II

Pozn.

V případě LV č. 94 a 659 probíhá aktuálně změna vlastnického práva u většiny pozemků. Podíl od paní Ing. Benešové koupila společnost Kinský dal Borgo, a.s., Komenského 5, Chlumec nad Cidlinou IV, 50351 Chlumec nad Cidlinou.

Ochranné pásmo:

„Ochranné pásmo není vyhlášené, je jím tedy dle § 37 zákona č. 114/1992 Sb. pás do vzdálenosti 50 m od hranice ZCHÚ.“

Příloha č. M2:

Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma

1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	OP plocha v ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	74,27			
vodní plochy	0,24		zamokřená plocha	
			rybník nebo nádrž	
			vodní tok	0,24
trvalé travní porosty				
orná půda				
ostatní zemědělské pozemky				
ostatní plochy	0,19		neplodná půda	
			ostatní způsoby využití	0,19
zastavěné plochy a nádvoří				
plocha celkem	74,70			

1.5 Překryv území s jinými chráněnými územími

národní park: ne
chráněná krajinná oblast: ne
jiný typ chráněného území: ne

Natura 2000

ptačí oblast: ne
evropsky významná lokalita: CZ0214010 – Dománovický les

Příloha č. M1:

Orientační mapa s vyznačením území

1.6 Kategorie IUCN

IV – řízená rezervace

1.7 Předmět ochrany ZCHÚ

1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu

Ochrana přirozeného dubohabrového lesa s výskytem řady chráněných a ohrožených druhů rostlin.

1.7.2 Hlavní předmět ochrany ZCHÚ – současný stav

A. ekosystémy

název ekosystému	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis ekosystému
Hercynské dubohabřiny	70	Ve stromovém patře dominují dub letní a dub zimní, dále se významněji uplatňují habr obecný a lípa srdčitá, a to i v nižší etáži stromového patra a v patře keřovém. Bylinné patro je většinou druhově velice pestré s typickými mezofilními hajními druhy. Na mírně vyvýšených místech v západní části rezervace je bylinné patro ochuzené s mírnými přechody v suché acidofilní doubravy. Lokálně přecházejí dubohabřiny i ve vlhké acidofilní doubravy s dominantním bezkolencem rákosovitým v podrostu.
Světlé teplomilné listnaté háje s lesostepními druhy a druhy teplomilných doubrav v bylinném podrostu.	20	Ve stromovém patře převažují duby, především dub letní. V příměsi se častěji uplatňuje i jasan ztepilý, lípa srdčitá a bříza bělokorá. V nižší etáži místy expanduje habr obecný, dále jsou v nižších etážích přítomny lípa srdčitá, javor babyka, jasan ztepilý nebo jilm habrolistý. Bohaté je keřové patro s hojným výskytem ptačího zobu obecného a svídy krvavé. Bylinné patro je druhově velice pestré s častým výskytem teplomilných druhů a druhů indikujících světlé lesy a lesostepi, především středoevropské bazifilní teplomilné doubravy i nelesní stanoviště. Místy se nacházejí i světliny s vegetací střídavě vlhkých bezkolencových až slatinných luk. Cca 1/3 rozlohy jsou perspektivní mladé výsadby a nálety po odtěžených smrkových porostech.

B. druhy

název druhu	aktuální početnost nebo vitalita populace v ZCHÚ	stupeň ohrožení *	popis biotopu druhu
Hnědásek osikový	V posledních letech stabilizovaná, ale stále velice zranitelná populace okolo 150 dospělců.	kriticky ohrožený ²	Paseky, proředěné porosty a okraje lesních porostů s přítomností jasanu a bohatším bylinným podrostem.
Roháč obecný	Roztroušený výskyt.	ohrožený ²	Staré dubové lesy, larvy se vyvíjejí 3–5 let - žijí v zemi v okolí ležícího dřeva (části kmenů, klád, pařezy, kořeny), jehož trouchnivějšími částmi se živí, ale i přímo v trouchu.
Střevíčník pantoflíček	Na 4 mikrolokalitách početnost meziročně kolísá mezi 15-35 trsy.	silně ohrožený ¹	Světlý listnatý les i okraje jehličnatých porostů, okraje odvodňovacích příkopů. Vždy na místech s bohatým bylinným patrem.
Žlutoucha jednoduchá	Na 3 mikrolokalitách, nižší stovky exemplářů.	kriticky ohrožený ¹	Paseky s rozptýlenými nálety bříz a borovic. Světlna u tůně v jižní části PR. Prosvětlené listnaté porosty s bohatým podrostem

1) podle Grulich (2012), 2) podle Farkač et al. (2005)

1.8 Předmět ochrany EVL anebo PO, s kterými je ZCHÚ v překryvu

A. typy přírodních stanovišť

stanoviště nejsou předmětem ochrany

B. evropsky významné druhy a ptáci

název druhu	aktuální početnost nebo vitalita populace v ZCHÚ	stupeň ohrožení	popis biotopu druhu
Hnědásek osikový	V posledních letech stabilizovaná, ale stále velice zranitelná populace okolo 150 dospělců.	kriticky ohrožený ²	Paseky, proředěné porosty a okraje lesních porostů s přítomností jasanu a bohatším bylinným podrostem.
Roháč obecný	Roztroušený výskyt.	ohrožený ²	Staré dubové lesy, larvy se vyvíjejí 3–5 let - žijí v zemi v okolí ležícího dřeva (části kmenů, klád, pařezy, kořeny), jehož trouchnivějšími částmi se živí, ale i přímo v trouchu.
Střevíčník pantoflíček	Na 4 mikrolokalitách početnost meziročně kolísá mezi 15-35 trsy.	silně ohrožený ¹	Světlý listnatý les i okraje jehličnatých porostů, okraje odvodňovacích příkopů. Vždy na místech s bohatým bylinným patrem.

1) podle Grulich (2012), 2) podle Farkač et al. (2005)

1.9 Cíl ochrany

- Zvýšení věkové a prostorové diverzity s důrazem na udržení celkově světlejšího charakteru lesních porostů, umožňujícího rozvoj bohatého bylinného patra typického pro dubohabrové háje a teplomilné doubravy. Postupné odstranění geograficky a stanovištně nepůvodních druhů dřevin, zachování podílu jasanu ztepilého ve všech dřevinných patrech.
- Zachování a podpora všech složek biodiverzity území vázaných na světlé lesy a nelesní stanoviště, především udržení a zlepšení stavu jediné populace hnědáka osikového v České republice.

2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany

2.1 Stručný popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

Přírodní rezervace se nachází při severovýchodním okraji rozsáhlého lesního komplexu cca 1 km východně od obce Dománovice a 10 km jihozápadně od Chlumce nad Cidlinou v okrese Kolín. V severní části protíná chráněné území silnice spojující obce Dománovice a Radovesnice II. Přírodní rezervace leží na východním úbočí Dománovického vrchu, jehož vrchol (269 m n.m.) je asi 600 m na západ od hranice chráněného území. Nejvyšší místo přírodní rezervace je na úrovni 240 m n.m. na západní hranici a nejnižší body jsou na vrstevnici 223 m podél severovýchodního okraje.

Podle geomorfologického členění (Demek 1987) náleží PR do celku Východolabská tabule, podcelku Chlumecká tabule a okrsku Krakovanská tabule.

Geologickým podkladem celého chráněného území jsou slíny a slínovce středního turonu (sedimenty svrchní křídý), které jsou místy překryté slabou vrstvou šterkopísků čtvrtohorní (pleistocén) labské terasy (Ložek, Kubíková, Špryňar 2005). Ve střední části PR jsou křídové sedimenty překryty i váťými písky, jejichž mocnost nepřesahuje 1 m (Hokr 1991, Česká geologická služba, geologická mapa 1:50 000, on-line). Reliéf území je plochý, nevýrazný, což charakterizuje území tvořená měkkými slínami a slínovci.

Vodní režim určuje nepropustný slínový podklad. Některé ploché špatně odvodňované úseky mají tendenci k dočasnému zamokření, jak dosvědčují odvodňovací strouhy. Tam, kde je pokryv váťých a terasových písků je půda sušší. Rezervaci neprobíhá větší trvalá vodoteč (Ložek 1993b). Hydrograficky spadá Dománovický les do povodí Radovesnického potoka, což je levostranný přítok Cidliny.

Základním půdním typem jsou v prostoru PR i jejím nejbližším okolí černošedě humusem zbarvené mělké slínovatky s příměsí hrubšího šterku, popř. hnědozemě až hnědozemě luvizemní (Ložek, Kubíková, Špryňar 2005). V lokálních velmi mělkých depresích, kam stéká povrchová i mělce podpovrchová voda, jsou tyto slínovatky více či méně oglejené. Plochy s vyšším podílem písčité frakce mají tendenci k podzolování, mělké podzoly jsou vyvinuty na váťých píscích (Hokr 1991). V plochých sníženinách (zvláště v jihovýchodní části rezervace) se projevuje hydromorfní režim půd, které jsou zde místy vápnité až k povrchu, jinde mají lesní půdy svrchní horizonty odvápněné (Ložek 1993a) a o vápnitý materiál jsou obohaceny jen odvaly odvodňovacích struh.

Klimaticky (Quitt in Tolazs & al. 2007) území spadá do teplé oblasti T2, která je charakterizována dlouhým teplým suchým létem, krátkou mírně teplou suchou až velmi suchou zimou s velmi krátkým trváním sněhové pokrývky a velmi krátkým přechodným jarním a

podzimním obdobím, s průměrným ročním úhrnem srážek 560 mm a průměrnou roční teplotou 8,5–9 °C.

Podle fytogeografického členění České republiky (Skalický 1988) leží území Dománovického lesa ve fytogeografickém obvodu Českého termofytika, fytogeografickém podokrese Rožďalovická tabule.

Podle Neuhauslové a kol. (2001) by potenciální přirozenou vegetací v celé PR byla černýšová dubohabřina (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*). Hercynské dubohabřiny (kód biotopu L3.1 dle Katalogu biotopů ČR, asociace *Galio sylvatici-Carpinetum*, dle Chytrého a kol. 2013) zde sice převažují, ale vyskytují se v několika odlišných variantách.

V typických hercynských dubohabřinách dominují ve stromovém patře duby (duby zimní (*Quercus petraea*) i letní (*Quercus robur*)). Příměs tvoří nejčastěji habr obecný (*Carpinus betulus*) a lípa srdčitá (*Tilia cordata*). Habr s lípou tvoří i střední a dorůstající etáž ve starších dvouetážových porostech. V druhově bohatém bylinném patře se uplatňují typické hájové druhy jako: jaterník podléška (*Hepatica nobilis*), srha hajní (*Dactylis polygama*), svízel lesní (*Galium sylvaticum*), svízel vonný (*Galium odoratum*), hrachor černý (*Lathyrus niger*), hrachor jarní (*Lathyrus vernus*), strdivka nící (*Melica nutans*), ptačinec velkokvětý (*Stellaria holostea*), bažanka vytrvalá (*Mercurialis perennis*), medovník meduňkolistý (*Melittis melissophyllum*), pšeničko rozkladité (*Millium effusum*), kostřava různolistá (*Festuca heterophylla*), kokořík mnohokvětý (*Polygonatum multiflorum*), lilie zlatohlavá (*Lilium martagon*), plicník tmavý (*Pulmonaria obscura*) nebo lipnice hajní (*Poa nemoralis*). Bylinné patro je nejbohatší při prosvětlených okrajích porostů. Ve stinných porostech s dominancí habru bývá silně potlačeno.

Na vyvýšených místech s písčitéjšími půdami ve střední a západní části se nacházejí hercynské dubohabřiny s ochuzeným bylinným patrem, ve kterém se více uplatňují méně náročné druhy jako: třtina rákosovitá (*Calamagrostis arundinacea*), konvalinka vonná (*Convallaria majalis*), černýš luční (*Melampyrum pratense*), ptačinec hajní (*Stellaria holostea*), lipnice hajní (*Poa nemoralis*), mléčka zední (*Mycelis muralis*), válečka lesní (*Brachypodium sylvaticum*), krtičník hlíznatý (*Scrophularia nodosa*), brčál barvínek (*Vinca minor*) ojediněle i acidofyty jako ostřice kulkonosná (*Carex pilulifera*), rozrazil lékařský (*Veronica officinalis*) a kostřava ovčí (*Festuca ovina*). Na vlhčích místech a s ochuzenými půdami přecházejí dubohabřiny ve vlhké (tzv. bezkolencové) acidofilní doubravy (kód biotopu L7.2), pro které je typická dominance bezkolence rákosovitého (*Molinia arundinacea*) v bylinném patře. Ve stromovém patře se v nich více uplatňují břízy – především bříza bělokorá (*Betula pendula*), ojediněle i bříza pýřitá (*Betula pubescens*).

V jihovýchodní a východní části PR se nacházejí lesní porosty s hojným výskytem druhů indikujících světlé lesy, především středoevropské bazofilní teplomilné (tzv. mochnové) doubravy (kód biotopu L6.4) i nelesní stanoviště. Ve stromovém patře převažují duby, především dub letní (*Quercus robur*). V příměsi se častěji uplatňuje i jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*) a bříza bělokorá (*Betula pendula*). V nižší etáži místy expanduje habr obecný (*Carpinus betulus*), dále jsou v nižších etážích přítomny i lípa srdčitá (*Tilia cordata*), javor babyka (*Acer campestre*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*) nebo jilm habrolistý (*Ulmus minor*). Bohaté je keřové patro s hojným výskytem ptačího zobu obecného (*Ligustrum vulgare*), krušiny olšové (*Frangula alnus*) a svídy krvavé (*Cornus sanguinea*). V podrostu těchto porostů se zvláště na světlinách a v prosvětlených částech vyskytuje vedle běžných hájových druhů i řada druhů méně běžných a vzácnějších. Z druhů charakteristických pro mochnové doubravy se vyskytují např. bukvice lékařská (*Betonica officinalis*), válečka prápořitá (*Brachypodium pinnatum*), ostřice horská (*Carex montana*), kostřava různolistá (*Festuca heterophylla*), svízel severní (*Galium boreale*), medovník meduňkolistý (*Melittis melissophyllum*), prvosenka jarní (*Primula veris*), řimbaba chocholičnatá (*Pyrethrum corymbosum*), srpice barvířská (*Serratula tinctoria*), violka srstnatá (*Viola hirta*) nebo tolita lékařská (*Vincetoxicum hirsutum*). Z nedávné doby je zde udáván hvozdík pyšný (*Dianthus*

superbus), mochna bílá (*Potentilla alba*) nebo bělozářka větevnatá (*Anthericum ramosum*) (Pivníčková, 1978). Tyto typické druhy zde aktuálně potvrzeny nebyly, ale jejich výskyt není nepravděpodobný. Na světlínách a pasekách i v proředených porostech je zajímavostí výskyt nelesních druhů, které jsou charakteristické pro střídavě vlhké bezkolencové louky, případně pro vápnité slatiny nebo širokolisté suché trávníky: pryšec kosmatý (*Euphorbia villosa*), oman vrbolistý (*Inula salicina*), ostřice chabá (*Carex flacca*), ostřice plstnatá (*Carex tomentosa*), čertkus luční (*Succisa pratensis*), pěchava slatinná (*Sesleria uliginosa*), čilimník nízký (*Chamecytissus supinus*), tužebník obecný (*Filipendula vulgaris*), hořeček brvitý (*Gentianopsis ciliata*), krvavec menší (*Sanguisorba minor*), šalvěj luční (*Salvia pratensis*), žluťucha jednoduchá (*Thalictrum simplex*), hadí jazyk obecný (*Ophioglossum vulgatum*) nebo ledenec přímořský (*Tetragonolobus maritimus*).

Převážně do teplomilně laděných hájů je soustředěn i výskyt řady druhů orchidejí. Roztroušeně se vyskytují okrotice bílá (*Cephalanthera damasonium*), bradáček vejčitý (*Listera ovata*), hlišník hnízdák (*Neottia nidus-avis*), vemeník dvoulistý (*Platanthera bifolia*) i vemeník zelenavý (*Platanthera chlorantha*). Se střevíčníkem pantoflíčkem (*Cypripedium calceolus*) se lze setkat převážně v okolí starých odvodňovacích příkopů. V několika málo exemplářích zde přežívá i vstavač nachový (*Orchis purpurea*) a vstavač vojenský (*Orchis militaris*), vzácně se vyskytuje krušík růžkatý (*Epipactis muelleri*). Pivníčková (1978) udává i výskyt i okrotice červené (*Cephalanthera rubra*).

U křížení odvodňovacích příkopů na okraji mladého smrkového porostu v jižní části PR se nachází menší nevysychající tůň (tzv. lokalita „U tůně“). Při březích tůně se vyskytuje např. šáchor hnědý (*Cyperus fuscus*) a v navazujícím porostu ostřice ostré (*Carex acutiformis*) i několik exemplářů ožanky čpavé (*Teucrium scordium*). Na přilehlé světlině na jediném místě v PR roste populace kriticky ohroženého pryšce lesklého (*Euphorbia lucida*). Z dalších významných druhů zde roste i žluťucha jednoduchá (*Thalictrum simplex*) a vstavač vojenský (*Orchis militaris*).

Většina výše zmíněných druhů vyskytujících se na pasekách a v podrostu teplomilných doubrav má hlavní těžiště výskytu ve světlých lesích a v lesostepích. Pro lesostepi a světlé lesy je typické, že pod heterogenním nadrostem stromového patra lze pozorovat vícesměrné gradienty půdní vlhkosti, světla a teploty, na které rostliny reagují podle svých ekologických nároků. Tak se udržuje velice rozmanité bylinné patro, kde se uplatňují světlomilné i stínomilné, vlhkomilné i suchomilné byliny a trávy (Jersáková, Kindlmann, 2004).

Starší výsadby smrku ztepilého (*Picea excelsa*) byly v nedávné době téměř vytěženy. Na jejich místech se nacházejí několikaleté kultury dubu, případně náletové porosty s břízou. Místy zarůstají tyto plochy třtinou křovištní (*Calamagrostis epigejos*), ale většinou se na nich vyvinula výše zmíněná druhově pestrá vegetace nelesních druhů a druhů světlých lesů. Mladší výsadby smrků jsou soustředěny především v jižní části PR a většinou jsou zcela sterilní bez podrostu. Ale nacházejí se většinou v botanicky nevhodnějších místech. Na několika místech se vyskytují i starší výsadby dubu ceru (*Quercus cerris*) a dubu červeného (*Quercus rubra*).

Součástí PR je i menší část louky se sadem u hájovny v jižní části PR. Vegetačně se jedná druhově poměrně pestrá ovsíková louka (kód biotopu T1.1) s běžnými lučními druhy.

Fauna území je podobně bohatá jako květena. Jednoznačně nejvýznamnější je výskyt hnědáška osikového (*Euphydryas maturna*), který zde má poslední známou lokalitu na území ČR. Jeho výskyt je v současnosti soustředěn do jižní a jihovýchodní části PR, ale pozorován je z téměř celého prostoru. Z dalších významných druhů motýlů byl zaznamenán batolec červený (*Apatura ilia*), bělopásek topolový (*Limenitis populi*), pestrobarvec petrklíčový (*Hamearis lucina*), perleťovec prostřední (*Argynnis addipe*), perleťovec dvanáctitečný (*Boloria selene*), hnědásek jitrocelový (*Melitaea athalia*), okáč ovsový (*Minois dryas*), okáč strdivkový (*Coenonympha arcania*), hřbetozubec (*Drymonia velitaris*), můra (*Atypha pulmonaris*), píďalka (*Acasis viretatat*), můrice březová (*Tetheella fluctuosa*).

Dalším významným druhem je roháč obecný (*Lucanus cervus*), který využívá celou plochu PR. Z dalších významných druhů brouků byl zaznamenán zlatohlávek skvostný (*Protaetia aeruginosa*), krajník hnědý (*Calosoma inquisitor*), střevlík měděný (*Carabus cancellatus*), střevlík (*Nebria brevicollis*), střevlík zrnitý (*Carabus granulatus*), tesařík piluna (*Prionus coriarius*), kozlíček (*Menesia bipunctata*), kozlíček (*Oberea erythrocephala*), zobonoska lísková (*Apoderus coryli*) nebo roháček kovový (*Systemocerus carabioides*).

Druhově dosti bohatá je malakofauna. Její lesní složka je však relativně chudá. Naproti tomu zde byl zjištěn poměrně vysoký počet druhů otevřené krajiny od nečetných xerofilů jako zrnovka mechová (*Pupilla muscorum*), páskovka žíhaná (*Cepaea vindobonensis*) nebo žitovka obilná (*Granaria frumentum*) po heliofilní prvky bazických mokřadů jako je vrkoč útlý (*Vertigo angustior*), které jsou zastoupeny poměrně četně. Z toho je zřejmé, že v minulosti byly lesní cenózy značně ochuzeny patrně v důsledku lesní pastvy, hrabání steliva a celkového prosvětlení porostů, nehledě k tomu, že zaujímaly menší plošný rozsah. Lze předpokládat, že alespoň části ploch byly ještě v nedávné době vlhkými loukami (Ložek 1993).

V tůni ve střední části EVL se rozmnožují skokan štíhlý (*Rana dalmatina*), skokan hnědý (*Rana temporaria*) a čolek obecný (*Triturus vulgaris*). Skokan štíhlý využívá k rozmnožování i odvodňovací příkopy a kaluže na cestách. Z plazů je běžný slepýš křehký (*Anguis fragilis*). Na pasekách a v okolí cest se vyskytuje ještěrka obecná (*Lacerta agilis*).

Hojní jsou šplhavci – strakapoud velký (*Dendrocopos major*), strakapoud prostřední (*Dendrocopos medius*), strakapoud malý (*Dendrocopos minor*), datel černý (*Dryocopus martius*) a žluna zelená (*Pica viridis*). Z dravců se vyskytuje káně lesní (*Buteo buteo*) nebo jestřáb lesní (*Accipiter gentilis*). Z dalších významnějších druhů ptáků byly zaznamenány např. krkavec velký (*Corvus corax*), lejsek bělokrký (*Ficedulla albicollis*), lejsek šedý (*Muscicapa striata*), linduška lesní (*Anthus trivialis*), krutihlav obecný (*Jynx torquilla*), žluva hajní (*Oriolus oriolus*) a drozd brávník (*Turdus viscivorus*).

Ze savců se vyskytuje např. veverka obecná (*Sciurus vulgaris*), z lovné zvěře lze běžně pozorovat zajíce polního (*Lepus europaeus*), srnce obecného (*Capreolus capreolus*), daňka skvrnitého (*Dama dama*) nebo prase divoké (*Sus scrofa*).

Přehled zvláště chráněných druhů rostlin

název druhu	aktuální početnost nebo vitalita populace v ZCHÚ	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	popis biotopu druhu, další poznámky
hadí jazyk obecný <i>Ophioglossum vulgatum</i>	Na 4 mikrolokalitách, vždy vyšší desítky až nižší stovky. Pravděpodobně hojnější - přehlížený druh.	ohrožený	Světlé a mírně prosvětlené listnaté lesní porosty, většinou s vyšší přítomností jasanu. Vždy na místech s bohatým bylinným patrem.
kruštík růžkatý <i>Epipactis muelleri</i>	1 mikrolokalita do 10 jedinců. ²	silně ohrožený	Světlé a mírně prosvětlené listnaté lesní porosty.
lilie zlatohlavá <i>Lilium martagon</i>	Roztroušeně na většině plochy PR vyjma chudších míst ve střední a západní části. Převážně sterilní exempláře.	ohrožený	Světlé a mírně prosvětlené listnaté lesní porosty, okraje pasek.

medovník meduňkolistý <i>Melittis melissophyllum</i>	Hojně na většině plochy PR vyjma chudších míst ve střední a západní části.	ohrožený	Světlé a mírně prosvětlené listnaté lesní porosty, okraje pasek.
okrotice bílá <i>Cephalanthera damasonium</i>	Především ve východní polovině PR. Ve starších porostech roztroušeně a jednotlivě, v zapojených mladých listnatých skupinách místy výskyty až stovek jedinců.	ohrožený	Starší i mladší listnaté a smíšené porosty (stinné i světlejší), okraje jehličnatých skupin.
ožanka čpavá <i>Teucrium scordium</i>	Několik jedinců na jedné mikrolokalitě. ¹	silně ohrožený	Světlna u tůně v jižní části PR.
pěchava slatinná <i>Sesleria uliginosa</i>	Na 3 mikrolokalitách. Slabě vitální.	kriticky ohrožený.	Okraje pasek na hranách odvodňovacích příkopů. Zjevně relikty původních slatinných luk.
prýšec kosmatý <i>Euohorbia villosa</i>	Východní a jihovýchodní část PR. Nižší stovky trsů.	ohrožený	Paseky a silně prosvětlené listnaté lesy s bohatým bylinným patrem.
prýšec lesklý <i>Euphorbia lucida</i>	Nižší stovky prýtlů na jedné mikrolokalitě.	kriticky ohrožený	Světlna u tůně v jižní části PR.
střevíčník pantoflíček <i>Cypripedium calceolus</i>	Na 4 mikrolokalitách početnost meziročně kolísá mezi 15-35 trsy.	silně ohrožený	Světlý listnatý les i okraje jehličnatých porostů, okraje odvodňovacích příkopů. Vždy na místech s bohatým bylinným patrem.
vemeník dvoulistý <i>Platanthera bifolia</i>	Roztroušeně po celé PR.	ohrožený	Starší i mladší listnaté a smíšené porosty (stinné i světlejší), okraje jehličnatých skupin.
vemeník zelenavý <i>Platanthera chlorantha</i>	Několik desítek exemplářů v severní části PR.	ohrožený	Prosvětlené starší i mladší listnaté a smíšené porosty.
vstavač nachový <i>Orchis purpurea</i>	2 mikrolokality, na každé pouze po jednom jedinci.	silně ohrožený	Prosvětlené listnaté porosty s bohatým podrostem. Spíše nelesní druh.
vstavač vojenský <i>Orchis militaris</i>	Na 3 mikrolokalitách – okolo 10 exemplářů.	silně ohrožený	Mladá jasanina, okraje odvodňovacích příkopů, zjevně v místech původních slatinných luk. Spíše nelesní druh.
žluťucha jednoduchá <i>Thalictrum simplex</i>	3 mikrolokality, nižší stovky exemplářů.	kriticky ohrožený	Paseka s rozptýlenými nálety bříz a borovic. Světlna u tůně v jižní části PR. Prosvětlené listnaté porosty s bohatým podrostem

*1) Špryňar, 2014, 2) Špryňar 2015

Přehled zvláště chráněných druhů živočichů

název druhu	aktuální početnost nebo vitalita populace v ZCHÚ	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	popis biotopu druhu, další poznámky
batolec červený <i>Apatura ilia</i>	aktuálně neověřeno, Čížek a kol. 2005a	ohrožený	Lesní okraje, cesty, porosty měkkých dřevin.
bělopásek topolový <i>Limenitis populi</i>	aktuálně neověřeno, Čížek a kol. 2005a	ohrožený	Housenky žijí na topolu osice na stromech do 3 m výšky. Dospělci se zdržují v korunách stromů. Na různých místech PR.
čmelák rolní <i>Bombus pascuorum</i>	Roztroušeně ⁶	ohrožený	Světliny, lemy cest, paseky s druhově pestřejší vegetací.
čmelák skalní <i>Bombus lapidarius</i>	Roztroušeně ⁶	ohrožený	Světliny, lemy cest, paseky s druhově pestřejší vegetací.
čmelák zemní <i>Bombus terrestris</i>	Roztroušeně ⁶	ohrožený	Světliny, lemy cest, paseky s druhově pestřejší vegetací.
čolek obecný <i>Triturus vulgaris</i>	Pravděpodobně malá populace.	silně ohrožený	Rozmnožování v tůni v porostu 2E, v odvodňovacích příkopech.
hnědásek osikový <i>Euphydryas maturna</i>	100 – 150 exemplářů, převážně v jižní a jihovýchodní části PR	kriticky ohrožený	Lesní světliny, paseky, prosvětlené porosty, vždy s přítomností mladších jasanů (cca 1-15m vysokých). Zpravidla v místech s bohatším podrostem.
jestřáb lesní <i>Accipiter gentilis</i>	Neznámá ⁵	ohrožený	Souvislé lesní porosty.
ještěrka obecná <i>Lacerta agilis</i>	Roztroušeně	silně ohrožený	Paseky, meze na okrajích lesa
krajník hnědý <i>Calosoma inquisitor</i>	Desítky kusů na lesních cestách ⁴	ohrožený	Smíšené a listnaté porosty.
krkavec obecný <i>Corvus corax</i>	Pravidelná pozorování, možné hnízdění.	ohrožený	Mozaikovitá krajina, hnízdí v lesích.
krutihlav obecný <i>Jynx torquilla</i>	Skupina dubových výstavků v pasekách ve střední části PR, možné hnízdění.	silně ohrožený	Světlé listnaté a smíšené lesy, remízky, sady nebo křoviny s jednotlivými stromy.
lejsek šedý <i>Muscicapa striata</i>	aktuálně neověřeno, Čížek a kol. 2005a	ohrožený	V lese vyhledává řidší prosluněné porosty. Na různých místech PR.
mravenec <i>Formica</i> sp.	Roztroušeně	ohrožený	Starší smíšené a listnaté porosty, okraje jehličnatých porostů a pasek.
pačmelák cizopasný <i>Bombus (Psithyrus) rupestris</i>	Roztroušeně ⁶	silně ohrožený	Světliny, lemy cest, paseky s druhově pestřejší vegetací.
roháč obecný <i>Lucanus cervus</i>	pravděpodobně běžný výskyt po celé PR, pozorován hlavně v okolí cest, a při okrajích vzrostlého lesa	ohrožený	Staré dubové lesy, larvy se vyvíjejí 3–5 let - žijí v zemi v okolí ležícího dřeva (části kmenů, klád, pařezů, kořeny), jehož trouchnivějšími částmi se živí, ale i přímo v trouchu.
ropucha obecná <i>Bufo bufo</i>	Ojedinelý výskyt ¹ , rozmnožování v PR je málo pravděpodobné.	ohrožený	Pravděpodobně v prostoru celé PR.

skokan štíhlý <i>Rana dalmatina</i>	Vyšší desítky jedinců. Pravidelně se rozmnožuje.	silně ohrožený	Rozmnožování v tůň v porostu 2E, v odvodňovacích příkopech, lesních kalužích. Dospělci pozorování v celém prostoru PR – především v okolí odvodňovacích příkopů.
slepýš křehký <i>Anguis fragilis</i>	Pravděpodobně hojně, pozorován hlavně v okolí cest.	silně ohrožený	V celém prostoru PR.
strakapoud prostřední <i>Dendrocopos medius</i>	Pravidelná pozorování, pravděpodobně hnízdění několika párů.	ohrožený	Smíšené a listnaté porosty.
užovka obojková <i>Natrix natrix</i>	Pravděpodobně vzácně, jedno pozorování. ³	ohrožený	Pravděpodobně hlavně v okolí odvodňovacích kanálů.
veverka obecná <i>Sciurus vulgaris</i>	Řídce na celé ploše PR.	ohrožený	Les, živí se lesními semeny a plody.
zlatohlávek skvostný <i>Protaetia aeruginosa</i>	Jednotlivé pozorování při JV okraji PR. ² Aktuální početnost neznámá.	ohrožený	V trouchu v dutinách listnatých stromů, hlavně dubů.
žluva hajní <i>Oriolus oriolus</i>	Pravidelná pozorování, pravděpodobně hnízdění několika párů.	silně ohrožený	Koruny vzrostlých stromů. V celém prostoru PR.

*1) NDOP (Adamec, 2012), 2) NDOP (Pálka, 2013), 3) NDOP (John, 2012), 4) NDOP (Krouza, 2012), 5) K.Němec – ústní sdělení, 6) P.Špryňar, 2015

Nejdůležitějším druhem z hlediska ochrany přírody je v území PR Dománovický les **hnědásek osikový (*Euphydryas maturna*)**. V současnosti se jedná o poslední lokalitu druhu v České republice a i v rámci celé Evropy je to jeden z nejvzácnější a nejohroženějších denních motýlů. Populace v Dománovické lese je stále velice malá a druh zde balancuje na hranici přežití. Z těchto důvodů zde uvádíme podrobněji popis jeho nároků. Plán péče je proto zpracován v souladu se záchranným programem (Čížek et al. 2005b) hnědásky osikového, ale i s ohledem na další významné druhy.

Jedná se o druh světlých rozvolněných listnatých lesů nížin a pahorkatin s bohatým bylinným a keřovým patrem a s nezapojeným patrem stromovým – v minulosti zejména pařeziny a střední lesy, výslunné lesní světliny a průseky, lesní cesty. Hostitelskou rostlinou housenek středočeských populací je prokazatelně jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), velmi vzácně byl zaznamenán ptačí zob obecný (*Ligustrum vulgare*). Dospělci létají od konce května do začátku července. Vývojová stadia nejlépe prosperují nikoli na přímém slunci, ale v polostínu a kladoucí samičky preferují relativně vlhká a závětrná místa.

Samice kladou hromadně, v několika vrstvách, několik desítek až stovek žlutavých vajíček na spodní stranu listů osluněných jasanů, nejčastěji na mladé stromky do výšky 3 m, přičemž na jednom stromku často bývá i více snůšek. Nejvýše bylo zaznamenáno hnízdo v 9 m nad zemí. Mladé housenky se líhnou během července a jsou gregarické, vytvářejí tzv. primární hnízdo a opřádají vlákny nejprve lístek se snůškou, později celý list. Po zkonsumování „snůškového“ listu se housenky přesunou na další listy a opřádají vhodnou větev živé rostliny zámoťkem (tzv. sekundárním hnízdem). Housenky z různých snůšek na jednom stromě se mohou spojit do jednoho hnízda. Larvy v hnízdech nezimují, ale již v průběhu srpna se rozlézají a přezimují soliterně v přízemní vegetaci. Jarní housenky se v Polabí nejprve krmí

pravděpodobně bylinami (plicníky, violky aj.). Dávají však přednost rašícímu ptačímu zobu (*Ligustrum vulgare*) a poté, co začne rašit jasan, přecházejí na mladé listy jasanu. V tomto období se musí často slunit. Kuklí se hlavou dolů, zavěšeny na vegetaci až do dvou metrů výšky. Housenky ve střední Evropě přezimují pouze jedenkrát, v severní Evropě je vývoj víceletý. Samci na samice vyčkávají na osluněných keřích a stromech. Obě pohlaví sají nektar převážně v ranních a odpoledních hodinách především na kvetoucích keřích (ptačí zoby, ostružiníky a další druhy), méně na kvetoucích bylinách. Samci sají i na vlhké zemi nebo na hniјících organických látkách. Populace bývají nepočetné a poměrně sedetární, byly však zaznamenány i přelety jedinců mezi jednotlivými lesními světlinami do vzdálenosti několika stovek metrů (nejčastěji do 300 m, výjimečně až do 1 km). Jednotlivé kolonie v rámci lesního komplexu jsou propojeny do metapopulací.

Podobně jako u dalších druhů motýlů světlých listnatých lesů pro jeho přežití nestačí jen zachovat přírodě blízkou dřevinnou skladbu. Hnědásek osikový má velmi vyhraněné nároky na prostorovou a věkovou strukturu svých biotopů. Může přežívat pouze tehdy, je-li na jeho lokalitách stálá nabídka menších pasek, světlin a prosvětlených porostů s mladými jasanem a zároveň dostatek nektaronosných křovin (především ptačí zob a ostružiník, dále svída, krušina, kalina, řesetlák apod.) a bylin (hlavně z čeledi miříkovité (mrkvovité) (*Apiaceae*)). Vhodná místa od sebe musí být v takové vzdálenosti (optimálně do 300 m), aby přeletující samice vždy našly dostatek míst s podmínkami vhodnými pro kladení vajíček. Osídlené plochy by měly být propojeny lesními cestami či průseky.

V posledních letech početnost hnědáška osikového v PR a navazujících částech EVL fluktuuje mezi 100 – 300 jedinci, což je pod hranicí 500 kusů udávanou jako minimální počet postačující pro uchování genetické diverzity populací (Reed et al. 2003). Empirická zjištění navíc ukazují, že pro předejití vlivů environmentální stochasticity (předejití rizika náhlého vyhynutí vnějšími vlivy – výkyvy počasí, nemoci atd.) by populace bezobratlých měly dosahovat okolo 5000 kusů ročně.

Běžné holosečné hospodaření je pro zachování populace hnědáška nevyhovující. Na velkých holosecích bez výstavků není vyhovující mikroklima (přílišné oslunění, přílišné proudění vzduchu apod.). Hnědásek na nich osidluje jasanem převážně jen na jejich okrajích. Při klasickém obmýtí vysokého lesa je ale nejzásadnějším problémem to, že lesní porosty jsou na dlouhá desetiletí zapojené se zastíněných bylinným patrem a s malou frekvencí pasek.

Pro zachování populace hnědáška osikového je nutné pěstování trvale světlých lesů nebo lesů s krátkým obmýtím. U hnědáška osikového je zřejmá jeho vazba na střední lesy, které na rozdíl od běžně pěstovaných lesů vysokých, zajišťují:

1. kontinuální nabídku mikrohabitatů vyhovujících nárokům larev, tj. vlhkých a závětrných míst v polostínu
2. optimální výšku křovinné vegetace pro aktivitu imág
3. bohaté bylinné patro (jarní housenky, nektar)
4. dostatečně hustou síť vhodných stanovišť, jejichž distribuce odpovídá disperzním schopnostem dospělců

Negativní vliv na jeho populace má dále nahrazování původních listnatých dřevin nepůvodními, změny hydrologického režimu, příprava půdy před zalesněním, použití insekticidů, případně i sběratelé.

Výhledově může být problémem chřadnutí a odumírání jasanů způsobené houbou *Chalara fraxinea*. Onemocnění se již projevuje i v Dománovickém lese, zvláště v místech s větší koncentrací jasanů. Nicméně zatím nedochází k ovlivnění populace hnědáška. Hnědásek kolonizuje i náhradní výhony poškozených jasanů. Do budoucna však můžou nastat komplikace se sháněním sadebního materiálu jasanu. Ač se jasan v části porostů úspěšně zmlazuje, na řadu míst ho bude nutné nadále vnášet uměle.

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti, současnosti a blízké budoucnosti

a) ochrana přírody

Podnět na vyhlášení chráněného území podali Pavel Štolba ze Zásmyk a Pavel Kratochvíl z Radovesnice v roce 1974. Hlavním důvodem podnětu byl výskyt některých vzácných druhů rostlin, především střevíčníku pantoflíčku (*Cypripedium calceolus*). Návrh se týkal dnešních porostů 2A, 2B, západní části porostu 1A a porostů dnes v majetku Farnosti Žiželice. Návrh měl rozlohu cca 23 ha. Do těchto porostů byl i soustředěn výskyt významných druhů rostlin.

Tehdejší Středisko státní památkové péče a ochrany přírody Středočeského kraje v 1978 zpracovalo návrh na vyhlášení státní přírodní rezervace. S vyhlášením chráněného území souhlasily místní obce Ohaře a Radovesnice II, Středočeský krajský národní výbor i tehdejší vlastník – Východočeské státní lesy – lesní závod Chlumec nad Cidlinou. Schválila ho i rada Okresního národního výboru v Kolíně. Pro navrhovanou rezervaci byl zpracován botanický inventarizační průzkum (Pivníčková, 1978) a zoologický inventarizační průzkum (Pecina, 1979). Nicméně vyhlášení státní přírodní rezervace nakonec neproběhlo.

Další návrh na vyhlášení podalo Středisko státní památkové péče a ochrany přírody Středočeského kraje v roce 1987. Dle „prohlášení“ měla být zřízena za účelem ochrany společenstev listnatých, dubohabrových hájů s výskytem střevíčníku pantoflíčku, medovníku meduňkolistého, okrotice bílé apod. Vlastní vyhlášení proběhlo usnesením plenárního zasedání Okresního národního výboru v Kolíně ze dne 15.12.1988. Vyhláška nabyla účinnosti 1.1.1989. Přijetím Zákona 114/92 Sb. a prováděcí vyhlášky 395/92 Sb. bylo území přehlášeno na PR. Současným předmětem ochrany podle zřizovacího předpisu je „Dubohabrový les s výskytem řady chráněných a ohrožených druhů rostlin a živočichů“. Před vyhlášením ani po vyhlášení nebylo hospodaření v lesích nijak ovlivňováno.

V roce 2005 se PR stala součástí EVL Dománovický les. EVL zahrnuje severovýchodní část rozsáhlého lesního komplexu Dománovického lesa i nedaleký Žiželický les, celková rozloha je 354,89 ha. Motivem pro vyhlášení evropsky významné lokality se stal výskyt hnědáka osikového. Předměty ochrany EVL jsou i střevíčník pantoflíček a roháč obecný. Výskyt hnědáka osikového tady byl potvrzen v polovině 90. let.

V roce 2005 byl zpracován plán péče o PR (Čížek a kol.). Plán péče navrhoval opatření pro rychlé posílení populace hnědáka osikového. Předpokládalo se rozpracování velké části porostů tak, aby byl umožněn postupný přechod na hospodaření tvarem lesa středního s desetiletým obmýtím spodní etáže. Tento návrh však narazil na odpor majoritního vlastníka a v této podobě nebyl vlastníky akceptován.

Od roku 2001 je zde systematicky prováděn výzkum a monitoring hnědáka osikového. V roce 2011 schválilo MŽP ČR Záchranný program hnědáka osikového v ČR. Přípravu textu záchranného programu hnědáka osikového zajišťovala AOPK ČR ve spolupráci s externími vědeckými a odbornými pracovníky. V souvislosti se schválením záchranného programu se započalo se záměrnými opatřeními na podporu hnědáka osikového. Realizaci záchranného programu zajišťuje AOPK ČR. Na 18ti dílčích plochách bylo provedeno prosvětlení lesního porostu, podplocení a podsadby sazenicemi jasanu ztepilého. Rozlohy jednotlivých dílčích ploch se pohybují mezi 0,19 – 0,45 ha. Na rozsáhlé holiny vzniklé odtěžením labilních smrkových porostů v porostu 1B bylo vedle dubů dosazeno 10% jasanů. Na podzim roku 2013 byla provedena rekonstrukce cca 40 letého smrkového porostu v porostní skupině 2E3a (nově 2E4a). Jedná se o místo zásadní pro výskyt hnědáka osikového. Při jeho okrajích se nacházejí zbytky luk s nálety jasanů, na kterých hnědásek dlouhodobě přežíval. Po odstranění smrkového porostu (odtěžen byl i dub červený, ponechán byl vtroušený jasan a dub letní) byla paseka na jaře 2014 zalesněna silnými polodrostky dubu letního a jasanu ztepilého. Ihned v roce 2014

byly některé z čerstvě vysazených jasanů kolonizovány hnědáskem. V roce 2014 byly poprvé hnědáskem obsazeny i jasaný podsazené do prosvětlených porostů. Každoročně v zimních měsících se provádí prořezávka jasanových náletů v lokalitě za hájovnou.

Od roku 2006 se provádí i pravidelný monitoring střevíčníku pantoflíčku.

b) lesní hospodářství

První údaje o pozemcích v PR Dománovický les pocházejí z r. 1346, kdy patřily statku Radovesnici a ten spadal pod panství Žiželice. V 16. století se Radovesnice stala samostatným statkem a dostala se do vlastnictví Slavatů a později do vlastnictví Jana Klusáka z Kostelce, který v Radovesnici postavil tvrz. V letech 1590-1607 koupil pozemky postupně od potomků Jana Klusáka císař Rudolf a připojil je k panství Poděbradskému. Roku 1839 přišel majetek do rukou druhého největšího velkostatkáře v tehdejší monarchii Jiřího Simona. Jeho potomci prodali majetek koncem roku 1916 manželům Janu a Boženě Havelkovým, jejichž statek byl v roce 1948 na základě zákona o revizi pozemkové reformy převzat Československým státem. Následně zde hospodařily Východočeské státní lesy – lesní závod Chlumec nad Cidlinou. Po roce 1989 byl veškerý lesní porosty vráceny potomkům původních majitelů. Restituenty většiny porostů byli Ing. Helena Benešová, JUDr. Darja Benešová, Ing. Jan Havelka a MUDr. Jan Kozák. Kromě MUDr. Jana Kozáka byli všichni ostatní výše jmenovaní nejen vlastníky, ale zároveň společníky v s. r. o. Lesy Radovesnice II, která tyto lesní porosty spravovala. Postupně probíhala majetková vyrovnání a dědická řízení a od roku 2005 zůstali jedinými spolumajiteli paní Ing. Helena Benešová a paní Paedr. Jana Bauerová (rozená Kozáková)¹. Přibližně 4 ha v severní části PR spravuje Farnost Žiželice a necelý 1ha při JZ okraji PR patří obci Dománovice. V roce 2015 paní Ing. Helena Benešová prodala svůj podíl u většiny pozemků společnosti Kinský dal Borgo, a.s. se sídlem v Chlumci nad Cidlinou.

První zmínky o lesních dřevinách pocházejí z doby pobělohorské. V urbáři z roku 1651 se uvádí, že veškeré lesy poděbradského panství byly v roce 1613 vyměřeny a rozděleny na hájenství. U statku Radovesnického byly převážně lesy dubové, borové a osikové ve třech hájenstvích. Podrobné zařízení pochází z roku 1792 a jeho autorem byl Ing. Jakub Schmidt. Porosty byly rozděleny do několika skupin dle způsobu hospodaření.

Část porostů měla být obhospodařována jako pařezina s různě starými výstavky; dolní etáž měla mít obmýtí 40 let. Při tom poměr mezi dolní a horní etáží měl být tak uspořádán, aby se na každé seči vyprodukovalo co nejvíce užitkového dříví, avšak na druhé straně byl tento požadavek omezen podmínkou, aby výstavky neutlačovaly a nebránily růstu dolní etáže. V podstatě se jednalo o střední les. Jak v pařezině, tak v kmenovině převažovaly tvrdé listnáče, pravděpodobně duby. Některé porosty byly navrženy k převodu na bory s následným obmýtím 80 let a na malé části se udržovaly prutníky s tříletým obmýtím.

Dle zařízení z roku 1885 rozeznávají jen 2 hospodářské skupiny a to kmenovinu s obmýtím 80 let a pařezinu s obmýtím 40 let; jejich výměry byly téměř stejné. Nicméně od zařízení z roku 1792 došlo k výraznému zvýšení rozloh kmenovin oproti pařezinám. Pařeziny se přeměňovaly především na borové porosty. Ale tratí Podstáj, Plaček a Domanovská, které se nacházejí v prostoru dnešní PR a navazující EVL, se přeměny téměř nedotkly. V pařezinách pochopitelně dominoval dub, místy byl přimíšena bříza a osika. Výjimku tvořila trať Plaček, kde bříza dosahovala téměř poloviny. Buk a lípa se objevovaly celkem nepatrně a to ponejvíce v ojedinělých skupinách nebo skupinovitěm přimíšení.

Při zalesňování se ponejvíce používalo vlastního semene a zejména u dubu se dařilo krýt potřebu z vlastních zdrojů. Sbírala se i semena břízy, jasanu, olše a méně i dalších dřevin. V uvedené době se velmi intenzivně prováděly přeměny a pro zalesňování se použilo velké množství borového semene, které už nebylo možno nasbírat v polesí; sadba po roce 1830 byla

již zcela běžnou, i když se namnoze jednalo o výsadbu sazenic vyzvednutých z náletu. K síji smrku došlo v té době jen ojediněle, a to v roce 1837 a tato se zřejmě nesetkala s úspěchem.

Z let 1878-1896 se zachovaly údaje o zalesňování. V oblasti dnešní PR a v navazujících porostech se využívala síje a výsadba především dubu. Často se zalesňovalo i břízou a hojně se využíval i jasan. Méně se používaly smrk a borovice, další dřeviny jen výjimečně.

V roce 1919 byl pro Radovesnici vypracován už samostatný hospodářský plán; revize plánu byly provedeny v letech 1928 a 1938. V plánu z roku 1938 se konstatuje, že les je rozdělen zase na dvě hospodářské skupiny a to kmenovinu s obmýtím 80 let a pařezinu s výstavky s obmýtím 40 let. Po roce 1930 nastal odklon od velkoplošného holopasečení a sáhlo se k pasekám o maximální šířce 20 m: ojediněle byly činěny pokusy s kotlíky. K úzkým sečím přistoupili z toho důvodu, že paseky v tamních poměrech brzy zabuření a úzké kulisové seče svým zastíněním zabraňují bujnému růstu buřene a umožňují vývin mladým sazenicím. Kotlíky prý se osvědčovaly po této stránce ještě lépe; v obou případech bylo však nutno provádět obnovu uměle. Těžební postup se osvědčil od severu. Stav kultur byl celkem dobrý, až na nejhorší stanoviště a některé lokality, které trpěly okusem zvěře. Většina starých porostů měla půdu krytou křovitým porostem lípy, habru a lísky. U pařeziny s výstavky, kde byl hlavní dřevinou dub, se mělo zásadně pracovat v úzkých pruzích a neustále se měla provádět přeměna na vysoký les, poněvadž výmladnost pařezů byla už velmi malá. Zařizovatel uváděl, že podle plánu z roku 1918 měly být sice přeměny dokončeny do roku 1948, avšak tento úmysl byl znemožněn zákony z let třicátých, které omezovaly těžby, takže v roce 1938, kdy měla být výměra pařeziny už jen 40 ha, byla ještě 66,67 ha. Zdá se, že se pařeziny nejdéle udržely právě v prostoru PR a na některých místech EVL. Z údajů mysliveckých stojí za zmínku, že v 19. století a do 1/2 20. století zde byly vysoké stavy drobné a srnčí zvěř. V některých letech docházelo k přemnožení srnčí zvěře a poškozování mladých porostů okusem. Výše zmíněné údaje o vývoji lesního hospodaření byly získány z Historického průzkumu lesa pro LHC Chlumec nad Cidlinou (Hošek, 1959).

Zájmové území se nachází v oblasti dlouhodobě a intenzivně obhospodařované. Lesní porosty zde byly po staletí intenzivně využívány. Lze předpokládat, že se v nich páslo i polařilo a postupně se rozlohy lesů zmenšovaly na úkor zemědělského využití. V současnosti zde lesy tvoří menší celky o rozloze několika desítek až stovek hektarů mezi nimiž je krajina intenzivně zemědělsky využívána. Jak je patrné z Müllerovy mapy Čech z roku 1720 (Příloha č. 8b), mapy I. vojenského mapování (tzv. Josefského) z let 1764-1768 (Příloha č. 8a) a mapy II. vojenského mapování (tzv. Františkova) z let 1836-1852 (Příloha č. 7) se poměr zemědělské půdy a lesů za posledních tři sta let výrazně neměnil. Ale právě v PR Dománovický les je dle II. vojenského mapování zřejmé, že poměrně rozsáhlé plochy při JV okraji byly v té době bezlesím. Z větší části se jednalo pravděpodobně o louky a z části i o mokřady, o čemž svědčí systém hlubokých odvodňovacích příkopů. Hranice lesa tehdy vedla po současné katastrální hranici Dománovic a Radovesnice II. Veškeré pozemky v katastru Radovesnice II byly tehdy nelesní. Se zalesňováním těchto míst se muselo začít ještě před koncem 19. stol., protože část současných porostů má stáří více jak 120 let. Že zde byly rozsáhlé nelesní biotopy potvrzuje i nebývale vysoké zastoupení nelesních druhů rostlin a měkkýšů na pasekách a v podrostu těchto lesů.

Důležitým zásahem do zrna krajinné mozaiky byla změna struktury samotných lesů. K té podle dochovaných dokladů docházelo už na konci 18. století. Tehdy se v celém Polabí začaly výmladkové lesy (tj. střední lesy a pařeziny) převádět na vysokokmenné porosty. Tyto změny se dotkly jak okolních lesů tak samotného Dománovického lesa, pozůstatky tohoto hospodaření (pravidelně rozmístěné výrazně starší stromy a nebo pařezy po jejich vytěžení) nalezneme ve starších porostních skupinách dodnes. V podstatě většina starších porostů v PR má charakter nepravých kmenovin (předržených pařezin). V horní etáži dominují duby z původních pařezin.

Dorůstající a střední etáž pak tvoří habr a lípa. Odklon od výmladkového hospodaření zjevně způsobil snížení populací druhů vázaných na světlé listnaté lesy.

Posledním z velmi důležitých zásahů, bylo nahrazování původních dřevin alochtonními, tento jev se dotknul zejména okolních lesů, kde se často nacházejí rozsáhlejší borové monokultury. Severní část Dománovického lesa (tedy i samotné území PR) bylo do značné míry ušetřeno, podle pamětníků (lesy byly převáděny přibližně od 50-tých let minulého století), za to mohla poměrně vysoká hladina podzemní vody. Přesto i v této oblasti došlo postupně k několika plošným výsadbám smrku, dubu ceru a dubu červeného. Jednotlivě nebo v malých skupinách se vyskytují i modřín evropský, borovice vejmutovka, borovice banksovka a borovice černá. Výsadby smrku byly soustředěny do míst bývalých druhově bohatých bezlesí. Starší výsadby smrku byly v předchozích letech odtěženy několikahektarovými kalamitními těžbami. Po jejich odtěžení se na řadě míst obnovila druhově bohatá nelesní vegetace. Některé tyto holiny se nepodařilo kvalitně zalesnit a odrůstají na nich silně mezernaté nálety břízy, borovice, smrku, jasanu a dalších dřevin.

Na změně druhové skladby živočichů a rostlin se také velmi výrazně podepsalo snížení hladiny podzemní vody. Tento jev úzce souvisí jednak s lesnickými jednak se zemědělskými melioracemi, jeho projevem je pravděpodobně i ústup jasenin.

Min. od padesátých let 20. stol. se hospodaří pouze tvarem lesa vysokého a holosečným hospodářským způsobem. Obmýtlí u dubových porostních typů bylo v uplynulém deceniu 140 let, obnovní doba 30 let. U smrkových porostních typů bylo obmýtlí 90 let, obnovní doba 20 let a u ostatních listnatých (převaha břízy) obmýtlí 70 let a obnovní doba 20 let. V posledních desetiletích obnova probíhala pouze v jehličnatých porostech, ve starých listnatých se prováděly nahodilé těžby. Od roku 2011 se provádějí managementové zákroky (prosvětlování) v souvislosti se záchranným programem hnědáška osikového.

Na holinách vzniklých odtěžením smrkových porostů před rokem 2006 byla zanedbána péče o výsadby. Původní výsadby dubu víceméně zanikly (přežívají jednotlivé exempláře) a na pasekách se nyní nacházejí prořídle nálety s převahou břízy bělokoré. Místy je i více náletů smrku, případně borovice nebo osiky a zůstávají zde i rozsáhlejší volné plochy. Na volných plochách se šíří třtina křovištní ale místy se nachází druhově velice pestrá nelesní vegetace i s výskytem zvláště chráněných druhů. Na holinách vzniklých odtěžením smrkových porostů po roce 2006 bylo před zalesněním využito tzv. drtiče. Nevyužitelné těžební zbytky byly podrceny a pokryly odtěženou plochu cca 10 cm silnou vrstvou. Na takto ošetřených plochách překvapivě regeneruje druhově pestrá nelesní vegetace, ani se na ní příliš nešíří třtina. Její šíření mohla na starších holinách podpořit mechanická příprava půdy (naorání). Použití drtiče je však problematické v místech výskytu hnědáška osikového nebo střevíčníku pantoflíčku (riziko poškození larev hnědáška a možné přílišné převrstvení trsů střevíčníku těžebními zbytky - viz níže).

Holoseče se dotkly i jedné populace střevíčníku pantoflíčku. Po rychlém odtěžení odumírajících smrkových porostů došlo ke snížení vitality jednotlivých trsů způsobené silným osluněním. V suchých letech docházelo k přísuškům jednotlivých výhonů s poupaty, které často zaschly ještě před vykvetením. Jeden trs byl omylem překryt hromadou větví. Po jejich odstranění se naštěstí s ročním odstupem objevil. Největší z trsů utrpěl převrstvením rozdrčenými těžebními zbytky po použití drtiče. Trs přežívá stále ve větším množství výhonů, ale pouze ve sterilním stavu. Většina trsů na pasece trpí i přílišným rozvojem bylinné vegetace, která je částečně protrhávána při jejich monitoringu. Tento zásah vznikl špatnou komunikací zoologa s botaniky a lesní personál tak nebyl správně upozorněn na místa jejich výskytu.

Veškeré lesní porosty v PR jsou kategorizovány jako lesy zvláštního určení dle zákona č. 289/1995 Sb., § 8 odst. 2 písm. a) – lesy v přírodních rezervacích. Tato kategorie byla vyhlášena rozhodnutím Mze ÚO Praha pod č.j. Les 381/00-K ze dne 26.10.2000.

*1) Paedr. Jana Bauerová, ústní sdělení

c) zemědělské hospodaření

Zemědělské hospodaření se PR týká pouze okrajově. Součástí PR je část udržované louky u hájovny o rozloze cca 0,07 ha a část pozemku p.č. 164/16, který je sice veden jako les, ale jeho západní 1/3 je fakticky polem, které má ale spíše extenzivní využití.

Okolní krajina je intenzivně zemědělsky obhospodařovaná, což má negativní vliv na okrajové části PR. Orba probíhá až k samému kraji lesního porostu, což způsobuje absenci bylinných lemů a tím snížení potravní nabídky např. hnědáka osikového. Dalším problémem je možné ovlivnění používanými chemikáliemi tj. herbicidy a insekticidy. Stejně jako obohacování povrchových a podzemních vod dusičnany a fosforečnany z používaných umělých hnojiv.

d) myslivost

V devadesátých letech byla ze strany majitele vyvíjena snaha o zřízení chovu bažantů v prostoru PR, žádost však byla Okresním úřadem v Kolíně zamítnuta. Vzhledem k okolní zemědělsky využívané krajině se do lesního celku Dománovického lesa stahuje zvěř z okolí, což způsobuje potíže při obnově lesa a veškeré výsadby i proředené porosty je nutné oplocovat. Problematické mohou být i vysoké stavy černé zvěře, která může rytím negativně ovlivňovat výskyt předmětů ochrany (larvy roháče, hlízy střevíčníku mohou sloužit černé zvěři za potravu). Neznámý je zatím vliv černé zvěře na přezimující housenky hnědáka osikového. Stavy černé zvěře je tedy lepší udržovat na minimálních počtech. Nicméně rytí zvěře má i částečně pozitivní vliv, kdy disturbované plochy mohou některým druhům rostlin sloužit k snazšímu vyklíčení, ve vlhčích místech, kde si černá zvěř vytváří kaliště, mohou přispět i k vytváření malých tůň. Obnažování půdního povrchu a tvorbu tůň je však možné zajistit i cílenými managementovými zákroky. Přímo v PR aktuálně nejsou žádná významná myslivecká zařízení. V lokalitě „U tůně“ je jeden rozpadající se posed. Dva posedy jsou při hranicích rezervace. Uvnitř rezervace se nachází několik malých krmelišť s minerálním lizem.

PR je v současnosti součástí honitby Radovesnice II – les. Nájemcem honitby je pan Miroslav Pacák. Normované stavy jsou stanoveny pro zvěř srnčí, dančí a černou. Mufloní zvěř zatím není normována a tak je povolen odlov pouze muflonek, muflončat a muflonů I. věkové třídy.

e) rekreace a sport

Územím neprochází žádná turistická trasa. Lokalita je nicméně poměrně hojně využívána houbaři. V době květu střevíčníků a letu hnědáků osikových pak les navštěvují ve vysokých počtech fotografové a amatérští i profesionální milovníci přírody, což lokálně způsobuje sešlap vegetace včetně poškozování nenápadných sterilních výhonů střevíčníku. Prokazatelně dochází občas k vyrýpávání střevíčníků a ke skrytému odchytu imag nebo odříznutí větví a odnosu „hnízd“ hnědáka osikového, což by v případě vyšší intenzity mohlo mít fatální důsledky pro populace obou druhů. Lokalitu navštěvují s minohledačkami i hledači starých mincí a podobných historických předmětů.

2.3 Související plánovací dokumenty, správní rozhodnutí a právní předpisy

- LHP LHC Radovesnice II na období 2006-2015
- LHO Kolín na období 2006-2015
- Územní plán obce Dománovice

- Územní plán obce Radovesnice II
- Rozhodnutí Mze ÚO Praha pod č.j. Les 381/00-K ze dne 26.10.2000 o zařazení lesních porostů do kategorie lesa zvláštního určení

2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch

2.4.1 Základní údaje o lesích

Přírodní lesní oblast	17 - Polabí
Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod	LHC Radovesnice II (507 711)
Výměra LHC (zařizovacího obvodu) v ZCHÚ (ha)	65,17 ha
Období platnosti LHP (LHO)	1.1.2006 – 31.12. 2015
Organizace lesního hospodářství	
Nižší organizační jednotka	

Přírodní lesní oblast	17 - Polabí
Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod	LHO Kolín (104804)
Výměra LHC (zařizovacího obvodu) v ZCHÚ (ha)	0,39 ha
Období platnosti LHP (LHO)	1.1.2006 – 31.12. 2015
Organizace lesního hospodářství	
Nižší organizační jednotka	Obecní lesy Dománovice

Přírodní lesní oblast	17 - Polabí
Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod	LHO Kolín (104804)
Výměra LHC (zařizovacího obvodu) v ZCHÚ (ha)	7,51 ha
Období platnosti LHP (LHO)	1.1.2006 – 31.12. 2015
Organizace lesního hospodářství	Diecézní lesy Hradec Králové, s.r.o.
Nižší organizační jednotka	Farnost Žíželice

Pozn. rozlohy výměr LHC jsou dle porostní plochy bez bezleší

Přehled výměr a zastoupení souborů lesních typů

Přírodní lesní oblast:				
Soubor lesních typů (SLT)	Název SLT	Přirozená dřevinná skladba SLT	Výměra (ha)	Podíl (%)
1O	Lipová doubrava	DBL (DBZ) 6-8, HB ±3, LP 1-2, (JV, JS, JL) ±, OS ±, BK ±	64,47	88,2
1V	Vlhká habrová doubrava	DBL 5-7, HB 2, JV ±1, JS ±2, LP ±2, BK 0-1, JL ±1, JD ±, OL 0-1, BB ±	7,76	10,6
1D	Obohacená habrová doubrava	DBL/DBZ 6-7, HB 1-2, LP ±2, (JV, JS) ±2, JL ±, BK 0-1, (břek, BB, TR) ±	0,84	1,2
Celkem			73,07	100 %

Porovnání přirozené a současné skladby lesa

Zkratka	Název dřeviny	Současné zastoupení (ha)	Současné zastoupení (%)	Přirozené zastoupení (ha)	Přirozené zastoupení (%)
Jehličnany					
SM	Smrk ztepilý	3,3	4,5	0	0
BO	Borovice lesní	1,1	1,5	+	+
BOC	Borovice černá	+	+	0	0
VJ	Borovice vejmutovka	0,7	0,9	0	0
JD	Jedle bělokorá	0	0	+	+
MD	Modřín opadavý	0,2	0,3	0	0
Listnáče					
DB	DBL – dub letní DBZ – dub zimní	44,1	60,2	45,1	61,8
DBC	Dub červený	2,4	3,3	0	0
CER	Dub cer	1,0	1,4	0	0
BK	Buk lesní	0,4	0,6	+	+
HB	Habr obecný	8,7	11,9	13,8	18,9
JV	Javor mléč	+	+	2,5	3,4
BB	Javor babyka	+	+	+	+
JS	Jasan ztepilý	2,3	3,2	2,3	3,2
JL	Jilm habrolistý	+	+	0,5	0,7
BR	Bříza bělokorá	3,1	4,3	+	+
BRP	Bříza pýřitá	+	+	+	+
JR	Jeřáb ptačí	+	+	+	+
BŘK	Jeřáb břeck	0	0	+	+
TR	Třešň ptačí	+	+	+	+
HR	Hrušeň planá (polnička)	+	+	+	+
JB	Jabloň lesní	+	+	+	+
LP	Lípa srdčitá	5,8	7,9	8,8	12,0
OL	Olše lepkavá	0	0	+	+
OS	Topol osika	+	+	+	+
JIV	Vrba jíva	+	+	+	+
KS	Jírovec maďal	+	+	0	0
Celkem			100 %	-----	100 %

Přirozená dřevinná skladba je převzata z Pěstování lesů II. Teoretická východiska pěstování lesů, Poleno, Vacek a kol., 2007

Maloplošně se v rámci PR vyskytují místa, která by typologicky odpovídala SLT 1P, nebo 1Q, kde jsou v přirozené dřevinné skladbě významněji zastoupeny břízy (bělokorá i pýřitá) a borovice lesní. Přirozené zastoupení smrku ztepilého, který je v přirozených dřevinných skladbách těchto SLT také uváděn, je zde málo pravděpodobné, nicméně ho lze v malé příměsi tolerovat. Lze zde předpokládat i přirozený výskyt vzácných vtroušených dřevin (jabloň lesní, hrušeň polnička) i pionýrských dřevin (jeřáb ptačí, vrba jíva), které se většinou v modelech přirozené dřevinné skladby neuvádějí.

Vyskytují se zde duby zimní i letní, přibližně v polovičním zastoupení.

Přílohy:

Příloha T1 - Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich
(Tabulka k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2).

Příloha M3 - Mapa dílčích ploch a navržených zásahů – lesní pozemky
Příloha M4 - Lesnická mapa typologická
Příloha M5 - Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

2.4.2 Základní údaje o nelesních pozemcích

Dílčí plochy na bezlesí a nelesních pozemcích byly vymezeny podle skutečné situace v terénu s přihlédnutím k vymezení jednotek prostorového rozdělení lesa a parcel katastru nemovitostí.

Plocha 1 – louka u hájovny

Udržovaná louka u hájovny při jižním okraji PR (součástí PR je jen menší část louky). Vegetačně se jedná o ovsíkovou louku, na části byla přeseťta kulturní travní směs. Na okraji louky při rozhraní s lesem se nachází květnatější bylinný lem. Jsou zde umístěny včelí úly. V KN vedena jak PUPFL (pozemek určený k plnění funkcí lesa), jedná se o malou část parcely p.č. 942/20 v k.ú. Radovesnice II.

Plocha 2 – pole na p.č. 164/16, k.ú. Dománovice

V KN veden jak PUPFL (pozemek určený k plnění funkcí lesa). Reálně se zde nachází pole.

Příloha:

- tabulka „Popis dílčích ploch a objektů” – příloha č. T2
- mapa dílčích ploch a objektů – příloha č. M3

2.5 Zhodnocení výsledků předchozí péče a dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup

V souvislosti se schválením záchranného programu se započalo se záměrnými opatřeními na podporu hnědáka osikového. Realizaci záchranného programu zajišťuje AOPK ČR. Na 18ti dílčích plochách bylo provedeno prosvětlení lesního porostu, podplocení a podsadby sazenicemi jasanu ztepilého. Rozlohy jednotlivých dílčích ploch se pohybují mezi 0,19 – 0,45 ha. Na menších plochách však vlivem stínění okolních porostů dochází většinou k velice pomalému odrůstání výsadby jasanu i přirozeného zmlazení. Na rozsáhlé holiny vzniklé odtěžením labilních smrkových porostů v porostu 1B bylo vedle dubů dosazeno 10% jasanů. Na podzim roku 2013 byla provedena rekonstrukce cca 40 letého smrkového porostu v porostní skupině 2E3a. Jedná se o místo zásadní pro výskyt hnědáka osikového. Při jeho okrajích se nacházejí zbytky luk s nálety jasanů, na kterých hnědásek dlouhodobě přežíval. Po odstranění smrkového porostu (odtěžen byl i dub červený, ponechán byl vtroušený jasan a dub letní) byla paseka na jaře 2014 zalesněna silnými poloodrostky dubu letního a jasanu ztepilého. Ihned v roce 2014 byly některé z čerstvě vysazených jasanů kolonizovány hnědáskem. V roce 2014 byly poprvé hnědáskem obsazeny i jasanové podsazené do prosvětlených porostů. Každoročně v zimních měsících se provádí prořezávka jasanových náletů v lokalitě za hájovnou. Všechna tato opatření se projevují pozitivně na populaci hnědáka osikového a lze předpokládat, že jejich pozitivní přínos se více projeví v dalších letech v souvislosti s dorůstáním mladých jasanů do optimální velikosti pro jejich kolonizaci hnědáskem.

Od roku 2006 se provádí i pravidelný monitoring střevíčníku pantoflíčku. Neprováděly se ale žádné speciální managementové zásahy na podporu střevíčníku pantoflíčku, roháče obecného ani dalších významných druhů. Při pravidelném monitoringu střevíčníku byly pouze odstraňovány nevhodně uložené těžební zbytky a lokálně odstraňována příliš bujná buřň.

Plán péče zpracovaný na roky 2006 – 2015 nebyl vlastníky akceptován. Návrhy z plánu péče, které spočívaly v razantnější zásazích v lesích (prosvětlení s 10letým obmýtim nově vzniklé etáže) nebyly realizovány. V mírnější variantě plán péče nahradily výše zmíněné zásahy dle záchranného programu hnědáka osikového.

Zásady hospodaření v lesních porostech PR Dománovický les zaměřené na zlepšení stavu populace hnědáka osikového a dalších významných druhů a biotopů lze shrnout takto:

- Hospodařit přírodě bližšími nepasečnými postupy - cílené prosvětlování starších listnatých a smíšených porostů clonnými sečemi na několika plochách rovnoměrně rozmístěných v celém prostoru PR. Odtěžovat především příliš stínící lípy, habr a stanovištně nevhodné dřeviny, šetřit duby (zimní, letní), jasan, jilm a vzácnější dřeviny. Cíleným prosvětlením podpořit přirozenou obnovu dubu a jasanu.
- Cílená podpora jasanu ztepilého. Dosadby do nově vzniklých ploch po odtěžení stanovištně nevhodných dřevin, podsadby do prosvětlovaných porostů, dosadby na světliny starších zanedbaných holin. V mladších porostech až do cca 40 let věku cílenou výchovou uvolňování nadějných jedinců jasanu, zvláště stromů pravidelně obsazovaných hnědáskem. Ve starších porostech udržování lesních světlin s nálety a podrostem jasanu.
- Postupná redukce geograficky a stanovištně nevhodných dřevin (DBC, CER, SM, BO, VJ, BKS, BOC, MD apod.) prostřednictvím holých a clonných sečí a jednotlivým výběrem. Jejich zastoupení udržovat max. dle modelů přirozené dřevinné skladby.
- Cílené prosvětlení několika mladších listnatých porostů (ověření pařezové výmladnosti a možnosti využití hospodaření tvarem lesa středního).
- Podpora jednotlivých stromů či skupin stromů významných z hlediska ochrany přírody spočívající v uvolnění korun dominantních jedinců, převážně DB, určených po dohodě s vlastníky na dožití a k rozpadu v porostu (koruny jsou často tísněny a prosychají). Dále budou zachovány doupné stromy a zachovány a případně uvolněny perspektivní jedinci vzácných listnáčů jako jilm habrolistý nebo jablň lesní a po dohodě s vlastníky bude ponecháno i ležící mrtvé dřevo.
- Udržování, rozšiřování a vytváření lesních světlin a lesních louček pro zachování populací nelesních druhů a druhů vázaných na světlé lesy.
- Udržování světlých pásů podél odvodňovacích příkopů a lesních cest s trvalým výskytem mladých jasanů a nektaronosných keřů (především ptačí zob a ostružiník, dále svída, krušina, kalina, řešetlák apod.).

2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize

Prioritním druhem na lokalitě je hnědásek osikový (*Euphydryas maturna*) (NATURA 2000, čl. II). Vzhledem k tomu, že se jedná o poslední populaci druhu v ČR a jeho populace je zde stále na kritické úrovni, musí být management potřebám tohoto druhu podřízen. Tímto managementem musí být vytvoření a zachování světlého lesa s trvalou přítomností jasanů mladších věkových tříd. Optimální se jeví postupný přechod na hospodaření tvarem lesa středního, nebo udržování světlého, výstavkového typu lesa.

Tento management není v rozporu s nároky střežícího pantoflíčku ani ostatních zjištěných ohrožených druhů organismů, naopak toto hospodaření by jim mělo vyhovovat. Týká se to jak rostlin, tak živočichů. Tyto druhy se nyní na lokalitě vyskytují takřka bezvýhradně v okolí cest a příkopů, v lemech nebo proředěných porostech – tedy na světlejších místech. Populace ohrožených druhů jsou často kriticky malé. Je nutné, aby při realizaci zásahů v lesních porostech nedocházelo k poškození míst s jejich výskytem (nevhodný termín realizace, pokrytí těžebním zbytky, poškození při výsadbě dřevin, poškození při těžbě dřeva

apod.) případně zavézt management na jejich podporu (kosení bylinného patra, narušování drnu, prořezávání přehoustlých náletů a výmladků apod.). Tato managementová opatření naopak nesmí poškodit populaci hnědáka osikového, která je nejzranitelnější v době letu imag a žíru larev na jasaněch.

Nelze vyloučit, že mnohé další organismy nebyly zaznamenány pouze pro jejich velmi malé populace v současnosti. Je tedy možné, že po prosvětlení porostů, dojde ke vzrůstu populací a “znovuobjevení” některých z těchto organismů. Zajímavé nálezy lze očekávat u skupin, které nebyly v PR intenzivněji zkoumány. Jde zejména o brouky a značně opomíjené houby, z nichž mnohé kriticky ohrožené druhy prosperovaly ve světlých lesích.

Udržováním světlého typu lesa se nepředpokládá významnější negativní dopad na žádný ze zjištěných zvláště chráněných a významných druhů ani přírodních biotopů. Druhy vázané na stinnější typy lesa budou mít v PR i nadále prostor ke svému vývoji (i když na menších rozlohách), navíc v okolních lesních komplexech lze i nadále předpokládat stávající styl hospodaření.

3. Plán zásahů a opatření

3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ

3.1.1 Rámcové zásady péče o území nebo zásady jeho jiného využívání

a) péče o lesy

Hospodaření v lesích bude probíhat s cílem zajistit vhodné podmínky pro zachování životaschopné populace hnědáka osikového a s ohledem na další předměty ochrany.

Obecně je z hlediska nároků hnědáka osikového zásadní dostatečné zastoupení JS mladších věkových tříd i starších semenných stromů, přítomnost nektaronosných bylin a keřů, dostatek světla a příznivé mikroklima. Zastoupení jasanu ve výsadbách by mělo být alespoň 10 %. Pro kladení hnízd hnědáka osikového jsou důležité jasaný do věku cca 20 - 40 let (optimálně 5 – 15 let). Roháč obecný je druhem listnatého lesa (především různých typů doubrav a dubohabřin), preferuje rozvolněné lesy, lesní okraje a paseky. Vyžaduje dostatečné množství odumřelého dřeva (hlavně DB) k vývoji larev. Larvy roháče žijí v zemi v okolí tlejícího dřeva (klády, větve, pařezy, kořeny), jímž se živí. Pro střevíčník pantoflíček je důležitá přirozená dřevinná skladba a polostinná stanoviště. Střevíčník dává přednost mírně vlhkým (v létě vysychajícím) půdám s nižším obsahem dusíku, ale bohatým na báze. Z hlediska zachování příznivého stavu přírodních stanovišť (dubohabřiny, teplomilné doubravy, vlhké acidofilní doubravy) je zásadní přírodě blízké hospodaření s dřevinami přirozené dřevinné skladby, zachování příznivého vodního režimu a bohaté porostní struktury.

Dle aktuálních poznatků z biologie hnědáka osikového je zřejmá jeho vazba na světlé lesy. Pro zajištění vitální bohaté populace hnědáka osikového by bylo nutné lesní porosty udržovat v trvale volném zápoji (zakmenění max. 0,5 – 0,7). Pěstované lesy by tedy musely mít na většině rozlohy rozvolněný až parkovitý charakter. Další alternativou je hospodaření tvarem lesa středního, kdy dochází k těžbě výmladkové etáže v nízkém obmýtí (zpravidla 30-40 let) a zároveň se na ploše udržuje několik věkových etáží (kohort) cíleně pěstovaných výstavků. Tento způsob hospodaření by měl kontinuálně zajistit dostatečné množství mladých jasanů, nezbytných pro vývoj hnědáka a zároveň by se na obnovovaných plochách udržovalo příznivé mikroklima díky výstavkům.

V PR převažují porosty v mytném věku, které nejsou v optimálním stavu pro rychlý převod na tvar lesa středního. V porostech nad 90 (80) let budou tedy rovnoměrně po celé ploše PR probíhat prosvětlovací zásahy - clonné seče, se zásahem v úrovni i podúrovni. Prosvětlování bude probíhat ve 2 až 4 fázích v závislosti na odrůstání přirozeného zmlazení. V první fázi není nutné rozlohu prosvětlovacích zásahů zásadně omezovat. Po posledním zásahu by obnovená plocha měla mít rozlohu 0,5 - 1 ha s jednotlivě a skupinovitě rozmístěnými výstavky z horní etáže rozvolňovaných porostů. Jejich počet bude různý dle kvality, mohutnosti jednotlivých jedinců, stavu okolních porostů, vitality odrůstajících náletů a výsadeb apod. Reálný konečný počet ponechaných výstavků z horní etáže bude pravděpodobně cca 10 – 15 ks/ha. Jako výstavky není nutné ponechávat nejkošatější a nejmohtnější jedince, u kterých už není velká perspektiva přírůstu. Spíše je možné jako výstavky vybírat vitální a perspektivní jedince slabších dimenzí. Pokud budou v rozpracovávaném porostu přítomny perspektivní mladší jedinci z nižších etáží, je žádoucí ponechat jako výstavky i několik z těchto mladších stromů. Jako výstavky budou ponechávány přednostně DB a JS. Pokud bude v obnovovaných porostech perspektivní JS přítomen, měl by být ve výstavkové etáži zastoupen v počtu 2 - 4 ks/ha. Jako výstavky mohou být ponechávány i další dřeviny přirozené dřevinné skladby dle zájmů vlastníků. Na plochách je nutné ponechávat perspektivní jasaný ze spodní a střední etáže

se zavětvením do cca 8 m. Na obnovovaných plochách by měly být ponechány i perspektivní jedinci vzácných a vtroušených dřevin (př. TR, JL, JB, HR) a roztroušeně nektaronosné keře (především ptačí zob a ostružiník, dále svída, krušina, kalina apod.). Výstavky významně zlepšují mikroklima na obnovovaných plochách, jsou zdrojem přirozeného zmlazení a zároveň jsou využívány některými skupinami živočichů (především hmyzu a ptáků).

Vzhledem ke škodám zvěří, bude nutné prosvětlené porosty oplocovat. V případě, že přirozené zmlazení nebude dostatečné, bude následně nutné přistupovat k vylepšování náletů výsadbami silných sazenic (nebo poloodrostků až odrostků) dubu a jasanu do porostních mezer. K podsadbám jasanu bude vhodné přistoupit ihned po prvním prosvětlovacím zásahu, zvláště v porostech, kde není předpoklad jeho přirozeného zmlazení. Nicméně důraz bude kladen na maximální využití přirozeného zmlazení a výmladků dřevin přirozené dřevinné skladby, čímž budou zachovány a podpořeny stanovištně odpovídající ekotypy místních dřevin. V závislosti na odrůstání zmlazení bude pokračovat postupné prosvětlování až na konečný počet výstavků. Cílem prosvětlovacích zásahů bude co nejvíce podpořit přirozené zmlazení dubu. Bude pravděpodobně nezbytností provádět intenzivnější prostřihávky s cílem uvolnit semenáčky dubu a jasanu a potlačit příliš bujně zmlazující habr, lípu a místy i keře. Nicméně pro zachování příznivého stavu druhových i biotopových předmětů ochrany není absolutní dominance dubu zásadní a je možná vyšší příměs ostatní dřevin přirozené dřevinné skladby. Cílenou výchovou náletů, výsadeb a výmladků by měla být zajištěna směs všech stanovištně odpovídajících dřevin dle modelů přirozené dřevinné skladby. Na zbylých plochách porostních skupin v mýtním věku bude souběžně probíhat mírné prosvětlování s cílem pomalu uvolňovat budoucí výstavky. Probírkami budou odtěžovány přednostně příliš stínící habry a lípy a vtroušené geograficky a stanovištně nepůvodní dřeviny jako DBC a CER. Tento způsob hospodaření generuje poměrně intenzivní těžební zásahy v celé ploše přírodní rezervace

Pro období platnosti plánu péče a LHP 2016 – 2025 by takto měla být rozpracována obnova na cca 12,00 ha chráněného území, při průměrné rozloze prvotního prosvětlovacího zásahu 0,5 – 1,5 ha.

V předchozích letech bylo v rámci managementových zásahů provedeno prosvětlení na zakmenění 0,6-0,7 a podplocení s dosadbou JS na 18 plochách. Rozloha jednotlivých plošek se pohybuje mezi 0,19 – 0,45 ha. V závislosti na odrůstání zmlazení bude u většiny žádoucí provést další prosvětlení s ponecháním konečného počtu výstavků a zároveň bude vhodné jejich rozšíření.

Po 30 - 40 letech (v závislosti na odrůstání zmlazení a výmladků) od počátku prosvětlování by v obnovovaných plochách měla být vytvořena etáž tvořená generativními jedinci dubu s příměsí jasanu a se směsí výmladků a náletů dalších cílových dřevin a s roztroušenými výstavky převážně ve věku 120 – 160 let. Tento způsob rozpracování porostů umožní variantní řešení dalšího postupu hospodaření dle aktuálního stavu populace hnědáka osikového a dalších předmětů ochrany. Pokud se začne hospodařit ve tvaru středního lesa, bude možné provést v mladé etáži výběrnou těžbu a ponechat cílový počet mladých výstavků (cca 100 ks/ha). Zároveň bude zajištěn i dostatečný počet generativních dubů pro výstavkovou etáž. Pokud by se ukázalo, že není nutné hospodařit ve tvaru lesa středního, bude možné nechat porosty odrůst do standardního mýtního věku vysokého lesa s tím, že bude zajištěno zastoupení dubu jako hospodářsky nejdůležitější dřeviny. Nicméně pro zachování příznivého stavu lesa pro hnědáka osikového bude nutné mladé porosty udržovat ve volnějším zápoji se světlinami. Bude možné případně přejít na pěstování „výstavkového“ lesa – lesního porostu s volným zápojem, ale s obmýtím vysokého lesa.

Z hlediska rozložení věkových tříd v PR převažují porosty starší 80 let. Na větších plochách se nacházejí i porosty nejnižších věkových tříd, které vznikly v nedávné době převážně po odtěžení smrkových monokultur. Pro zahájení převodu na hospodářský tvar lesa

středního by byly nejvhodnější dubové a smíšené listnaté porosty středních věkových tříd (30 – 60 let), které jsou však zastoupeny poměrně málo a navíc v nich převažují výsadby stanovištně nevhodných dřevin, převážně smrku.

V listnatých porostech středních věkových tříd je nejsnazší zahájení převodu na střední les, protože svým věkem odpovídají obmýti výmladkové etáži středního lesa. Lze v nich předpokládat vitální pařezovou výmladnost a příznivou reakci výstavků na rychlé uvolnění.

V PR se nachází jen několik málo porostních skupin vhodných k ověření pařezové výmladnosti. Jedná se především o PSK 2E4c (nově 2E5c) a dále o PSK 2D4 (nově 2D5) a 60Db6. V závěru platnosti nového LHP budou v příznivém věku i porosty v PSK 2E2 (nově 2E3).

V těchto porostních skupinách je velice žádoucí založit několik managementových ploch. Na těchto experimentálních plochách by se mohla názorně vyzkoušet v relativně krátké časové době problematika středního lesa (schopnost výmladnosti, možnosti zajištění zastoupení generativních dubů jako budoucích výstavků, přírůstky výstavků i výmladkové etáže, ale hlavně reakci bylinného patra, hnědáka osikového a dalších druhů organismů na tento typ hospodaření v podmínkách Dománovického lesa). Optimální by bylo založit 3 – 4 experimentální plochy o přibližných rozlohách 0,5 ha na začátku platnosti plánu péče a LHP.

Hlavní etáž generativního původu bude v těchto porostech radikálně rozvolněna ve věku 30–70 let s ponecháním cca 100 výstavků/ha zejména DB a JS, s možnou příměsí ostatních dřevin (je možné i dvoufázové prosvětlení – nejdříve slabší uvolnění nadějných budoucích výstavků a následně dotěžením neperspektivních jedinců ponechat konečný počet výstavků). Jako výstavky mohou být ponechávány i další dřeviny přirozené dřevinné skladby dle zájmů vlastníků (nejčastěji pravděpodobně TR nebo JL). Zároveň po konečném prosvětlení dojde k oplocení plochy. Jednu z ploch je možné i dočasně ponechat bez oplocení, pro ověření skutečného vlivu zvěře na odrůstání výmladků a náletů. V následné péči budou v případě nedostatku vitálního přirozeného zmlazení DB nutné dosadby silných odrostků pro zajištění dostatečného zastoupení jedinců generativního původu. Nutné bude udržovat i dostatečné zastoupení JS a v případě nedostatku výmladků nebo náletů JS, bude rovněž nutné přistoupit k dosadbám silných odrostků. Při následné péči o nárosty a nálety bude nutné cíleně uvolňovat kvalitní generativní jedince DB jako budoucí výstavky a perspektivní JS pro potřeby hnědáka osikového. Průběžně budou možné i zásahy do výstavkové etáže (odstraňování netvárných, odumírajících apod.) tak, aby se mohlo při následném zásahu po dalších 40 (30) letech ponechat cca 30–50 v té době 80 (60) letých výstavků/ha. Zásahem v nově vytvořené podružné etáži kombinovaného původu se opět ponechá cca 100 ks nových výstavků. Postupně ve 40 (30) letých cyklech dojde k vytvoření plnohodnotného středního lesa se třemi patry výstavků s přibližným rozdělením (v době po zásahu) na 65% 40letých výstavků (cca 100ks), 25 % 80letých (cca 40 ks) a 10 % 120letých (cca 10 ks) na ha.

V ostatních porostech s převahou dřevin přirozené dřevinné skladby (mimo experimentální plochy a clonné seče) budou probíhat prořezávky, probírky a výchovné těžby, jejichž cílem bude už dopředu počítat s vybraným stromy jako s výstavky (jejich postupné uvolňování a příprava na odclonění). Přednostně budou uvolňovány DB a JS a naopak odstraňovány stanovištně a geograficky nepůvodní druhy – především DBC, CER, VJ, SM, BOC apod.

Hnědásek osikový klade dle aktuálních poznatků vajíčka na vhodné jasanů až do cca 9m výšky. Byla zaznamenána hnízda na spodních větvích jasanů až 40 let starých. Je tedy nutné v odrůstajících mlazinách až do fáze tyčovin cílenými zásahy uvolňovat perspektivní a tradičně osídlované jasanů. Jasanů uvolňovat především při okrajích porostních skupin, poblíž cest a odvodňovacích příkopů apod. aby se udržovalo jejich zavětvení min. od 8 m.

U vybraných mladších porostů s převahou stanovištně nevhodných dřevin (hlavně SM, DBC, CER, VJ) bude vhodné (v případě souhlasu vlastníků a státní správy lesů) přistoupit k

jejich rekonstrukci. Jedná se především o PSK 2E3b (nově 2E4b), 2E4a (nově 2E5a) a 2E4b (nově 2E5b), které se nacházejí na stanovištích zásadních pro výskyt hnědáka osikového. Malou část PSK 2E3b (nově 2E4b) („U tůně“) je nutné udržovat nadále jako lesní loučku s několika solitery dřevin, případně vyčlenit jako bezlesí. Jedná se o zásadní místo výskytu řady významných druhů rostlin a živočichů, včetně hnědáka osikového. Jako lesní louku je nutné udržovat i plochu s hlavním výskytem žluťuchy jednoduché v PSK 1B1a (nově 1B2a) a nezalesňovat menší plochy s teplomilnou nelesní vegetací v PSK 1A1a (1A2a) (viz příloha T2 a mapa M3). Porosty s převahou stanovištně nevhodných dřevin v mýtném věku je možné obnovovat holosečně a nahradit výsadbami stanovištně odpovídajících dřevin. V případě příměsí dřevin přirozené dřevinné skladby je žádoucí vybrané perspektivní jedince ponechat jako výstavky. Při obnově je nutné šetřit i perspektivní nálet dřevin přirozené dřevinné skladby. Předpokládá se zalesňování hlavně DB (90 %) a 10 % JS.

Na pasekách je nutné jednotlivě po ploše udržovat přítomnost kvetoucích jedinců ptačího zobu (od 1m výšky) a alespoň po obvodu pasek potom i dalších druhů nektaronosných keřů.

V lesích je žádoucí zvýšení podílu mrtvého dřeva (stojícího i ležícího) pro podporu dutinových druhů ptáků, dřevobytného hmyzu a dalších skupin organismů. Možné je ponechávat ekonomicky nevyužitelné kusy dřevin (odumírající, deformované, torza, zlomy, vývraty, stromy s dutinami) spíše větších dimenzí. Z bezpečnostních důvodů by měly být ponechané stromy a torza vyznačeny v bezpečné vzdálenosti (větší než 1 výška stromu) od silnice a lesních cest. Jejich ponechání bude v konkrétních případech záviset na dohodě vlastníka s orgánem ochrany přírody. Pro zvýšení biodiverzity je účelnější ponechávat k zetlení menší počet kusů dřeva silnějších dimenzí, než větší množství slabšího dřeva a větví.

Vzhledem k jedinečnosti poslední populace hnědáka osikového v ČR je nutné veškeré obnovní i výchovné zásahy konzultovat s orgánem ochrany přírody a AOPK ČR, která pro něj zajišťuje záchranný program. Tyto konzultace eliminují i případné negativní zásahy do zranitelné populace střevíčníku pantoflíčku a dalších významných druhů.

Rámcová směrnice péče o les podle souborů lesních typů

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů
1	Les zvláštního určení	1O, 1V, 1D
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin		
SLT	Druhy dřevin a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)	
1O	JD 0-15, DB 60-75, BK 0-10, HB 2-15, OS +3, JV +5, JS +3, LP 8-20, JL +, OL +3	
1V	JD 0-10, DB 45-65, BK 0-15, HB +15, OS +5, JV +10, JS +20, LP 5-15, JL +10, BB 0-2, OL +5	
1D	JD +5, BO 0-5, DB 50-70, BK 0-25, HB 0-20, JV 0-5, JS 0-3, LP 5-15, JL 0-3, BRK 0+, BB 0+	
Porostní typ A		Porostní typ B
Porosty s převahou DB, nebo JS		Porosty s převahou nepůvodních a stanoviště nevhodných dřevin (nejčastěji SM a DBC, dále CER, VJ, BO)
		Porostní typ C
		Ostatní listnaté porosty (hlavně BR)
Základní rozhodnutí		
Hospodářský způsob (forma)		Hospodářský způsob (forma)
P - podrosní		H – holosečný
		H – holosečný
Obmýtí	Obnovní doba	Obmýtí
140	40	90 (80)
		20
Obmýtí	Obnovní doba	Obmýtí
		70
		20
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty		

Pěstování prostorově a věkově rozrůzněných světlých smíšených porostů dřevin přirozené dřevinné skladby s převahou DB, stálou příměsí JS a zastoupením dalších dřevin přirozené dřevinné skladby.		Dopěstování do mýtného věku a následná obnova dřevinami přirozené dřevinné skladby.	Dopěstování do mýtného věku a následná obnova dřevinami přirozené dřevinné skladby.
Způsob obnovy a obnovní postup			
Hlavní etáž je ve 2 - 4 fázích postupně rozvolňována s cílem nastartování přirozené obnovy cílových dřevin. První zásah by měl snížit zakmenění na 0,5 - 0,7. Po posledním zákroku budou na ploše rovnoměrně ponechány výstavky (zejména DB a JS) z horní stromové etáže, případně doplněných i perspektivními jedinci z nižších etáží (přednostně DB, JS, TR, JL). Konečný počet výstavků bude u každé plochy řešen individuálně. (Reálný konečný počet ponechaných výstavků z horní etáže (dočasných, přes jedno obmýtí) bude pravděpodobně cca 10 – 15 ks/ha.) Ve výstavkových etážích je nutné udržovat zastoupení JS odpovídající 2 – 4 ks/ha (pokud je potřebný počet JS k dispozici). Rozloha jednotlivých clonných sečí bude řešena v závislosti na technologických možnostech a s ohledem na dopravní síť.		Holosečná obnova v sečích o rozloze max. 0,5 ha. Pokud se vyskytují, ponechat na sečích perspektivní jedince dřevin přirozené dřevinné skladby jako výstavky v počtu cca 10 ks/ha (zejména DB a JS, případně TR, JL, JB, HR apod.). Šetřit případné perspektivní zmlazení dřevin přirozené dřevinné skladby.	
		Holá seč s umělým zalesněním DB a JS a s ponecháním perspektivních výstavků (zejména DB a JS, případně TR, JL, JB, HR apod.). Šetřit případné perspektivní zmlazení dřevin přirozené dřevinné skladby.	
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu			
Přednostně přirozená obnova, v případě nezdaru přirozené obnovy přistoupit k výsadbám silných sazenic DB a JS (je možné využití i poloodrostků, odrostků). Hlavní pěstovanou dřevinou je DB. Důležité je zastoupení JS, zvláště v nejnižší etáži. V případě zajištění zastoupení DB a JS budou porostní mezery vyplněny výmladky a nálety všech dalších dřevin přirozené dřevinné skladby.		Umělá obnova pouze dřevinami přirozené dřevinné skladby. Hlavní dřevinou bude DB. Kromě výsušných a chudých stanovišť při zalesňování používat min. 10 % JS jako živné rostliny pro hnědáka osikového. Je možné využít i případnou přirozenou obnovu dřevin přirozené dřevinné skladby.	
		Umělá obnova pouze dřevinami přirozené dřevinné skladby. Hlavní dřevinou bude DB. Kromě výsušných a chudých stanovišť při zalesňování používat min. 10 % JS jako živné rostliny pro hnědáka osikového. Je možné využít i případnou přirozenou obnovu dřevin přirozené dřevinné skladby.	
Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)			
SLT	druh dřeviny	komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově	
1O,1V	DB 90% JS 10% JL	na clonných sečích a zanedbaných plochách dosadby poloodrostky a odrostky (při vylepšování na plochách mimo oplocenky využívat individuální ochranu)	
Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů			
1x pročištění, 1x prořezávka, negativní výběr obrostlíků a předrostlíků v nadúrovni a úrovni. Pozitivní druhový výběr ve prospěch DB, JS, JL. Potlačovat nežádoucí výmladky především DBC, CER, případně i příliš expandují lísky, LP nebo HB. Postupná redukce nepůvodních druhů dřevin (především DBC, SM, VJ, AK, JVJ apod.) Při výchově šetřit vzácnější vtroušené dřeviny přirozené dřevinné skladby, např. TR, JB, HR. Udržovat přítomnost nektaronosných keřů.			
Opatření ochrany lesa včetně doporučených technologií			

Ochrana před škodami zvěří – důsledně oplocovat obnovní prvky, v případě dosadeb a podsadeb možno využít individuální ochranu.

Ochrana před buřením - mechanické odstraňování pomocí křovinořezu.

Použití insekticidů a herbicidů jen se souhlasem orgánů ochrany přírody. Repelenty proti okusu je možné využívat bez omezení.

Nefrézovat pařezy, ponechávat torza, doupné stromy a část ležícího mrtvého dřeva v množství dohodnutém mezi vlastníkem lesa a příslušným orgánem ochrany přírody. Stojící stromy na dožití by měly být ponechávány mimo dosah stezek, cest a objektů tak, aby nemohlo dojít k poškození zdraví návštěvníků a majetků na lesních pozemcích.

Provádění nahodilých těžeb

S ohledem na výskyt hnědáka osikového a střevíčníku pantoflíčku je nutné nahodilé těžby konzultovat s orgánem ochrany přírody. Z důvodu podpory biodiverzity ponechávat (na základě předchozího souhlasu vlastníka) dřevo z jednotlivých polomů, vývrátů a souší na místě k zetlení.

Doporučené technologie

JMP, UKT, kůň, vyvážecí traktor. Volit tak, aby nedošlo k nevratnému poškození půdního povrchu a vzniku eroze, šetřit přirozenou obnovu lesa, bylinné a keřové patro. Nepoužívat mechanickou přípravu půdy (orbu) a frézování pařezů.

S ohledem na výskyt hnědáka osikového a střevíčníku pantoflíčku je nutné obnovní těžby konzultovat s orgánem ochrany přírody.

Poznámka

Při obnovách a výchovách porostů nepokrývat těžebními zbytky místa s výskytem střevíčníků. Na místech s výskytem střevíčníku pantoflíčku (a dalších významných druhů – např. vstavač vojenský, vstavač nachový, prysec lesklý, žluťucha jednoduchá) udržovat trvale volnější zápoj (okolo 0,7) se světlinami do 0.04ha. Min. 2 m od každého trsu střevíčníku zcela vyloučit umělou obnovu, aby sázením nedošlo k jejich poškození.

Obnovní těžby (velikost a umístění seče, ponechání výstavků apod.) plánovat se souhlasem orgánu ochrany přírody.

V případě souhlasu vlastníků a státní správy lesů by u některých nevhodně založených porostů (hlavně SM, VJ) v místech s velkým potenciálem pro výskyt hnědáka osikového byla přínosem jejich předčasná rekonstrukce ve prospěch dřevin přirozené dřevinné skladby.

V případě potřeby výhledového převodu porostů na střední les, by měla být za 30 - 40 let od prvního zásahu v prosvětlovaných porostech vytvořena podružná etáž smíšeného původu s dostatečným zastoupením generativních jedinců DB, v níž bude možné provést obnovu na jeden zásah s ponecháním cca 100 ks výstavků/ha a dále hospodařit ve tvaru středního lesa.

Udržovat přiměřené stavy spárkaté i černé zvěře.

b) péče o nelesní pozemky

Plocha 1 – louka u hájovny

V době letu imag hnědáka osikového (15.5. – 15.7.) louku nekosit celoplošně. V době letu imag může být pokosena cca 1/3 louky nejbližší hájovně, ale zbylá část musí být ponechána, protože kvetoucí byliny jsou zdrojem nektaru pro motýly. Bylinný lem o šířce cca 3 m. (plocha v okolí úlů) kosit jednou ročně (pozdní léto, podzim), zbylou část louky 2-3 x ročně dle potřeby, s odklizem biomasy. Na ploše i nadále zachovat louku a upřednostnit pozdní seče (nejlépe po 1.7.) i vzhledem k vývoji dalších organismů a často jako jediného potravního zdroje v lokalitě (pozn. součástí PR je pouze JZ část louky).

Plocha 2 – pole na p.č. 164/16, k.ú. Dománovice

Plocha může být nadále užívána jako pole, ale bez využití chemických přípravků. Na ploše podél cesty (stávajícího okraje lesa) je vhodné vytvořit a udržovat stálý luční pás v minimální šíři 3m kosený po době letu imag hnědáka osikového (od 15.7.). Plocha může být i zatravněna. Plocha může být případně i zalesněna, ale pouze stanovištně odpovídajícími dřevinami – nejlépe dubem s min. 10% příměsí jasanu ztepilého s tím, že bude ponechán po obvodu minimálně 3m široký, stále zatravněný pás.

c) péče o rostliny

Management zvláště chráněných a ohrožených druhů:

Zvláštní pozornost je potřeba věnovat **střevíčníku pantoflíčku (*Cypripedium calceolus*)**, který je předmětem ochrany EVL Dománovický les. Pro střevíčník pantoflíček je důležitá přirozená dřevinná skladba a polostinná stanoviště. Střevíčník dává přednost mírně vlhkým (v létě vysychajícím) půdám s nižším obsahem dusíku, ale bohatým na báze. Nežádoucí je náhlé oslunění po rychlém odtěžení mateřského porostu. Negativní vliv na vitalitu střevíčníků má i příliš bujné bylinné patro, které se často dostavuje právě po přílišném prosvětlení. Nežádoucí je ale i přílišné zastínění v přehoustlých porostech. Holosečná těžba není v okolí výskytu střevíčníku akceptovatelná, zde je třeba šetrně odtěžovat jednotlivé stromy na několik časově odstupňovaných zásahů s cílem zachovat co nejvyrovnanější světelné podmínky a rozvolňovat porosty v případě, že by došlo k jejich přílišnému uzavření. Rychlé odtěžení porostů vede k významné změně mikroklima a přílišnému rozvoji buřeně, což vede k výraznému oslabení až uhynutí jednotlivých rostlin střevíčníků. Při vyžínání mladých výsadb na plochách s výskytem střevíčníků je nutné zabránit mechanickému poškození jednotlivých rostlin. V místech s výskytem střevíčníků není možné využívat chemických přípravků na odstraňování buřeně. Min. 2 m od každého trsu střevíčníku zcela vyloučit umělou obnovu, aby sázením nedošlo k jejich poškození. Při těžbě je nutné používání lehčí mechanizace, zejména je nutné při přibližování dřeva zabránit poškození jednotlivých rostlin střevíčníku a nesmí dojít k překrytí střevíčníků těžebními zbytky. Zásahy je třeba provádět mimo vegetační období.

Při zvýšené míře poškození rostlin okusem zvěří (případně vyhrabávání oddenků prasaty) či sešlapem návštěvníků je možné zvážit oplocení jednotlivých populací střevíčníku. V případě rozvoje příliš bujného bylinného patra je možné v okolí trsů střevíčníků přistoupit k lokálnímu

ručnímu vyžínání (případně protrhání) s odstraněním biomasy. Jako experimentální managementové opatření je možné vyzkoušet i lokální zraňování půdního povrchu (zvláště na svazích odvodňovacích příkopů) poblíž stávajících výskytů střevíčníků za účelem zlepšení substrátu pro klíčení jeho semenáčků. Jak vyžínání (protrhávání), tak zraňování půdního povrchu optimálně spojit s monitoringem a kontrolou populace střevíčníku a nezařadit práce externím subjektům. Zdá se, že výskyt většiny trsů střevíčníku je vázán na místa druhotně obohacená vápnem z hlubší spodiny, tj. na odvaly odvodňovacích struh. Je tedy možné lokálně souhlasit i se šetrným občasným pročištěním svahů odvodňovacích struh. Nicméně nesmí docházet k dalšímu prohlubování odvodňovacích příkopů.

Důležitý je pravidelný monitoring druhu a konkrétní zásahy plánovat na základě jeho zjištění. Nutné je informovat lesní personál o všech výskytech střevíčníku v PR, aby se předešlo případným nechtěným negativním zásahům při lesním hospodaření.

Dalšími významnými druhy orchidejí jsou **vstavač vojenský (*Orchis militaris*)** a **vstavač nachový (*Orchys purpurea*)**. Jedná se převážně o lesostepní druhy vázané na bazické půdy bohaté živinami. Vyskytují se i v lesních lemech, prosvětlených lesích a v teplomilných trávnicích (v případě vstavače vojenského i ve střídavě vlhkých loukách).

V místech jejich výskytu je nutné udržovat volný zápoj (zakmenění optimálně 0,5 max. 0,7), nebo menší světliny. V současnosti oba druhy přežívají v rezervaci v několika posledních exemplářích. V místech stávajícího výskytu obou druhů vstavačů je v případě nutnosti možná redukce příliš stínícího keřové patra, případně proředění výmladků a náletů především lísky, lípy nebo habru. Při těžbě je nutné používání lehčí mechanizace, zejména je nutné při přibližování dřeva zabránit poškození jednotlivých rostlin vstavačů a nesmí dojít k jejich překrytí těžebními zbytky. Zásahy je třeba provádět mimo vegetační období.

Pro tyto druhy je typické, že semenáčky dobře klíčí v zastíněném prostředí s minimální pokryvností bylinného patra. Například v hustých porostech keřů a náletových dřevin. Po jejich odstranění dochází k masivnímu kvetení a postupně jejich vitalita opět klesá. Je tedy pravděpodobné, že by pro ně bylo prospěšné i hospodaření tvarem lesa středního, kde dochází cyklicky zahoustnutí spodní etáže výmladků a následnému otevření zápoje s tím, že vždy jsou ponechány na ploše výstavky, které brání příliš radikální změně mikroklimatu.

V místě výskytu vstavače vojenského v porostní skupině 1B4 -západní část (nově 1B3c – jižní část) je možné dle aktuálního stavu jeho populace přistoupit k ručnímu pokosení (případně protrhání) bujného bylinného podrostu s odstraněním biomasy tak, aby nebyly poškozeny jednotlivé rostliny vstavače (po konzultaci s AOPK ČR).

Další druhy orchidejí - vemeník dvoulistý (*Platanthera bifolia*), vemeník zelenavý (*Platanthera chlorantha*) a okrotice bílá (*Cephalanthera damasonium*) se vyskytují roztroušeně, opět spíše v prosvětlených částech lesa nebo v mladých porostech. Roztroušeně, zvláště v místech s vyšším zastoupením jasanu, se vyskytuje bradáček vejčitý (*Listera ovata*). Velice vzácný je krušík růžkatý (*Epipactis muelleri*), který však může být přehlížen.

Poměrně hojně se vyskytují lilie zlatohlavá (*Lilium martagon*) a medovník meduňkolistý (*Melittis melissophyllum*). Nejvitálnější kvetoucí jedinci jsou v lemech lesů, okrajích pasek, na světlinách a v prosvětlených lesích. Pro oba druhy i výše zmíněné orchideje budou prospěšné zásahy vedoucí k světlejšímu charakteru lesa.

Velice významným druhem je **žluťucha jednoduchá (*Thalictrum simplex*)**. V Čechách se vyskytuje pouze na Džbáně a několik jedinců přežívá na okraji nedalekého lesního komplexu Koží hůry. Populace v Dománovickém lese se vyskytuje na 3 mikrolokalitách a čítá nižší stovky jedinců. Jedná se o druh typický pro slatinné louky a v Dománovickém lese zjevně indikuje místa, kde se dříve vyskytovaly lesní louky nebo velice řídké lesy. Pro zachování početné populace je nutné místa jejího výskytu udržet nadále jako malá bezlesí nebo lesní louky. Je na nich možný velice řídký porost náletových dřevin (jasan, bříza, keře). V případě oslabování populací vlivem expanze třtiny křovištní bude nutné přistoupit k občasnému

odstranění biomasy (pokosení v pozdně letních nebo podzimních měsících) (po konzultaci s AOPK ČR). Z okolí míst výskytu bude nutné postupně odstranit nálet stínícího smrku i případné nálety habru a lípy a dalších příliš stínících dřevin. Nepřípustné je další odvodňování. Podobné nároky má i **pěchava slatinná** (*Sesleria uliginosa*). Její výskyt v lese je rovněž zcela ojedinělý - jedná se o diagnostický druh vápnatých slatin. Přežívá v několika posledních trsech. Zjevně jí neprospívá současné suché období. Její populaci by měly podpořit prosvětlovací zásahy a udržování lesních louček a světlin, případně zlepšení vodního režimu.

Ve světlejších porostech s vyšším zastoupením jasanu a bohatým bylinným patrem se na minimálně 4 místech vyskytuje nenápadná malá kapradina hadí jazyk obecný (*Ophioglossum vulgatum*). V místech jejího výskytu je nutné zachovávat světlejší porosty s přítomností jasanu. Může prosperovat i na lesních loučkách. Na pasekách, podél odvodňovacích příkopů a v podrostu prosvětlených lesů v SV, V a J části PR se poměrně hojně vyskytuje obecně velice vzácný **prýšec kosmatý** (*Euphorbia villosa*). Jedná se o druh nivních a střídavě vlhkých luk, na kterých vyhledává spíše stinnější stanoviště, vyskytuje se i na světlinách nížinných lesů na minerálně bohatších půdách. Je zřejmé, že velice kladně reaguje na prosvětlovací zásahy a jeho početnost v posledních letech stoupá.

Na lokalitě „U tůně“ v jižní části PR se vyskytuje další významný druh pryšce – **prýšec lesklý** (*Euphorbia lucida*). Jedná se o kriticky ohrožený velice vzácný druh typický pro lemy lužních lesů a okraje aluviálních luk. Jeho populace je zde dlouhodobě stabilní. Na této lokalitě v ostricovém porostu v lemu tůně přežívá i několik exemplářů silně ohrožené **ožanky čpavé** (*Teucrium scordium*). Roste na březích rybníků a řek, na bažinatých loukách, v lemech lužních lesů, v příkopech, často na půdách mírně zasolených. Lokalita „u tůně“ je jedním z botanicky nejvýznamnějších míst PR. Z dalších významných druhů se zde vyskytuje např. žluťucha jednoduchá (*Thalictrum simplex*) a vstavač vojenský (*Orchis militaris*). Nutné je zachovat stávající stav vodního prostředí, možné je i mírné přehrazení odvodňovacích příkopů a zvýšení hladiny spodní vody. Lokalitu je nutné nadále udržovat jako menší světlinu nebo lesní louku. Možný je jen řídký nálet dřevin. Nepřípustné je zřizování krmelišť a krmelců pro příkrmování zvěře.

Na místech s výskytem významných druhů rostlin je důležité neponechávat vytěženou dřevní hmotu a těžební zbytky.

Při lesnických zásazích by měly být šetřeny i vzácnější dřeviny jako jilm habrolistý (*Ulmus minor*) a jabloň lesní (*Malus sylvestris*). Stromy je rovněž vhodné označit a ponechávat i jedince odumírající a rozpadající se.

Jako prostředí pro vzácné i běžné druhy hub je nutné v lesních porostech ponechávání odumřelé dřevní hmoty v různých formách (stojící, ležící, torza, vývraty, různé druhy, větší obvod). Není vhodné provádět přípravu půdy před výsadbou.

Management geograficky a stanovištně nepůvodních druhů:

Nejproblematičtější druhem je **dub červený** (*Quercus rubra*), který zde má několik plošných starších výsadeb a často přirozeně živelně zmlazuje. Jeho opad má negativní dopad na bylinné patro. V rámci managementových zásahů je navrhována výrazná redukce – začít s odtěžováním mýtných porostů a cílené odstraňování při prořezávkách a probírkách v mladších porostech. Pařízky je možné ošetřit kontaktním herbicidem.

Destruktivní dopad na bylinné patro mají i výsadby **smrku ztepilého** (*Picea abies*). Dožívá zde několik malých skupin smrků mýtného věku, které by měly být v době platnosti plánu péče odtěženy. Převážně v jižní části je několik zcela zapojených středně starých (okolo 50 let) smrkových skupin. Nacházejí se v místech s potenciálně bohatým bylinným patrem a v místech zásadních pro výskyt hnědáka osikového. Po dohodě s vlastníky a státní správou lesů by byla velice vhodná rekonstrukce alespoň jedné porostní skupiny. Na větších

kalamitních holinách se roztroušeně vyskytují i nálety smrku. Výchovou náletů a výsadeb je nutné jeho zastoupení postupně eliminovat, nicméně jeho jednotlivá a skupinovitá příměs zde může být i nadále zachována.

Z několika starších porostů se roztroušeně zmlazuje i **dub cer** (*Quercus cerris*). Ojedinele bylo zaznamenáno zmlazení modřínu evropského (*Larix decidua*), borovice vejmutovky (*Pinus strobus*) a javoru jasanolistého (*Acer negundo*). Tyto druhy bude snadné postupně úplně odstranit při prořezávkách a probírkách.

Invazní druhy rostlin v současnosti nepředstavují vážný problém, z expanzních druhů se místy na pasekách šíří třtina křovištní (*Calamagrostis epigejos*). Je předpoklad, že její přítomnost se sníží v souvislosti s odrůstáním náletů a výsadeb. Může však být problematická na místech s výskytem žluťuchy jednoduché (*Thalictrum simplex*), kde v případě potřeby bude nutné přistoupit ke kosení a odstraňování pokosené biomasy, případně provádět lokální narušování drnu. Narušení kompaktního drnu je možné provádět i na jiných místech s potenciálem rozvoje druhově pestré bylinné vegetace a na podpoření výsadeb. Možné ji i vyzkoušení jejího potlačení výsevem poloparazitických druhů rostlin rodu kokrhel (*Rhinanthus* sp.).

d) péče o živočichy

Plán péče je zpracován s ohledem na zachování a posílání jediné **populace hnědáška osikového** (*Euphydryas maturna*) v ČR. Postupy hospodaření v lesních porostech jsou popsány v příslušných kapitolách péče o les. Nutností je pěstování světlého typu lesa a péče o jasan jako živnou rostlinu housenek. Jasan ztepilý je nutné udržovat v porostech i vysazovat, i když v současnosti v celé ČR trpí houbovými patogeny. V podrostu světlého lesa, v lemech, na pasekách, v okolí odvodňovacích příkopů a cest je nutné udržovat přítomnost nektaronosných keřů, především ptačího zobu obecného (*Ligustrum vulgare*) a ostružiníku křovitého (*Rubus fruticosus* agg.) dále i svídy krvavé (*Cornus sanguinea*), kaliny obecné (*Viburnum opulus*), řešetláku počistivého (*Rhamnus cathartica*) a krušiny olšové (*Frangula alnus*). I v souvislosti s výskytem zvláště chráněných druhů rostlin bude pro hnědáška velice prospěšné udržování několik lesních louček a světlín se solitéry mladých jasanů a skupinkami nektaronosných keřů. Z lemů cest a svahů odvodňovacích příkopů se nesmí odstraňovat perspektivní mladé jasany a je nutné na nich udržovat i přítomnost nektaronosných keřů. Nicméně lesní dopravní a rozdělovací síť bude udržována s ohledem na potřeby lesního hospodaření včetně nezbytného výřezu nektaronosných keřů. Údržbu cest a průseků je však nutné provádět mimo období letu imag a žíru housenek hnědáška (květen – srpen).

Nutný je pravidelný monitoring na základě které může dojít k modifikacím managementu a návrhů nových zásahů.

Dalším významným druhem motýla je pestrobarvec petrkličový (*Hamearis lucina*), který je vázán na mozaiku zarostlejších ploch (s mladými stromy do výšky cca 5 m) a otevřených vlhkých pasek či louček. Rovněž mu nevyhovuje věkově uniformní obnova na rozsáhlých pasekách. Těžbu a zalesňování provádět nejlépe po malých kotlicích či pruzích, na pasekách ponechávat výstavky či skupinky „plevelných“ dřevin, nezalesňovat mokré lesní loučky.

Hlavní živnou rostlinou batolce červeného (*Apatura ilia*) a bělopáska topolového (*Limenitis populi*) je topol osika (*Populus tremula*). Pro zachování populací obou druhů je nutné udržovat širší osluněné lesní lemy, okraje cest a lesní světliny. Na těchto místech, pasekách i v prosvětlených porostech zachovávat mladé náletové dřeviny, především osiku.

V současnosti je patrný nedostatek mrtvého dřeva všech typů. Odstraňování dřevní hmoty v minulosti výrazně ovlivnilo faunu. Je proto nutné ponechávat v porostech nejen část stojící odumřelé dřevní hmoty, ale i zbytky zlomů či padlých stromů. Takto ponechaná dřevní hmota, spolu s pařezy, zaručují ideální stanoviště mimo jiné i pro vývoj **roháče obecného**

(*Lucanus cervus*) nebo tesaříku pilunu (*Prionus coriarius*). Množství ponechané dřevní hmoty je nutné dohodnout s vlastníky porostů a mělo by odpovídat příslušné metodice MŽP ČR. V rámci podpory druhové rozmanitosti dřevin je z hlediska hmyzu žádoucí podporovat výskyt jilmu, na který je vázána řada specializovaných druhů. Pro řadu druhů (např. zlatohlávka skvostného (*Protaetia aeruginosa*)) je nutné zachování dutinových stromů, které by měly být alespoň částečně osluněné.

Na pryšec lesklý je vázán výskyt kozlíčka (*Oberea erythrocephala*). Zachování populace pryšce lesklého je tedy i v zájmu tohoto druhu kozlíčka. V okolí lokality „u tůně“ se na krušině olšové vyskytuje kozlíček (*Menesia bipunctata*). Při případných managementových zásazích je zde nutné vždy nějaké starší a vyšší krušiny ponechat.

Čmeláci (*Bombus* sp.) se vyskytují na pasekách, v lemech lesních porostů a cest, v okolí odvodňovacích příkopů v místech s výskytem kvetoucí pasečné a lemové vegetace a prosvětlování porostů jejich populace jistě posílí.

Velice významný je výskyt evropsky významného druhu měkkýše **vrkoče útlého** (*Vertigo angustior*). Vrkoč útlý je vlhkomilný a spíše heliofilní (světломilný) druh, který obývá zejména bazické vlhké údolní louky, kde žije v trávě, rozkládající se vegetaci v opadové vrstvě, nebo ve vlhkém mechu, mohou však vylézat na stonky rostlin (živých či odumřelých) do výše ca 10–15 cm. Vyskytuje se často na prameništích, méně pak v řídkých olšinách, vždy však potřebuje více méně otevřené plochy. Vrkoč útlý osídluje často přechodovou zónu mezi loukou a mokřadem a jeho výskyt bývá omezen na úzký pás široký jen několik metrů. Pro zachování populace vrkoče je nutné udržet případně zlepšit stávající vodní režim. Nesmí docházet k prohlubování odvodňovacích příkopů. Je nutné udržovat lesní světliny a lesní loučky. Možný je jen řídký nálet dřevin. V případě přílišného zarůstání vegetací je možné občasné přistoupit k pokosení (po konzultaci s AOPK ČR). Po posečení je nutné pokosenou biomasu shrbat a odstranit až po několika dnech, během kterých vrkoči zalezou hlouběji do opadu nebo ji rozprostřít v tenké vrstvě do okolních ploch. Z dalších druhů měkkýšů se vyskytují xerotermní druhy páskovka žíhaná (*Cepaea vindobonensis*), zrnovka mechová (*Pupilla muscorum*) nebo žitovka obilná (*Granaria frumentum*) vázané na otevřená slunná stanoviště, pro které je nutné udržovat světliny a osluněné svahy odvodňovacích příkopů. Pro měkkýše je prospěšná pastva lesní zvěře.

K podpoře populací vodních bezobratlých a obojživelníků je možné vytváření menších mělkých vodních ploch přehrazením odvodňovacích příkopů a případně i budování malých tůní. Budování tůní však musí předcházet podrobný průzkum lokalit, aby nedošlo k ohrožení populací chráněných a významných druhů organismů.

Zaměření na pěstování světlejšího typu lesa by nemělo ohrozit žádné z významných druhů ptáků. Druhy hnízdící v dutinách je možné podpořit ponecháváním doupných stromů.

3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území

a) lesy

Přílohy:

Příloha T1 - Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich
(Tabulka k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2).

Příloha M3 - Mapa dílčích ploch a navržených zásahů

b) nelesní pozemky

Příloha:

Příloha T2 - Popis dílčích ploch a objektů na bezlesí a nelesních pozemcích a výčet plánovaných zásahů v nich

Příloha M3 - Mapa dílčích ploch a navržených zásahů

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností

Při hospodářském využívání ochranného pásma je třeba respektovat ustanovení § 37 odst. 2) zákona 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, podle něhož je možné jen se souhlasem orgánu ochrany přírody používat chemické prostředky, provádět vodohospodářské úpravy, stavební činnosti a změny kultury pozemků.

Ochranné pásmo by mělo být hospodářsky využíváno tak, aby nebylo zdrojem rušivých vlivů pro území vlastní PR. To v případě lesních porostů znamená především zamezení výsadeb geograficky a stanovištně nepůvodních druhů dřevin, které území ovlivňují nevhodným složením opadu a později se mohou se prostřednictvím přirozeného zmlazení šířit na území rezervace.

Při obhospodařování zemědělských pozemků nesmí být používány pesticidy a umělá hnojiva a nesmí být zasahováno do vodního režimu. Pole je vhodné neorat až těsně k lesu a vytvořit tak nové luční lemy o šířce cca 5m a zajistit jejich pravidelné sečení (nekosit ale plošně v době letu imag hnědáka osikového (15.5-15.7.)). Luční porosty je vhodné obhospodařovat v mezích stanovených plánem péče pro území PR.

Na polích v lemu lesa v ochranném pásmu PR je vhodné pěstovat nektaronosné plodiny, které kvetou v době letu imag hnědáka osikového jako je svazenka vratičolistá, kmín (dvouleté pěstování), krnná mrkev (nechává se v zemi do dalšího roku) apod. Možné je i pěstování mateřídoušky. Pás by měl mít šířku cca 5m, na osluněných místech postačí i 1m. V současné době jsou v ochranném pásmu klíčová pole u příjezdové cesty k hájence (k.ú. Radovesnice II - p.č. 884/1, 884/3 a část 900/1 při jižním okraji lesa). Pěstování nektaronosných plodin je žádoucí i na polích p.č. 164/4 a 164/11 v k.ú. Dománovice.

Zachování lučních porostů v ochranném pásmu PR a pěstování nektaronosných plodin je žádoucí jak z hlediska biodiverzity, tak z hlediska zachování funkčnosti ochranného pásma. Je proto možné v nezbytných případech tato opatření hradit z prostředků financování péče o vlastní chráněné území, případně mohou hospodařící subjekty uplatňovat náhradu újmy za ztížení zemědělského hospodaření.

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

PR není zaměřena, je vyhlášena na parcely. Orgán ochrany přírody zajistí obnovení vyznačení PR v terénu pruhovým značením. Na hranicích PR (na vstupních cestách) budou nainstalovány označníky v celkovém počtu 8 ks (umístění viz příloha č.M9).

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

Pro případnou chemickou likvidaci invazních rostlin na území PR je nutná výjimka ze zákazu ve zvláště chráněných územích (§34 odst. 1 písm. b) a podle § 43 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny).

Do předmětu ochrany území je nutné jmenovitě zahrnout i ochranu hnědáka osikového (*Euphydryas maturna*) a jeho stanoviště. Rovněž doporučujeme zařadit do předmětu ochrany další druhy zapsané v seznamu evropsky významných druhů soustavy NATURA 2000

přítomné v PR a to střevíčník pantoflíček (*Cypripedium calceolus*) a roháč obecný (*Lucanus cervus*) a dále i žluťuchu jednoduchou (*Thalictrum simplex*), která zde má jednu z mála vitálních populací v Čechách.

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností

Není žádoucí zvyšování intenzity rekreačního a sportovního využití území. Nedoporučuje se vyznačení nových turistických stezek a cyklostezek.

Vzhledem k ohrožení hnědáka osikového rekreačním sběrem hmyzu a vyrývání střevíčníků, doporučujeme zřízení stále strážní služby v době letu imág a kvetení střevíčníků (začátek května až začátek července), v horším případě alespoň časté návštěvy strážní služby v této době a namátkové po zbytek roku.

3.6 Návrhy na vzdělávací využití území

Propagace lokality zvyšuje riziko decimace populace hnědáka i střevíčníku nezodpovědnými sběrateli. V tomto směru je tedy nutná jistá obezřetnost. Nicméně je důležitá informovanost vlastníků, zastupitelů i obyvatel dotčených obcí nejlépe formou osobních kontaktů případně i cílených přednášek zaměřených na jedinečnost vybraných druhů a problematiku managementu.

Vzhledem k tomu, že mezi veřejností se předpokládá spíše bezzásahový režim rezervací, bude vhodná i instalace informační cedule obhajující a vysvětlující způsoby managementu PR (umístění viz příloha č.M9).

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území

Nutný je pravidelný monitoring hnědáka osikového a střevíčníku pantoflíčku, zároveň je nutné sledovat dopady managementu na další významné druhy. Cílem je najít řešení, která maximalizují ochranný účinek managementu, tedy přinesou nejlevnější prospěch maximálnímu počtu ohrožených druhů.

Je nutné průběžně hodnotit různé typy managementu z hlediska ekonomiky a trvalé udržitelnosti hospodaření na lokalitách a postupně zjistit, jaký management bude nejlevnější, přinese pokud možno nejvyšší výnos a současně bude vyhovovat zájmovým druhům.

V průběhu platnosti plánu péče doporučujeme zpracovat odborné průzkumy zaměřené na houby, měkkýše a brouky.

Vhodné je také podporovat účelně nastavenou výzkumnou činnost v rámci diplomových a disertačních prací nebo grantových úkolů.

4. Závěrečné údaje

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů prací)

Druh zásahu (práce) a odhad množství (např. plochy)	Orientační náklady za rok (Kč)	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
Jednorázové a časově omezené zásahy		
Doplnění a údržba pruhové značení 3,8 km	-----	5 700, -
Doplnění a údržba značení státními znaky 8 ks	-----	25 600, -
Instalace a údržba informační tabule 1 ks		16 000, -
Lesnické zásahy – rozebrání a znovu složení oplocenek pod prořezávanými porosty (podpora přirozeného zmlazení a výsadby, ochrana proti poškození zvěří) (cca 5500 m)		275 000, -
Lesnické zásahy - výsadba JS (obalované sazenice) cca 5000 ks – podsadby clonných sečí + výsadby na holiny do oplocenek po odtěžení mýtných porostů		50 500, -
Lesnické zásahy - výsadba JS na starší paseky (cca 150 ks poloodrostků (odrostků)) do funkčních oplocenek		10 500, -
Lesnické zásahy - výsadba JS (cca 150 ks poloodrostků (odrostků)) – dosadby do porostních mezer zanedbaných mladších porostů, individuální ochrana.		25 500, -
Výřez nežádoucího zmlazení geograficky nepůvodních, stanovištně nevhodných a expanzních druhů dřevin v lesních porostech (cca 1,5 ha), včetně nátěrů pařízů DBC kontaktním herbicidem.		33 000, -
Výřez nežádoucího náletu z lesních louček (DP 6 a 7) (cca 0,35 ha)		10 500, -
Inventarizační průzkum houby (celá PR)		67 000, -
Inventarizační průzkum měkkýši (15 ha)		13 500, -
Inventarizační průzkum brouci (celá PR)		74 000, -
Jednorázové a časově omezené zásahy celkem (Kč)	-----	606 800, -
Opakované zásahy		
Kosení (cca 0,4 ha – lesní loučky (DP 6 a 7), místa s výskytem nelesních ZCHD, 2x/10 let (dle potřeby))	7 200, -	14 400, -
Prořezávky a probírky – cílené uvolňování JS ve vybraných mladších porostech, celkem cca 1,5 ha, cca 2 x po dobu platnosti plánu péče (dle potřeby)	12 000, -	24 000, -
Opakované zásahy celkem (Kč)		38 400, -
N á k l a d y c e l k e m (Kč)	-----	645 200, -

Poznámky:

Náklady na některé činnosti jsou velice obtížně vyčíslitelné (např. experimentální plochy – silné proředění mladých lesních porostů, podpora pěstování nektaronosných plodin). Lze předpokládat, že náklady na jejich realizaci budou kompenzovány náhradou újmy dle § 58 zákona č. 114/1992 Sb. nebo z dotačních prostředků AOPK ČR určených na realizaci záchranného programu hnědáška osikového.

Rozsah prořezávek a probírek je pouze orientační – do kalkulace byly zařazeny porostní skupiny ve kterých jsou nyní prořezávky aktuální - 1A2b, 1B2a, 1B2b, 1B3b, 1B3c, 1B4, 2E2 (bližší přílohy T1 a M3b). V závislosti na odrůstání nejmladších výsadeb a náletů budou ke konci platnosti plánu péče nutné další prořezávky zaměřené na uvolňování perspektivních jasanů.

Množství a lokalizace výsadeb a dosadeb JS je pouze orientační. Zohledňuje stav na počátku platnosti plánu péče. Navrhovány jsou dosadby s individuální ochranou do porostních mezer v PSK 1A2a, 1B2a, výsadba na starší paseky do funkčních oplocenek (PSK 1A1, 2D1b, ve druhé ½ platnosti plánu péče možná i 1B1, 2E4a/1), podsadby clonných sečí i výsadby na holiny po odtěžení mýtných porostů SM (1B9), DBC (2C11) a BR (2E8), v případě rekonstrukce i v PSK 2C0, 2B2) (bližší přílohy T1, M3a a M3b). V pozdějších letech se nutnost dosadeb bude jistě měnit v závislosti na odrůstání výsadeb a náletů, odumírání vlivem sucha a chorob, poškození při odclňování a úspěšnosti přirozeného zmlazení.

Rozsah výřezu nežádoucího zmlazení geograficky nepůvodních a expanzních dřevin je pouze orientační. Lze ho předpokládat především po odtěžení starých porostů u DBC v PSK 2C11 a 2B14, lokálně i u nežádoucího zmlazení CER, VJ, SM. V závislosti na prosvětlování porostů může místy nastat i nežádoucí expanze keřů, lípy, habru apod.

Označení PSK dle návrhu porostní mapy LHC Radovesnice II 2016 -2025

4.2 Použité podklady a zdroje informací

- AOPK ČR, Lesy České republiky, s. p., Sdružení vlastníků obecních a soukromých lesů v ČR, Vojenské lesy a statky ČR, s.p., VÚKOZ (2006). Pravidla hospodaření pro typy lesních přírodních stanovišť v evropsky významných lokalitách soustavy Natura 2000: Výsledek jednání pracovní skupiny ustanovené při Ministerstvu životního prostředí České republiky a složené ze zástupců jmenovaných organizací. PLANETA. XIV, 9, 40 pp.
- BENEŠ J., KONVIČKA M., DVOŘÁK J., FRIC Z., HAVELDA Z., PAVLÍČKO A., VRABEC V., WEIDENHOFFER Z. (2002) Motýli České republiky: Rozšíření a ochrana I.,II. Společnost pro Ochranu Motýlů, Praha, 857 pp.
- ČÍŽEK O. a kol. (2005a): Plán péče o přírodní rezervaci Dománovický les na období 2006-2015, 59 pp.
- ČÍŽEK O., KONVIČKA M., BENEŠ J. (2005b): Záchranný program hnědáka osikového v České republice. entomologický ústav AV ČR, České Budějovice, 78 pp.
- FARKAČ J., KRÁL D. & ŠKORPÍK M. [eds.] (2005): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Bezobratlí. AOPK ČR, Praha, 760 pp.
- GRULICH V. (2012): Red List of vascular plants of the Czech Republic: 3rd edition. – Preslia 84: 631–645.
- HOKR Z. (1991): Geologický inventarizační průzkum CHPV Dománovický les. Ms. Depon. in rezervační kniha PR Dománovický les. AOPK ČR, regionální pracoviště Střední Čechy, Praha, 9 pp.
- HOŠEK E. (1959): Historický průzkum lesa pro LHC Chlumeč nad Cidlinou. Ms. Depon. In ÚHUL, pobočka Hradec Králové, 64 pp.
- CHYTRÝ M.; KUČERA T.; KOČÍ M. (eds.) (2001). Katalog biotopů České republiky: Interpretační příručka k evropským programům Natura 2000 a Smaragd. Vyd. 1. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, 307 pp.
- CHYTRÝ M. ed. (2010): Vegetace České republiky. 1. Travinná a keříčková vegetace. 2. vydání. Academia, Praha, 528 pp.
- CHYTRÝ M. ed. (2011): Vegetace České republiky. 3. Vodní a mokřadní vegetace. Academia, Praha, 828 pp.
- CHYTRÝ M. ed. (2013): Vegetace České republiky. 4. Lesní a křovinná vegetace. Academia, Praha, 552 pp.
- JERSÁKOVÁ J., KINDLMANN P. (2004): Zásady péče o orchidejová stanoviště. Protisk, s.r.o., České Budějovice, 120 pp.
- KADAVÝ J., KNEIFL M., SERVUS M., KNOTT R., HURT V., FLORA M. (2011). Nízký a střední les – plnohodnotná alternativa hospodaření malých a středních vlastníků lesa – obecná východiska. Lesnická práce, s.r.o., Kostelec nad Černými lesy, 296 pp.
- KNÍŽETOVÁ L., PECINA P., PIVNIČKOVÁ M.: Prověrka maloplošných chráněných území a jejich návrhů ve Středočeském kraji v letech 1982-1985, Bohemia centralis 16/1986: 83-84.
- KOLEKTIV AUTORŮ, SOM (2014): Zpráva o monitoringu hnědáka osikového (*Euphydryas maturna*) pro AOPK ČR, SOM, 13 pp.
- KONVIČKA M., ČÍŽEK L., BENEŠ J. (2004): Ohrožený hmyz nížinných lesů: ochrana a management. Sagittaria, Olomouc, 79 pp.
- KROUZA J. (2013): Výsledky faunistického průzkumu čeledi tesaříkovitých (*Cerambycidae*) v PR Dománovický les, Ms. Depon. in rezervační kniha PR Dománovický les. AOPK ČR, regionální pracoviště Střední Čechy, Praha, 8 pp.
- KUBÁT K., HROUDA L., CHRTEK J. jun., KAPLAN Z., KIRCHNER J. a ŠTĚPÁNEK J. /eds./ (2002): Klíč ke květeně České republiky. Academia, Praha, 928 pp.
- LOŽEK V. (1993a): Měkkýši přírodní rezervace Dománovický les. Ms. Depon. in rezervační kniha PR Dománovický les. AOPK ČR, regionální pracoviště Střední Čechy, Praha, 7 pp.

- LOŽEK V. (1993b): PP Dománovický les. Ms. Depon. in rezervační kniha PR Dománovický les. AOPK ČR, regionální pracoviště Střední Čechy, Praha, 3 pp.
- LOŽEK V., KUBÍKOVÁ J., ŠPRYŇAR P. a kol.: Střední Čechy. In: Mackovčin P. a Sedláček M. (eds.) (2005): Chráněná území ČR, svazek XIII. AOPK ČR a EkoCentrum Brno, Praha, 904 pp.
- NEUHAUSLOVÁ Z., et al., (1998): Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky, Academia, Praha, 341 pp.
- MARHOUL P.; TUROŇOVÁ D. (eds.) (2008). Zásady managementu stanovišť druhů v evropsky významných lokalitách soustavy Natura 2000: metodika AOPK ČR. 1. vyd. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, 161 pp.
- MÍCHAL I., PETŘÍČEK V. [eds.] (1998): Péče o chráněná území II. - Lesní společenstva, AOPK ČR, Praha. 714 pp.
- NOŽIČKA F. (1957): Přehled vývoje našich lesů. SZN, Praha, 463 pp.
- PECINA P. (1979): Příspěvek k vertebratofauně navrhované SPR Dománovický les s několika poznámkami k význačným zástupcům bezobratlých (Zoologický inventarizační průzkum). Ms. Depon. in rezervační kniha PR Dománovický les. AOPK ČR, regionální pracoviště Střední Čechy, Praha, 5 pp.
- PIVNIČKOVÁ M. (1978): Botanický IP navržené SPR Dománovický les. Ms. Depon. in rezervační kniha PR Dománovický les. AOPK ČR, regionální pracoviště Střední Čechy, Praha, 17 pp.
- POLENO Z., VACEK S. a kol. (2007): Pěstování lesů II, Teoretická východiska pěstování lesů. Lesnická práce, Kostelec n. Č. lesy. 463 pp.
- RYBKA V.; RYBKOVÁ R.; POHLOVÁ R. (2004). Rostliny ve svitu evropských hvězd: Rostliny soustavy NATURA 2000 v České republice. Vydání 1. Olomouc: Sagittaria. 87 pp.
- SKALICKÝ V. (1988): Regionálně fytogeografické členění. – In: Hejný S., Slavík B. /eds/: Květena České socialistické republiky 1. Academia, Praha, 103-121.
- UTINEK D. (2009): Rámcové směrnice pro pěstování středního lesa – Ochrana přírody 4/2009, Příloha I, 4 pp.
- UTINEK D. (2014): Střední a nízký les – proč a jak (I. a II. část) – Ochrana přírody 4 a 5/2014: 12-15.
- VACEK S., SIMON J., REMEŠ J. (2007): Obhospodařování bohatě strukturovaných a přírodě blízkých lesů. Lesnická práce, Kostelec n. Č. lesy. 448 pp.
- ZATLOUKAL V. (2013): Management tlejícího dřeví v lesích zvláště chráněných území. Metodika MŽP, 25 pp.

Internetové zdroje:

- AOPK ČR. Nálezová databáze ochrany přírody. [on-line databáze; portal.nature.cz]. RRRR-MM-DD; [cit. RRRR-MM-DD]
- Vyhledávání parcely. ČESKÝ ÚŘAD ZEMĚMĚŘIČSKÝ A KATASTRÁLNÍ. *Nahlížení do katastru nemovitostí* [online]. 2013 [cit. 2014-09-31]. Dostupné z: <http://nahliznidokn.cuzk.cz/VyberParcelu.aspx>
- Geologická mapa 1:50 000. *Česká geologická služba: Mapová aplikace, verze 1.1* [online]. 2014 [cit. 2014-12-11]. Dostupné z: http://www.geology.cz/app/ciselniky/lokalizace/show_map.php?mapa=g50&y=711921&x=1032549&s=1
- AOPK ČR 2014. Nálezová databáze ochrany přírody. [on-line databáze; portal.nature.cz]. [cit. 2014-12-11]

Vlastní terénní šetření v letech 2013 – 2015.

4.3 Seznam používaných zkratek

AOPK ČR – Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky

DP – dílčí plocha

EVL – evropsky významná lokalita

GIS – geografické informační systémy

IUCN – International Union for Conservation of Nature (Mezinárodní svaz pro ochranu přírody)

JPRL – jednotka prostorového rozdělení lesa

KN – katastr nemovitostí

LHC – lesní hospodářský celek

LHO – lesní hospodářská osnova

LHP – lesní hospodářský plán

MO – místní organizace

MS – myslivecké sdružení

NDOP – nálezová databáze ochrany přírody

OOP – orgán ochrany přírody

OPRL – oblastní plán rozvoje lesů

PDS – přirozená dřevinná skladba

PK – pozemkový katastr

PLO – přírodní lesní oblast

PSK – porostní skupina

PUPFL – pozemky určené k plnění funkcí lesa

SLT – soubor lesních typů

SND – stanovištně nevhodné dřeviny

TTP – trvalý travní porost

USOP – ústřední seznam ochrany přírody

ZCHÚ – zvláště chráněné území

Plán péče zpracoval:

Ing. Jaroslav Pipek – AOPK ČR, regionální pracoviště Střední Čechy

Odborná spolupráce:

Mgr. Antonín Krása – ředitelství AOPK ČR

Mgr. Pavel Moravec - AOPK ČR, regionální pracoviště Střední Čechy

Ing. Alois Pavlíčko, Ph.D. - ředitelství AOPK ČR

Mgr. Pavel Špryňar - AOPK ČR, regionální pracoviště Střední Čechy

Ing. Dušan Utinek, Ph.D. – MŽP ČR

5. Obsah

1. Základní údaje o zvláště chráněném území.....	3
1.1 Základní identifikační údaje	3
1.2 Údaje o lokalizaci území.....	3
1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí	3
1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma	5
1.5 Překryv území s jinými chráněnými územími	5
1.6 Kategorie IUCN	5
1.7 Předmět ochrany ZCHÚ	6
1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu.....	6
1.7.2 Hlavní předmět ochrany ZCHÚ – současný stav	6
1.8 Předmět ochrany EVL anebo PO, s kterými je ZCHÚ v překryvu.....	7
1.9 Cíl ochrany.....	8
2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany	8
2.1 Stručný popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů.....	8
2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti, současnosti a blízké budoucnosti	16
2.3 Související plánovací dokumenty, správní rozhodnutí a právní předpisy	20
2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch.....	21
2.4.1 Základní údaje o lesích	21
2.4.2 Základní údaje o nelesních pozemcích	23
2.5 Zhodnocení výsledků předchozí péče a dosavadních ochrannářských zásahů do území a závěry pro další postup	23
2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize	24
3. Plán zásahů a opatření	26
3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ	26
3.1.1 Rámcové zásady péče o území nebo zásady jeho jiného využívání.....	26
3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území	37
3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností.....	38
3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu	38
3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území	38
3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností.....	39
3.6 Návrhy na vzdělávací využití území.....	39
3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území	39
4. Závěrečné údaje.....	40
4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů prací).....	40
4.2 Použité podklady a zdroje informací	41
4.3 Seznam používaných zkratk.....	44
5. Obsah.....	45

Součástí plánu péče jsou dále tyto přílohy

Tabulky: Příloha T1 - **Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich**
(Tabulka k bodu 2.5.1 a k bodu 3.1.2).

Příloha T2 - **Popis dílčích ploch a objektů na nelesních pozemcích a výčet plánovaných zásahů v nich**
(Tabulka k bodům 2.5.2, 2.5.3 a 2.5.4 a k bodu 3.1.2).

Mapy: Příloha M1 - **Orientační mapa s vyznačením území**

Příloha M2 - **Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma**

Příloha M3 - **Mapa dílčích ploch a objektů**

Příloha M4 - **Lesnická mapa typologická**

Příloha M5 - **Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů**

Příloha T1 k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2

Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

označení JPRL dle LHP 2006–2015/ (nové 2016–2025)	dílčí plocha	Výměra dílčí plochy (ha)	číslo rámcové směrnice / porostní typ	dřeviny	Zastoupení dřevin (%)	průměrná výška porostu (m)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	poznámka
1A1a - západní část (1A2a)	9	0,36	1/C	BR	80	0,5 – 4	D	Ve východní zapojené části – prořezávka, šetřit veškeré perspektivní vtroušené jednice dřevin přirozené dřevinné skladby. V západní části – dosadby poloodrostků/odrostků JS (cca 30 ks), (případně i DB) do individuálních ochran, individuální ochrany je možné dát i na nálety JL. Při výchově přednostně odstraňovat veškerý CER, DBC, VJ, MD, JVJ Ponechat jednotlivě keře (přednostně ptačí zoby).	1	zanedbané výsadby DB - nyní převažují nálety, západní polovina výrazně prořidlejší – místy i větší světliny bez odrůstajících dřevin, východní polovina hustě zapojená s dm. BŘ. oplocení zrušeno roztroušeně keře výskyt pryšce kosmatého (<i>Euphorbia villosa</i>) vtr.dř.: JL,LP,MD,BO,VJ, JVJ
				HB	14					
				CER	5					
				DBL	1					
1A1a – jižní část (jižně od 1A2) (1A2a)		0,20	1/A	DBL	87	4	D	prořezávka – šetřit vtroušený JL, odstranit CER nezasahovat do skupiny výstavků	2	v Z cípu +- zapojená mlazina, postupně k V rozvolněnější se světlinami a vyšším zastoupením BR u silnice skupina výstavků DB – v jejich podrostu výskyt např. okrotice bílé (<i>Cephalanthera damasonium</i>), vemeníků (<i>Platanthera</i> sp.) vtr.dř.: JL,TR
				HB	5					
				BR	5					
				CER	1					
				OS	1					
				SM	1					
1A1a - jihovýchodní část (jižně od příkopu) (1A2a)	11	0,42	1/C	BR	65	5	D	V zapojenějších částech mírné prořezávky ve prospěch JS a DBL, odstranit nálet CER. Dosadby poloodrostků/odrostků JS do individuálních ochran (cca 30 -50 ks) (možné jsou i dosadby odrostků DB, případně JL).	1	zanedbané výrazně prořidlé výsadby, velké světliny, skupinky náletů bohaté bylinné patro, místy ale expanze třtiny vtr.dř.: JIV
				SM	10					
				BO	3					
				DBL	5					
				CER	5					
				JS	10					
1A1a – severovýchodní část (severně od příkopu) (1A2a)	10 8a, 8b	0,54	1/C	BR	55	0,5 -3	D	Dosadby poloodrostků/odrostků JS do individuálních ochran (cca 30 -50 ks) (možné jsou i dosadby odrostků DB, případně JL). Udržovat dvě lesní světliny s teplomilnou vegetací (obě o rozloze cca 0,03 ha) bez	1	velmi řídké nálety a dosadby JV a LP v oplocence vtr.dř.: HR,OS,JR
				BO	5					
				SM	5					
				LP	10					
				HB	6					
				JV	5					

(1A2a)				DBL	5			stromů (nezalesňovat) – viz mapa M3. V případě potřeby je možné pokosení (křovinořez, kosa) na konci vegetačního období (srpen – říjen), biomasu je vhodné rozprostřít do okolních porostů. Předpoklad 1 – 2 x v období platnosti plánu péče.		
				CER	3					
				JS	2					
1A1b (1A2b)	14	0,41	1/A	DBL	85	6	D	Prořezávky – šetřit vtroušené perspektivní listnáče dřevin přirozené dřevinné skladby, přednostně odstraňovat CER, SM, Cíleně uvolňovat perspektivní JS tak, aby po celou dobu platnosti plánu péče byly využitelné pro hnědáška. nelikvidovat keře, které neškodí.	1	Místy +/- zapojená tyčkovina, místy světlejší s keří, ve V části hojně BR, v Z části hojně SM vtr.dř.: TR,JIV,OS
				SM	3					
				BR	5					
				LP	1					
				JS	2					
				BK	3					
				CER	1					
1A2 - západní 1/3 (1A3)		0,08	1/B	BK	98	10	E	Prořezávky – šetřit vtroušené perspektivní listnáče přirozené dřevinné skladby, nelikvidovat keře, které neškodí	2	hustě zapojená tyčkovina z výsadeb, bohaté bylinné patro, min. 200 ks okrotice bílé (<i>Cephalanthera damasonium</i>) vtr.dř.: DBL,SM,BR,TR,MD,CER,JS
				LP	1					
				OS	1					
1A2 – východní 2/3 (1A3)		0,17	1/C	BR	89	12	E	Prořezávky – šetřit vtroušené perspektivní listnáče přirozené dřevinné skladby	2	tyčkovina z náletu bohaté bylinné patro, mj. okrotice bílé (<i>Cephalanthera damasonium</i>), vemeníku (<i>Platanthera</i> sp.) vtr.dř.: LP,JIV
				SM	5					
				HB	1					
				OS	5					
1A3 (1A4)		0,04	1/C	JS	100	12	D	ponechat vitální JS a zbylé odstranit – využít následně případné výmladky, nebo dosadit odrostky JS a DB do individuálních ochranných možných spojit s obnovou navazujícího staršího porostu v 1A10a nebo rekonstrukcí mezernatých kultur a náletů v 1A1a ponechat jednotlivě keře (přednostně svídy, hlohy)	1	skomírající řídká tyčkovina, podrostlá keří (hloh, svída, líska, krušina) a náletem HB,SM bohaté bylinné patro
1A9 (1A1)	12	0,08	1/A	DBL	70	0,6	D	dosadba cca 15 ks poloodrostků/odrostků JS – roztroušeně standardní výchova s ohledem na přítomnost střešníků – mechanické vyžínání, – dle potřeby prostřihávka – zachovat 10% zastoupení JS, přednostně odstraňovat CER, DBC zachovat výstavky	2	Funkční oplocenka se dvěma výstavky DB, výskyt pryšce kosmatého (<i>Euphorbia villosa</i>) velice bohaté bylinné patro, hojně zmlazuje HB i keře vtr.dř.: BR,JS,OS,CER,SM,BB,LP
				HB	30					
1A10a dvě malé západní části (1A11a)		0,06 + 0,03	1/A	DB	100	23	D	Viz 1A10b	3	obtížně odlišitelné od 1A10b prořídle skupiny DB, příměs SM, BR přirozené zmlazení HB, SM, CER
1A10a		0,22	1/A	DB	95	23	D	Možná je clonná seč - šetřit veškeré perspektivní	3	světla kmenovina hustě podrostlá keří s bohatým

JV část – úzký pas při okraji CHÚ (1A11a)				SM	5			JS		bylinným patrem, několik JS v dorůstající etáži vtr.dř.: JS
1A10a hlavní část (1A11a)		0,88	1/A	DBL	100	24	D	po dobu platnosti plánu péče bez nutnosti zásahu	3	převážně světlý porost se světlinami, hojně keře – místy i souvisle, místy kompaktní podrost HB, ve střední část zapojenější velice bohaté bylinné patro (charakter biotopu L6.4 – středoevropské bazifilní doubravy) vtr.dř.: SM, JB
1A10b (1A11b)		4,88	1/A	DBL	70	25	D	probírky – prosvětlení v zapojenějších částech s cílem uvolnit budoucí výstavky, přednostně odstraňovat HB a veškerý CER, šetřit JB žádoucí jsou clonné seče s podplocením a případnou dosadbou JS – přednostně situovat do jižní části s převahou CERu v případě nežádoucí expanze HB bude nutné jeho mechanické potlačování (případně i drtičem)	1	jižní části na kontaktu s pasekami světlejší s podrostem HB (chová se expanzně) a keřů, na většině rozlohy plně zapojený porost CER hlavně v J a SZ části ve střední části podrost s charakterem biotopu L7.2 (vlhké acidofilní doubravy), jinde bohaté bylinné patro vtr.dř.: SM, BR, JB
				CER	10					
				HB	17					
				BB	1					
				LP	2					
1A12 (1A13)		6,11	1/A	DBL	55	24	D	probírky – prosvětlení v zapojenějších částech s cílem uvolnit budoucí výstavky, přednostně odstraňovat HB, šetřit JB, JS žádoucí jsou clonné seče s podplocením a případnou dosadbou JS v případě nežádoucí expanze HB bude nutné jeho mechanické potlačování (případně i drtičem)	1	zapojený porost DB ve starší etáži s HB v dorůstající etáži, několik starších košatých DB bohaté bylinné patro pouze při okraji lesa, jinde vlivem zastínění téměř chybí vtr.dř.: BB, LP, JS (v lemu lesa), JB
				HB	45					
1B1a (západní část) (1B2a)	18	0,70	1/A	DBL	15	1-5	D	v severní části je možná mírná prořezávka – šetřit JS, DBL, JL, cíleně uvolňovat perspektivní JS tak, aby po celou dobu platnosti plánu péče byly využitelné pro hnědáska.	1	v severní části – odrůstající výsadby a nálety, místy se světlinami a hojnými keři, bohaté bylinné patro
				HB	17					
				JS	5					
				BR	55					
				BO	5					
				SM	2					

	7			OS	1			odstranit VJ v jižní části udržovat lesní louku (světlinu) se solitéry JS a keřů o rozloze cca 0,16 ha (viz. mapa M3) – z plochy lesní světliny a nejbližšího okolí odstranit nálety SM, BO, většiny BR, možné jsou zde dosadby několika odrostků JS, v případě potřeby je možné pokosení (křovinořez, kosa) na konci vegetačního období (srpen – říjen), biomasu je vhodné rozprostřít do okolních porostů. Předpoklad 1 – 2 x v období platnosti plánu péče. Dosadby JS (cca 50 ks) a případně DB do individuálních ochranných pásem jsou vhodné i v ostatních částech PSK.		v jižní části – zanedbané výsadby, převažují nálety BR a BO, třtinou degradované bylinné patro v jižní části výskyt bohaté populace žluťuchy jednoduché (<i>Thalictrum simplex</i>), dále např. pryšce kosmatého (<i>Euphorbia villosa</i>) a dalších nelesních druhů vtr.dř.: LP, JL, JIV, VJ
1B1a (východní část) (1B2a)	15	0,08	1/A	DBL DBC SM JS BR OS JIV LP JR HB BB	44 1 1 5 15 5 1 5 1 20 1	5-6	D	Mírná prořezávka v přehoustlých částech – přednostně odstranit DBC, bez černý a lisku, cíleně uvolňovat perspektivní JS tak, aby po celou dobu platnosti plánu péče byly využitelné pro hnědáka.	1	mírně prořídle nálety a výsadby, na světlinách hojně keře
1B1b (severní část) (1B2b)	16	0,02	1/A	JS DBC HB MD	45 30 10 5	9	D	výchovou snižovat zastoupení DBC, šetřit veškerý perspektivní JS, uvolňovat nadějně DBL a JS jako budoucí výstavky udržovat světliny v místech výskytu orchidejí, cíleně uvolňovat perspektivní JS tak, aby po celou dobu platnosti plánu péče byly využitelné pro hnědáka.	1	světlejší tyčkovina výskyt vstavače vojenského (<i>Orchis militaris</i>) a vstavače nachového (<i>Orchis purpurea</i>) vtr.dř.: DBL, LP, JR
1B1b (jižní část) (1B2b)		0,16	1/A	DBL DBC MD HB	65 20 10 5	8	D	prořezávka – přednostně odstraňovat DBC, MD a SM	2	zapojená tyčkovina vtr.dř.: SM
1B2a (1B3a)		0,09	1/B	SM DBL	95 5	8	E	prořezávka – šetřit veškeré perspektivní listnáče	2	na světlinách bohaté bylinné patro vtr.dř.: HB, JS, JR
1B2b	17	0,06	1/A	DBC DBL	55 35	16	E	výchovou snižovat zastoupení DBC, šetřit veškerý perspektivní JS, uvolňovat nadějně DBL	1	světlejší tyčkovina, bohatší bylinné patro vtr.dř.: MD, JIV, SM

(1B3b)				JS	10			a JS jako budoucí výstavky, cíleně uvolňovat perspektivní JS tak, aby po celou dobu platnosti plánu péče byly využitelné pro hnědáka.		
1B2c (1B3c – SV část)	19	0,24	1/A	BR	3	8	D	Prořezávky - odstraňovat CER, snižovat zastoupení SM, BK, zachovat pestrout dřevinnou skladbu, cíleně uvolňovat perspektivní JS tak, aby po celou dobu platnosti plánu péče byly využitelné pro hnědáka.	1	přehoustlá tyčkovina bohaté bylinné patro vtr.dř.: CER
				SM	10					
				OS	1					
				JIV	1					
				DBL	60					
				LP	5					
				JS	2					
				JV	1					
				TR	1					
				BK	15					
1B3 (1B4)	20	0,09	1/A	HB	35	18	D	cíleně uvolňovat perspektivní JS tak, aby po celou dobu platnosti plánu péče byly využitelné pro hnědáka.	2	tloušťkově i výškově rozrůzněný náletový porost s bujným keřovým patrem a bohatým bylinným patrem
				BR	20					
				JS	15					
				JIV	5					
				JR	1					
				SM	5					
				OS	20					
				TR	2					
				LP	2					
1B4 – západní SM část (1B5)		0,10	1/B	SM	100	17	E	standardní výchova	3	sterilní smrkový porost
1B4 – západní část (listnáče) (1B3c JV část)	21	0,10	1/A	JS	45	4-7	D	prořezávka v přehoustlých místech, cíleně uvolňovat perspektivní JS tak, aby po celou dobu platnosti plánu péče byly využitelné pro hnědáka. udržovat volnější zápoj, neukládat těžební zbytky na místa s výskytem vstavače vojenského. V případě potřeby je možné pokosení (odstranění biomasy) na konci vegetačního období (srpen – říjen), biomasu je vhodné rozprostít do okolních porostů. Předpoklad 1 – 2 x v období platnosti plánu péče.	1	na části výsadby BK, ve zbylé části řídké nálety a výsadby JS a DBL velice bohaté bylinné patro – mj.výskyt vstavače vojenského (<i>Orchis militaris</i>), bradáčku vejčitého (<i>Listera ovata</i>) vtr.dř.: LP, DBZ
				DBL	20					
				BK	30					
				LP	5					
1B4 – větší, východní část (1B5)		0,57	1/B	SM	100	17	E	standardní výchova s ohledem na výskyt střevíčníku	3	sterilní zapojený smrkový porost, bylinné patro sporadicky
1B8 –		0,30	1/A	DBL	90	0,5-1	D	v případě potřeby prořezávky, udržet	2	pravidelně vyžínaná kultura

východní paseka (1B1)				JS	10			zastoupení JS perspektivních pro hnědáka po celou dobu platnosti plánu péče, případně v druhé 1//2 platnosti plánu péče dosadby odrostků/poloodrostků JS, pokud jich nebude na ploše dostatečné zastoupení		bohaté bylinné patro vtr.dř. z náletu: OS, LP, JIV, BR
1B8 – západní paseka (1B1)		0,73	1/A (2)	DBL JS	90 10	0,5	D	v případě potřeby prořezávky, udržet zastoupení JS perspektivních pro hnědáka po celou dobu platnosti plánu péče, případně v druhé 1//2 platnosti plánu péče dosadby odrostků/poloodrostků JS, pokud jich nebude na ploše dostatečné zastoupení, odstraňovat CER, DBC podél příkopu s výskytem střešníků nechat odrůst rychleji rostoucí keře a nálety pro zlepšení mikroklima, kosení (vytrhávání) příliš bujně bylinné vegetace v bezprostředním okolí výskytu střešníků	2	velká paseka po smrkovém porostu, udržované výsadby v oplocence velice bohaté bylinné patro – mj. výskyt pryšce kosmatého (<i>Euphorbia villosa</i>) vtr.dř. z náletu: CER, BR, OS, LP, HB
1B8 (1B9)		0,41	1/B	SM	100	21	E	je možné dotěžení a zalesnění směsí DB a 10 % JS obnovovanou plochu je možné sloučit s navazující prosvětlenou částí v 1B12, při těžbě šetřit keře v okolí odvodňovacího příkopu	3	dva zbytky původního rozsáhlého SM porostu výskyt vstavače vojenského (<i>Orchis militaris</i>) ostrůvkovitě bohatší bylinné patro, šíří se keře
1B10 (1B11)		0,69	1/A	horní etáž CER DBZ/L spodní etáž LP HB	70 30 70 30	27	D	Možná je clonná seč – odtěžit veškerý CER, ponechat perspektivní DB jako výstavky a JLH ze střední etáže podplotit, případně dosadby silných sazenic DB a JS	2	dvouetážový porost, vlivem spodní etáže je bylinné patro zastíněné vtr.dř.: JLH
1B12 (1B13)		6,21	1/A	DBZ/L JS BR LP	70 15 3 10	26	D	uvolnit podplocené plochy s perspektivním vitálním zmlazením, ponechat konečný počet výstavků, je možné je rozšířit na cca 0,5 – 1,0 ha, udržovat funkční oplocenky, v případě potřeby –	1	světlejší smíšený porost, místy dorůstající etáž HB, LP, místy střední etáž LP, BB, JS keřové patro s ptačím zobem, hlohem, svídou, řešetlákem, růží, LP apod.

				HB	2			dosadby poloodrostků JS na zbylé ploše pouze mírné probírky s cílem uvolnit budoucí výstavky jak z horní, tak ze střední etáže, šetřit a uvolňovat perspektivní JS v náletech a nárostech přednostně odstraňovat DBC zvláštní ohleduplnost v místech s výskytem zvláště chráněných druhů rostlin uvolňovat jasany perspektivní pro hnědáka ze spodní a střední etáže		v lemu lesa při JZ a V okraji hojně JS roztroušeně mrtvé dřevo – hlavně bříza 10 prosvětlených a podplocených ploch, většinou s vitálním zmlazením LP,HB,JS,BR,BB,TR,JL,JR (vzácně i DB, DBC, VJ, SM) velice bohaté bylinné patro (charakter biotopu L6.4 – středoevropské bazifilní teplomilné doubravy) velice perspektivní pro výskyt hnědáka osikového výskyt mj. pryšce kosmatého (<i>Euphorbia villosa</i>), hořce brvitého (<i>Gentianopsis ciliata</i>), hadího jazyku obecného (<i>Ophioglossum vulgatum</i>), vstavače nachového (<i>Orchis purpurea</i>), bradáčku vejčitého (<i>Listera ovata</i>), žluťuchy jednoduché (<i>Thalictrum simplex</i>)
	1B12/1	0,22						možné je další odclonění v zapojenější SV části (odtěžit HB,LP – ponechat DB) prostřihávky v náletech - uvolnit DB a JS - přednostně odstraňovat DBC,CER zachovat přítomnost nektaronosných keřů (hlavně ptačí zob).		silně prosvětleno – výstavky DB,BR,HB,LP, zapojenější v SV části přirozené zmlazení HB,LP,DB,JS,BB,TR,BR,JIV,DBC, CER keře – svída, hloh, ptačí zob, brslen, růže bohaté – bujné bylinné patro podsadby JS obsazené hnědáskem osikovým
	1B12/2	0,23						Prostřihávky a prořezávky v závislosti na odrůstání zmlazení – uvolňovat DB a JS, odstraňovat DBC. Ponechat roztroušené zastoupení nektaronosných keřů (hlavně ptačí zob). Možné je další odclonění a rozšíření. Možné jsou dosadby silných odrostků DB.		Světlejší porost (zakmenění okolo 0,7) s výstavky DB, ve střední etáži LP,JS, TR. Přirozené zmlazení - DB,HB,JS,LP,JIV,TR,BB,HR,DBC,BR,BO,JV,LPV. Keře roztroušeně – svída, kalina, hloh, růže, řešetlák. Bohaté bylinné patro. podsadby JS obsazené hnědáskem osikovým
	1B12/3	0,29						Prořezávky v závislosti na odrůstání zmlazení – uvolňovat DB a JS, odstraňovat VJ. Ponechat roztroušené zastoupení nektaronosných keřů (hlavně ptačí zob). Možné je další odclonění a spojení s obnovou navazující 1B8. Možné jsou dosadby silných odrostků DB.		Různá úroveň prosvětlení (0,5 -0,7), výstavky DB + BR, J část je zapojenější. Přirozené zmlazení řídky – DB, SM, HB, LP, BR, VJ. Několik perspektivních JS. Keře roztroušeně – hlavně svída, dále krušina, ptačí zob, růže. Velice bohaté bylinné patro.

	1B12/4	0,27						Prořezávky v závislosti na odrůstání zmlazení – uvolňovat DB a JS, JL. Ponechat roztroušeně zastoupení nektaronosných keřů (hlavně ptačí zob). Možné jsou dosadby silných odrostků DB		V S části prosvětlenější (zakm.cca 0,5), v J části cca 0,6, výstavky DB a BR. Přirozené zmlazení řídce - HB,LP,DB,JL,BB,TR,SM,BR,JIV, několik perspektivních JS, keře zatím řídké – svída, růže, ptačí zob, trnka, řešetlák, krušina, kalina. Velice bohaté bylinné patro – mj. výskyt vstavače nachového (<i>Orchis purpurea</i>), pryšce kosmatého (<i>Euphorbia villosa</i>) podsadby JS obsazené hnědáskem osikovým
	1B12/5	0,23						Prořezávky v závislosti na odrůstání zmlazení – uvolňovat DB a JS, JL. Ponechat roztroušeně ptačí zob. Možné jsou dosadby silných odrostků DB		Prosvětlenější porost (zakm.cca 0,5), výstavky DB + BR. JS ve střední etáži. Přirozené zmlazení HB,LP,JS,BB,JL,DB. Několik perspektivních JS. Keře roztroušeně – hlavně svída, dále krušina, trnka, hloh, ptačí zob. Bohaté bylinné patro – převažují trávy. JS ze střední etáže obsazený hnědáskem.
	1B12/6	0,28						Akutní prořezání keřů a uvolnění přirozeného zmlazení – hlavně JS a DB. Ponechat roztroušeně ptačí zob. Možné jsou dosadby silných odrostků DB Možné je další odclonění a mírné rozšíření.		Silně prosvětlený (zakmenění 0,4-0,5) porost s výstavky DB, několik JS ve střední etáži. Přirozené zmlazení HB,BB,JS,LP. DB pouze sporadicky. Příliš bujné keřové patro – hlavně svída, dále líska, řešetlák, brslen, hloh, ptačí zob, růže, trnka. V bylinném patře převažují trávy, expanduje ostružiník, mj. výskyt pryšce kosmatého (<i>Euphorbia villosa</i>)
	1B12/7	0,19						Mírné odclonění, plochu je možné rozšířit V směrem k okraji lesa, oprava oplocenky. prostřihávky v náletech možné jsou dosadby silných odrostků DB		Úzký pás, různá úroveň prosvětlení, výstavky DB, JS, několik JS i ve střední etáži. Přirozené zmlazení – hlavně HB, dále BB,LP,JS,JL,JIV,TR. DB sporadicky, ale poměrně vitální. Poškozená oplocenka, některé kůly už uhnívají. Keře – svída, bez, hloh, řešetlák, ptačí zob, brslen. V bylinném patře převažují trávy, expanduje ostružiník.
	1B12/8	0,29						Mírné odclonění, ponechat 15-40 výstavků/ha, oprava oplocenky. prostřihávky v náletech, možné jsou dosadby silných odrostků DB, zachovat přítomnost nektaronosných keřů, Možné je další odclonění a rozšíření.		Světlejší porost (zakmenění 0,6 - 0,7) s výstavky DB, HB a JS. JS i ve střední etáži. Přirozené zmlazení – HB,LP, JS, BB, výmladky LP. Keře sporadicky – svída, ptačí zob, růže, hloh. Poškozená oplocenka, některé kůly už uhnívají. V bylinném patře převažují trávy.

	1B12/9	0,29						Mírné odclonění, ponechat 15-40 výstavek/ha prostřihávky v náletech - uvolnit JS,JL - přednostně odstraňovat DBC,CER možné jsou dosadby silných odrostků DB zachovat přítomnost nektaronosných keřů		Světlejší porost (zakmenění okolo 0,7) s výstavky DB a JS. Bujné přirozené zmlazení – hlavně LP, dále HB,JS,JL,JR,TR. DB v přirozeném zmlazení zdá se chybí. JS je dostatečné množství. Keře: hloh, růže, svida, trnka, líska, ptačí zob, řešetlák, brslen. Velice bohaté bujné bylinné patro. Uhnílé kůly oplocenky při V okraji.
	1B12/10	0,29						Možné je definitivní odclonění, ponechat 15-40 výstavek/ha. Prostřihávky ve zmlazení ve prospěch DB, JS, JL, TR. zachovat přítomnost nektaronosných keřů		Silně prosvětlený porost s výstavky DB. Bujné odrůstající přirozené zmlazení – hlavně LP,HB a JS, méně BR,BB,TR,DB,JL,JR – DB spíše sporadicky, velké množství perspektivních JS, několik již kolonizováno hnědáskem osikovým. Keře – ptačí zob, hloh, svida, řešetlák, růže, krušina. Velice bohaté bujné bylinné patro.
2A4 (2A5)		0,23	1/A	DBZ	100	17	D	mírná probírka – přednostně odstranit DBC, uvolňovat budoucí výstavky	3	vtr.dř.: LP, DBC, BR spíše chudší bylinné patro
2A9 (2A10)		2,38	1/A	DBZ LP HB	70 20 10	23	D	probírky – prosvětlení v zapojenějších částech s cílem uvolnit budoucí výstavky, přednostně odstraňovat DBC, HB, LP, šetřit JB případně clonné seče s podplocením a dosadbou JS	2	pěkný smíšený porost s dorůstající etází LP a HB v severní části bohatší bylinné patro a roztroušeně i keřové, v jižní části spíše chudší bylinné patro vtr.dř.: DBC, BB, JB
2A10 (2A11)		2,22	1/A	DBZ BO LP BR	55 30 10 5	24	D	plošná probírka – mírné prosvětlení – uvolnění budoucích výstavek, přednostně odstraňovat BO, LP možné jsou i clonné seče s podplocením a případnou dosadbou JS	1	světlejší smíšené porosty, v dorůstající etází dm. LP starší DB, patrně z původního středního lesa spíše chudší bylinné patro vtr.dř.: HB, BOC, MD
2A13 (2A14)		0,71	1/A	DBZ HB	50 50	24	D	V části clonná seč s podplocením a případnou dosadbou JS. Na zbylé ploše plošná probírka – mírné prosvětlení – uvolnění budoucích výstavek DB, přednostně odtěžovat HB	1	zapojený porost DB s dorůstající etází HB bohatší bylinné patro vtr.dř.: LP
2B1 (2B2)		0,36	1/A (2)	BO BR LP JR DBL MD	40 10 5 1 40 4	8	D	prořezávky – snižovat zastoupení jehličnanů, odstranit DBC v případě rekonstrukce dosadit i JS (10%)	2	v SV části rozvolněné s košatými BO a LP, jinde víceméně zapojené odrůstající výsadby a nálety vtr.dř.: HB, DBC, JIV
2B4 (2B5)		1,22	1/B	DBC VJ BK BO	30 50 7 5	21	E	výchova se zaměřením na redukci VJ a DBC a zachováním všech perspektivních DBZ možná je i rekonstrukce se zachováním cílových	2	východní cíp: nesmíšený DBC a skupinka HB střední část: dm. VJ, více BK a DBC, příměs BO, LP, DBZ západní cíp: směs DBZ, BO, HB, DBC, BR

				LP	5			listnáčů			bylinné patro sporadicky, spíše chudší vtr.dř.: BR, MD
				DBZ	2						
				HB	1						
2B9 (2B10)		1,22	1/A	horní etáž		23	D	Na části clonná seč s podplocením a případnou dosadbou JS z horní etáže odstranit veškerou BOC a ponechat výstavky DBZ (případně i BR, BO a LP) ze střední etáže ponechat perspektivní DBZ, jednotlivě LP podplotit, dosadit JS a v případě nezdaru přirozené obnovy i DB	1	velice pěkný dvouetážový porost některé DB jsou zjevně starší, roztroušené i perspektivní duby ve střední etáži. chudší až středně bohatý bylinný podrost vtr.dř.: OS, MD	
				DBZ	65						
				BR	25						
				LP	5						
				BOC	4						
				BO	1						
				spodní etáž							
				LP	95						
				DBZ	5						
2B13 (2B14)		4,88	1/A	DBZ/L	68	24	D	v závislosti na stavu přirozeného zmlazení pokračovat v dalším prosvětlování, je možné rozšířit prosvětlovací seče na cca 0,5 - 1 ha a dosadit chybějící JS	1	pět prosvětlovacích, podplocených sečí (ponechány DB, ve V části DBC, v SZ části i HB, podsady JS) mimo prosvětlovací seče se jedná o pěkný dvouetážový porost, jednotlivě starší mohutnější DB – zjevně předržená pařezina se staršími výstavky	
				HB	26						
				LP	1						
				DBC	4						
2B13/1	0,25						Odtěžit veškerý DBC (zdroj nežádoucího zmlazení), ponechat DB jako výstavky, je možné chemické ošetření pařezů DBC. Prostřihávky, prořezávky – likvidace DBC (v případě nutnosti je možné použití i drtiče), podpora JS, případně dosadby odrostků DB		prosvětlený porost DBC, podél cesty několik DB kobercovité zmlazení DBC, příměs HB,JL,BB,JS,JIV,JR, pařezové výmladky DBC,LP,JS bohaté bylinné patro		
2B13/2	0,4						Odclonit přirozené zmlazení, – ponechat 15-40 výstavků/ha rozšíření seče Z směrem na celkovou rozlohu 0,4 – 0,6 ha, nutné oplocení při výchově náletů redukce DBC,VJ,CER případně dosadby odrostků DB (JS v S části)		Přirozené zmlazení DB,HB,VJ,OS,BR,TR,DBC,MD,HR,JR,CER, výmladky LP chudší bylinné patro perspektiva přirozeného zmlazení DB		
2B13/3	0,25						další prosvětlení – ponechat 15-40 výstavků/ha. rozšíření seče Z směrem na celkovou rozlohu 0,4 – 0,6 ha, nutné oplocení redukce JIV a HB ve zmlazení případně dosadby odrostků JS a DB		úzký pás, semenáčky HB (kobercově),DB,LP,BB,BR, odrůstající JIV,LP,OS,BB JS relativně málo perspektiva přirozeného zmlazení DB bohatší bylinné patro		
2B13/4	0,45						další prosvětlení – ponechat 15-40 výstavků/ha, je možné rozšíření V směrem redukce DBC, VJ, JIV případně dosadby odrostků DB (JS v S části)		semenáčky HB,DB,VJ odrůstající nálety HB,LP,OS,JR,BR JS sporadicky perspektiva přirozeného zmlazení DB chudší bylinné patro		

	2B13/5	0,3						další prosvětlení – ponechat 15-40 výstavků/ha rozšíření seče, nutné oplocení redukce DBC, VJ, JIV případně dosadby odrostků JS a DB		širší obdélník, semenáčky HB,DB,LP,BR,DBC,VJ, odrůstající zmlazení a výmladky HB,LP,OS,JIV,BB JS roztroušeně, několik vitálních odrůstajících sazenek keře – ptačí zob, líska bohaté bylinné patro
	2B13/6	0,25						další prosvětlení (přednostně odtěžovat HB)– ponechat 15-40 výstavků/ha rozšíření seče, nutné oplocení při výchově náletů a výsadeb šetřit JS a DB		méně prosvětleno, výstavky DB i HB semenáčky HB (koberec),JIV,BR,LP,DB (roztroušeně, vitální),JR výmladky HB JS poměrně vitální a perspektivní
2C1a (2C0)		0,52	1/A	BR	45	0,5 – 5	D	možné jsou dosadby odrostků DBZ, případně rekonstrukce s výsadbou DBZ a 5% JS	2	zanedbaná plocha – po obvodu řídké nálety, poškozená oplocenka, vylepšeno LP – okousaná od zvěře chudší stanoviště (pro JS spíše nevhodné, pokusně je ale možné v případě rekonstrukce JS dosadit) vtr.dř.: JR, SM, MD
				BO	10					
				DBL	30					
				LP	15					
2C1b (2C2)		0,45	1/A	DBZ/L	70	6	D	prořezávky – přednostně odstraňovat DBC	2	vtr.dř.: DBC, BO, JR, BR
				BK	29					
				MD	1					
2C2 (2C3)		0,07	1/B	DBC	90	10	E	včasná prořezávka, uvolnit veškeré perspektivní DBL (optimálně rekonstrukce)	2	vtr.dř.: MD, SM
				DBL	10					
2C4 (2C5)		0,46	1/B	DBC	65	20	E	optimálně rekonstrukce případně probírka – šetřit vtroušené DBL	3	SM zkomírá (zastíněn DBC), VJ dm. v západní části vtr.dř.: DBL, MD
				SM	20					
				VJ	15					
2C7 (2C8)		1,95	1/A	DBZ/L	70	22	D	celoplošné mírné prosvětlení s cílem uvolnit budoucí výstavky, přednostně odstraňovat DBC severní úzkou část, ve které převažuje SM, je možné zahrnout do clonné seče v okolí 2C11	2	3 oddělené část, převážně zapojené, stinné porosty s chudším bylinným patrem a téměř bez patra keřového, SM v nesmíšené skupině, vtr.dř.: BR, DBC, JB
				LP	25					
				HB	1					
				SM	4					
2C10 (2C11)		0,90	1/B	DBC	100	28	E	Min. na ½ obnovní těžba – ponechat vtroušený DB, zalesnění DB + 10 % JS pravidelná likvidace výmladků DBC (je možné chemické ošetření pařezů DBC)	1	prosvětlený porost, víceméně bez keřového patra bylinné patro vlivem opadu redukováno vtr.dř.: DB
2C11 (2C12)		5,40	1/A	DBZ/L	65	25	D	celoplošné mírné prosvětlení s cílem uvolnit budoucí výstavky, přednostně redukovat DBC a v dorůstající etáži LP	1	vesměš dvoutážové porosty, v horní etáži dm. DBZ/L, v dorůstající etáži převažuje HB a LP, vzácně je v dorůstající etáži zastoupen i DBZ,
				LP	22					
				HB	11					
				BR	1					

				DBC	1			clonné seče s podplocením a případnou dosadbou JS uvolnit nadějně zmlazení ve stávajících prosvětlených částech, ponechat konečný počet výstavků, je možné rozšířit prosvětlovací seče na cca 0,5 ha a dosadit chybějící JS možná je i obnovní seč v místě s dm. DBC – dosadit DB a JS		porost je zjevně výmladkového původu, DBC v nesmíšené skupině v JV části, dvě prosvětlené a podplocené plochy v severní části skupiny
	2C11/1	0,32						další prosvětlení – ponechat konečný počet výstavků rozšíření seče J směrem na cca 0,5 ha, nutné oplocení při výchově náletů a výsadeb šetřit JS a DB, odstraňovat DBC, VJ, MD případné dosadby odrostků JS a DB		semenáčky DB, JR, LP, BO, DBC, VJ, MD roztroušeně keřovité výmladky LP JS řídce, pomalu odrůstající, ale celkem vitální perspektivní zmlazení DB bohatší bylinné patro podsadby JS obsazené hnědákem osikovým
	2C11/2	0,24						další prosvětlení – ponechat konečný počet výstavků nutné oplocení při výchově náletů a výsadeb šetřit JS a DB, odstraňovat DBC, VJ		větší, světlejší plocha – DB i LP Semenáčky DB, BR, JIV, BO, LP, JR, TR JS řídce, pomalu odrůstající, ale celkem vitální střídají se místa s chudší a bohatším bylinným patrem V část zabuřeněná ostružiníky
2D1 (2D2)		0,09	1/A	DBL	80	3-6	D	prořezávka – odstranění DBC, snižovat zastoupení MD	2	hustá mlazina vtr.dř.: JR
				DBC	5					
				MD	3					
				BR	7					
				BO	5					
2D2 (2D3)		0,67	1/A	DBL	85	6-10	D	prořezávka, přednostně odstraňovat DBC, MD, SM výchovu směřovat k uvolnění budoucích výstavků	2	hustá mlazina až tyčkovina, téměř bez bylinného patra vtr.dř.: HB, LP, BR, BO, SM
				DBC	5					
				BK	5					
				MD	5					
2D4 – východní část (2D5)	4	0,32		LP	65	18	D	- založit experimentální managementovou plochu - radikální rozvolnění - redukovat DBC a jako výstavky ponechat perspektivní DBL a JS v počtu cca 100 ks/ha (je možné dvoufázové prosvětlení – nejdříve slabší uvolnění nadějných budoucích výstavků a následně dotěžením neperspektivních jedinců ponechat konečný počet výstavků), - (možné jsou nátěry pařezů DBC kontaktním herbicidem) - oplocení a dosadby silných sazenic JS a DB	1	silnější tyčovina odvodňovací příkopy DBC hlavně v cípu severně nad přibližovací linkou středně bohaté bylinné patro vtr.dř.: BR
				DBL	20					
				JS	5					
				DBC	10					
2D4 – západní část	4	0,25		DBZ	75	18	D	- založit experimentální managementovou plochu - radikální rozvolnění - redukovat DBC	1	slabší tyčovina, předrůstající DBC středně bohaté bylinné patro
				DBC	20					

(2D5)				LP	5			a jako výstavky ponechat perspektivní DBL a JS v počtu cca 100 ks/ha (je možné dvoufázové prosvětlení – nejdříve slabší uvolnění nadějných budoucích výstavků a následně dotěžením neperspektivních jedinců ponechat konečný počet výstavků), - (možné jsou nátěry pařezů DBC kontaktním herbicidem) - oplocení a dosadby silných sazenic JS a DB		vtr.dř.: BR
2D11 (2D12)	4 část	5,07	1/A	DBZ LP SM	85 10 5	25	D	probírky – prosvětlení v zapojenějších částech s cílem uvolnit budoucí výstavky, přednostně odstraňovat SM porost mezi dvěma částmi 2D4 zahrnout do experimentální managementové plochy clonné seče s podplocením a případnou dosadbou JS	2	zapojený smíšený porost s dorůstající etází LP SM se vyskytuje hlavně v J části mezi 2D4 středně bohaté bylinné patro vtr.dř.: BR
2D11 – paseka při J okraji (2D1b)	13	0,69	1/A	DBL	100	0,5 - 1,0	D	v případě potřeby prořezávky, udržet zastoupení JS perspektivních pro hnědáka po celou dobu platnosti plánu péče roztroušeně dosadby odrostků/polodrostků JS do individuálních ochranných (cca 50 ks) – nejvíce do SV cípu	1	Funkční oplocenka, obtížně odrůstající výsadby, téměř kompaktní porost třtiny křovištní (<i>Calamagrostis epigejos</i>) v Z cípu skupinka odrůstajících JS – výskyt hnědáka osikového vtr.dř.: JS, LP, JR, BR, DBC, OS, HB, JIV
2D12 (2D1a)		0,21	1/A	DBL MD	95 5	0,5-1,5	D	při výchově odstraňovat DBC, snižovat zastoupení MD	2	odrůstající výsadby v JV rohu skupinka málo vitálních JS chudé bylinné patro vtr.dř.: BR, OS, DBC, JR, JS
2E1 (2E2)		0,32	1/A	JS	100	0,5 - 4	D	pravidelnými prořezávkami nadále udržovat rozvolněný porost JS využitelných pro potřeby hnědáka osikového po celou dobu platnosti plánu péče, odstraňovat zmlazení CER, případně DBC	1	v jižní části zapojenější, jinde silně prořídle a obtížně odrůstající nálety, při severním okraji hojně keře, velice bohaté bylinné patro zásadní plocha pro výskyt hnědáka osikového! vtr.dř.: JR, DBL, CER, LP, HB, BR
2E2 – JZ část (2E3)		1,06	1/A	DBL JS MD DBC	85 5 5 5	12	D	Intenzivnější probírky – prosvětlení s cílem uvolnit budoucí výstavky, přednostně odstraňovat DBC, MD, šetřit JS Možné je i založení experimentální plochy v druhé polovině platnosti plánu péče.	2	bohaté bylinné patro vtr.dř.: LP, HB, BO, BR
2E2 – SV část (2E3)	3 část	0,72	1/A	DBL BO JS MD	85 1 13 1	12	D	Intenzivnější probírky – prosvětlení s cílem uvolnit budoucí výstavky, přednostně odstraňovat DBC, MD, BO, šetřit JS, JB, HR, TR vhodné je i zahrnutí části porostu do experimentální plochy středního lesa - společně s navazujícími částmi 2E4c o celkové rozloze cca 0,7 ha	2	zapojená tyčkovina až tyčovina keřové patro s křovitou LP, ptačím zobem, hlohem svidou a krušinou v SV cípu u cesty na menší ploše převažuje BO, velice bohaté bylinné patro (charakter biotopu L6.4) vtr.dř.: HB, HR, TR, LP, DBC, JB
2E3a		0,53	1/A	DBL	50	1	D	v případě nutnosti – vyžínání příliš bujného	1	plocha po rekonstrukci (odstranění SM) v zimě 2013/14,

(2E4a/1)				JS	50			bylinného nebo keřového patra pravidelné odstraňování výmladků DBC udržovat příměs perspektivních starších JS využitelných pro potřeby hnědáka osikového po celou dobu platnosti plánu péče případně vylepšení silnými poloodrostky/odrostky JS a DBL udržovat rozvolněný charakter, zachovat zastoupení nektaronosných keřů		oploceno, dosazeny odrostky DBL a JS, ponechány skupinky a solitéry JS, DBL a MD keře – hloh, svída, kalina, ptačí zob, brslen na části mimo původní smrkový porost - velice bohaté bylinné patro po smrkovém porostu regenerující bylinné patro zatím s vysokým zastoupením pasečných druhů plocha zásadní pro výskyt hnědáka osikového
2E3b (2E4b)		0,68	1/B	SM	95	13	E	SM část - vhodná rekonstrukce – území velice vhodné pro výskyt hnědáka osikového, k případné rekonstrukci přistoupit až po zajištění okolních porostů jinak standardní výchova	3	převážně zapojený sterilní smrkový porost
	6			MD	3			Světlinu s tůň (lokalita „U tůně“) a jejím nejbližším okolím (viz. mapa M3) udržovat jako lesní loučku o rozloze cca 0,19ha se solitéry jasanů a keřů (případně převézt na bezlesí v rámci PUPFL) - odstranit z ní MD, DBC a BO – ponechat rozvolněný mladší JS a DB.	1	v SV části rozvolněná směs košatých BO, MD, DB, JS na bývalé slatině louce s velice bohatým bylinným patrem v SV cípu u 2E3a se nachází světlina s tůň (lokalita „U tůně“), v jejím okolí výskyt mj. vstavače vojenského (<i>Orechis militaris</i>), ožanky čpavé (<i>Teucrium scordium</i>), pryšce lesklého (<i>Euphorbia lucida</i>), žluťuchy jednoduché (<i>Thalictrum simplex</i>) atd. vtr.dř.: BO, DBL, DBC, JR
2E4a (2E5a)		0,22	1/B	SM	100	17	E	optimálně rekonstrukce – území velice vhodné pro výskyt hnědáka osikového, jinak standardní výchova	3	hustý sterilní smrkový porost vtr.dř.: MD
2E4b (2E5b)		0,87	1/B	SM	100	17	E	vhodná rekonstrukce – území velice vhodné pro výskyt hnědáka osikového, k případné rekonstrukci přistoupit po zajištění okolních porostů jinak standardní výchova	3	sterilní smrkový porost, místy přehoustlý, místy s menšími světlinami
2E4c (2E5c)	3 část	0,77	1/B	DBL	40	18	D	ve střední části je žádoucí založit experimentální managementovou plochu - společně s navazujícími částmi 2E8a (a případně i 2E2) o celkové rozloze cca 0,7 ha:	1	zapojená tyčovina, keřové patro s křovitou LP, ptačím zobem a krušinou, bohatší bylinné patro v JZ části dm. DBC, ve str.části převažuje DBL a v SV
				DBC	20					
				JS	14					
				LP	25					

				BK	1			radikální rozvolnění - redukovat DBC a jako výstavky ponechat perspektivní DBL a JS v počtu cca 100 ks/ha., (možné jsou nátěry pařezů DBC kontaktním herbicidem), oplocení a v případě potřeby dosadby silných sazenic JS a DB (je možné dvoufázové prosvětlení – nejdříve slabší uvolnění nadějných budoucích výstavků a následně dotěžením neperspektivních jedinců ponechat konečný počet výstavků). Na zbylých částech probírky s cílem uvolnit budoucí výstavky, přednostně odstraňovat DBC, šetřit JS a DB		části převažuje LP vtr.dř.: MD, jírovec maďal
2E7 (2E8)		0,27	1/C	BR JS LP	60 20 20	23	D	Je možná obnovní těžba – odtěžení BR a LP, ponechání, perspektivních JS a DBL jako výstavků, v případě potřeby dosadit 10 % JS. Plochu by bylo vhodné rozšířit S směrem odkácením pruhu SM v 2E4b. Plocha velice vhodná pro rychlou kolonizaci hnědáskem osikovým.	2	světlý porost podél odvodňovacího příkopu bohaté bylinné patro vtr.dř.: DBL
2E8a (2E9a)	3 část	0,55	1/A	DBZ/L HB BR LP JS	80 4 1 5 5	23	D	probírky – prosvětlení v zapojenějších částech s cílem uvolnit budoucí výstavky, přednostně odstraňovat DBC, šetřit a uvolňovat perspektivní JS Případně ve střední části experimentální plocha středního lesa společně s navazujícími částmi 2E4c.	2	sporadicky keřové patro s křovitou LP, ptačím zobem a krušinou místy střední etáž s LP a JS ve střední části světlejší s hojnějším JS (zdá se mladší) bohatší bylinné patro vtr.dř.: SM, DBC
2E8b (2E9b)		2,99	1/A	DBZ/L DBC BR LP HB	70 5 5 15 5	23	D	probírky – prosvětlení v zapojenějších částech s cílem uvolnit budoucí výstavky, přednostně odstraňovat DBC, šetřit BRP, JB je možné začít s clonnými sečemi s podplocením a s případnou dosadbou JS a DB	2	smíšený porost s dorůstající etáží (hlavně LP), LP i v keřovém patře. v prosvětlené části výskyt břízy pýřité bylinné patro středně bohaté, na části plochy s charakterem biotopu L7.2 vtr.dř.: BRP, SM, JB
2E14 (2E15)		0,21	1/A	DBL JS BK LP	50 40 5 5	27	D	Možná je clonná seč, ponechat několik výstavků DBL a JS v horní i střední etáži, nelikvidovat veškeré výmladky, případně dosadit silné sazenice DB.	3	vtr.dř.: BR, hrušeň řídce dorůstající etáž BB, LP, TR, JS
60Db502		0,08						bez nutnosti zásahu	3	Mez s několika solitery DBZ + HB, LP. 104804 - LHO Kolín – Obec Dománovice (902)
60Db0z		0,33						Je možné plochu zachovat jako bezlesí, vhodné by bylo využívat ji pro výsev nektaronosných plodin (svazanka vratičolistá, kmín, krmná mrkev), případně ponechat ladem a nadále udržívat jako louku.	3	v severní části u cesty je skupinka starších DBZ, jinak se jedná o pole 104804 - LHO Kolín – Obec Dománovice (902)

60Db6	5	0,39		DBZ/L	98	17	D	Porost vhodný na založení experimentální managementové plochy. Plošné rozvolnění - redukovat DBC a jako výstavky ponechat perspektivní DBL a JS v počtu cca 100 ks/ha (je možné dvoufázové prosvětlení – nejdříve slabší uvolnění nadějných budoucích výstavků a následně dotěžením neperspektivních jedinců ponechat konečný počet výstavků) – v případě potřeby dosadby silných sazenic JS a DB jinak probírka (šetřit JS) s cílem uvolnit budoucí výstavky	1	hustě zapojená nastávající kmenovina ke které přiléhá mladší tyčkovina (zalesněná louka?), v SZ cípu u posedu malá loučka bohatší bylinné patro vtr.dř.: HB, JS, BR, OS, JR, TR 104804 - LHO Kolín – Obec Dománovice (902)
				LP	2					
60Ea4		0,35	1/A	DBZ/L	100	14	D	probírka	2	světlejší tyčovina, v jižní části podrostlá HB, bohatší bylinné patro 104804 - LHO Kolín – Farnost Žíželice
60Ea7 (SZ část)		1,27	1/A	DBZ/L	80	22	D	probírky – prosvětlení s cílem uvolnit budoucí výstavky, přednostně odtěžovat HB	2	zapojený porost, vlivem zastínění téměř bez bylinného patra vtr.dř.: TR, LP, BB 104804 - LHO Kolín – Farnost Žíželice
				HB	20					
60Ea7 (JV část)		2,48	1/A	DBZ	85	22	D	probírky – prosvětlení s cílem uvolnit budoucí výstavky, přednostně odtěžovat HB, odstranit veškerý DBC těžbou neohrozit trsy střešníků	2	převážně zapojený porost, ostrůvkovitě světlejší s keři, s náletem HB a bohatším bylinným patrem vtr.dř.: LP, BR, DBC (v J části) 104804 - LHO Kolín – Farnost Žíželice
				HB	15					
60Ea8		3,41	1/A	DBZ	85	23	D	probírky – prosvětlení s cílem uvolnit budoucí výstavky, přednostně odtěžovat HB je možné začít s clonnými sečemi s podplocením a s případnou dosadbou JS a DB	2	zapojenější porost, roztroušeně keře – líska, hloh, hrušeň středně bohaté bylinné patro vtr.dř.: BR, BB, JB 104804 - LHO Kolín – Farnost Žíželice
				HB	11					
				LP	1					

naléhavost - stupně naléhavosti jednotlivých zásahů se uvádí podle následujícího členění:

1. stupeň - zásah naléhavý (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany),
2. stupeň - zásah vhodný,
3. stupeň - zásah odložitelný.

POZN:

V místech s nutností plošnější dosadby poloodrostků (odrostků) JS (DB) - vysazovat v cca 2m sponu.

Nutnost dosadeb a podsadeb JS, nebo prořezávek a probírek zaměřených na uvolnění perspektivních JS se může během platnosti plánu péče měnit v závislosti na rychlosti odrůstání výsadeb a náletů i odumírání JS vlivem sucha, houbových patogenů apod. Je pravděpodobné, že prořezávky zaměřené na uvolnění jasanů budou nutné v druhé polovině platnosti plánu péče i na nedávno zalesněných plochách (PSK 1A1, 1B1, 1D1b, 1D4a/1 dle nové porostní mapy LHC Radovesnice II).

Podsadby jasanů budou nutné u většiny clonných sečí.

Clonné seče:

viz Rámcová směrnice péče o les č. 1A

viz. kap. 3.1.1.a

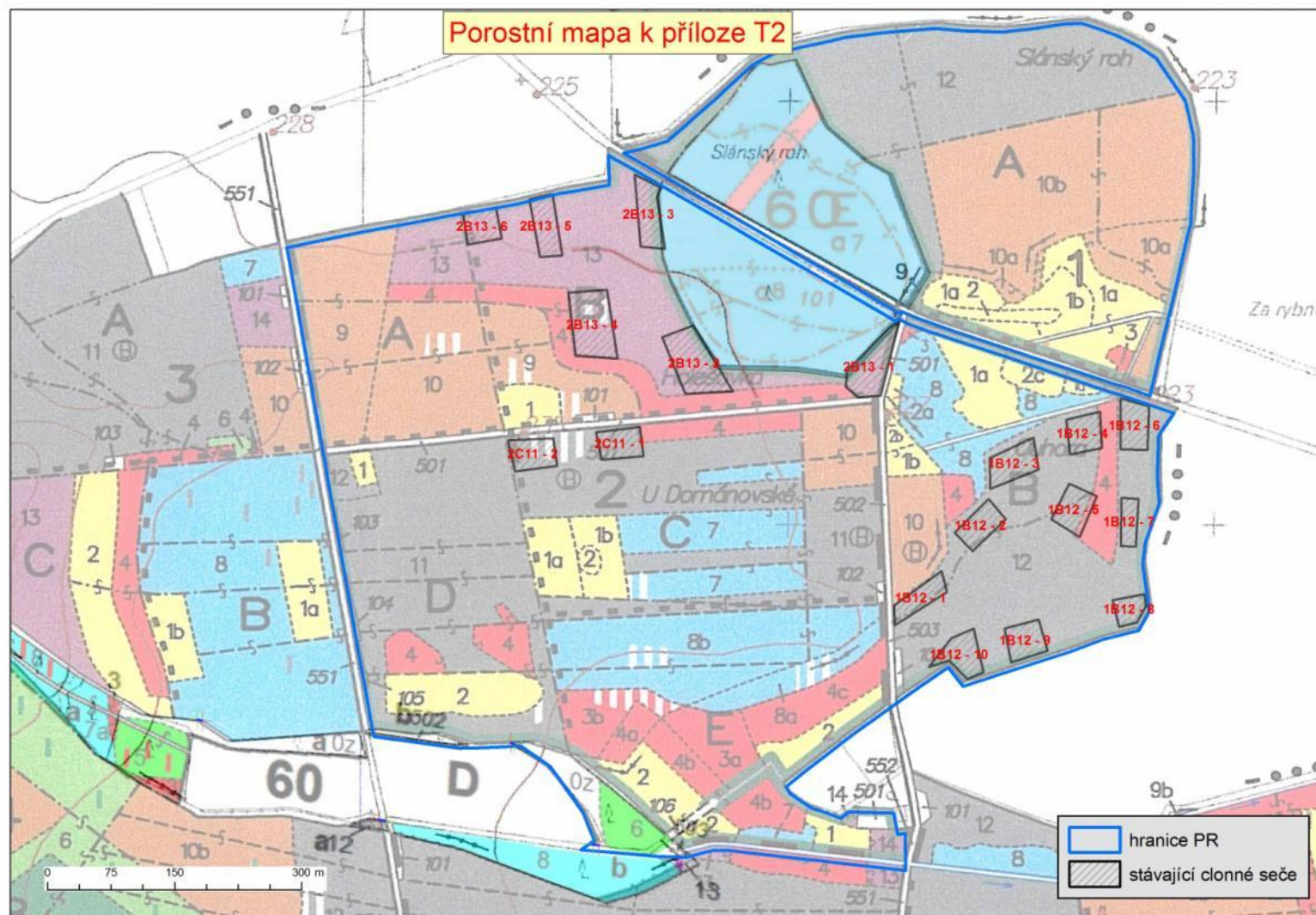
viz. Příloha T1 a příslušné PSK

Experimentální plochy:

viz. kap. 3.1.1.a, str. 28

viz. Příloha T1 a příslušné PSK

Porostní mapa (dle LHP a LHO 2006 – 2015) a stávající clonné seče – managementové zákroky na podporu hnědáka osikového z roku 2011

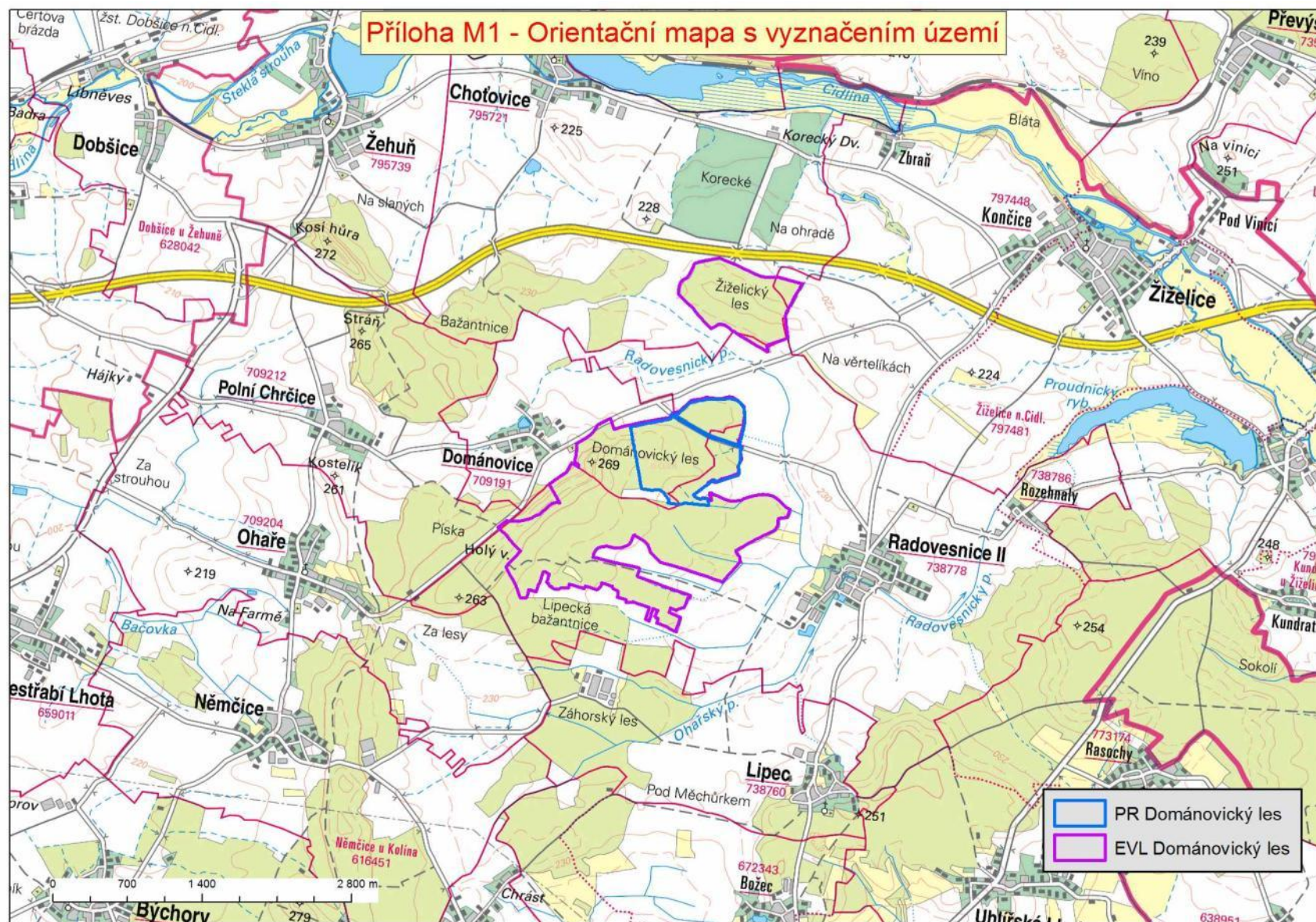
Příloha T2 k bodům 2.4.2 a k bodu 3.1.2

Popis dílčích ploch a objektů na nelesních pozemcích a výčet plánovaných zásahů v nich

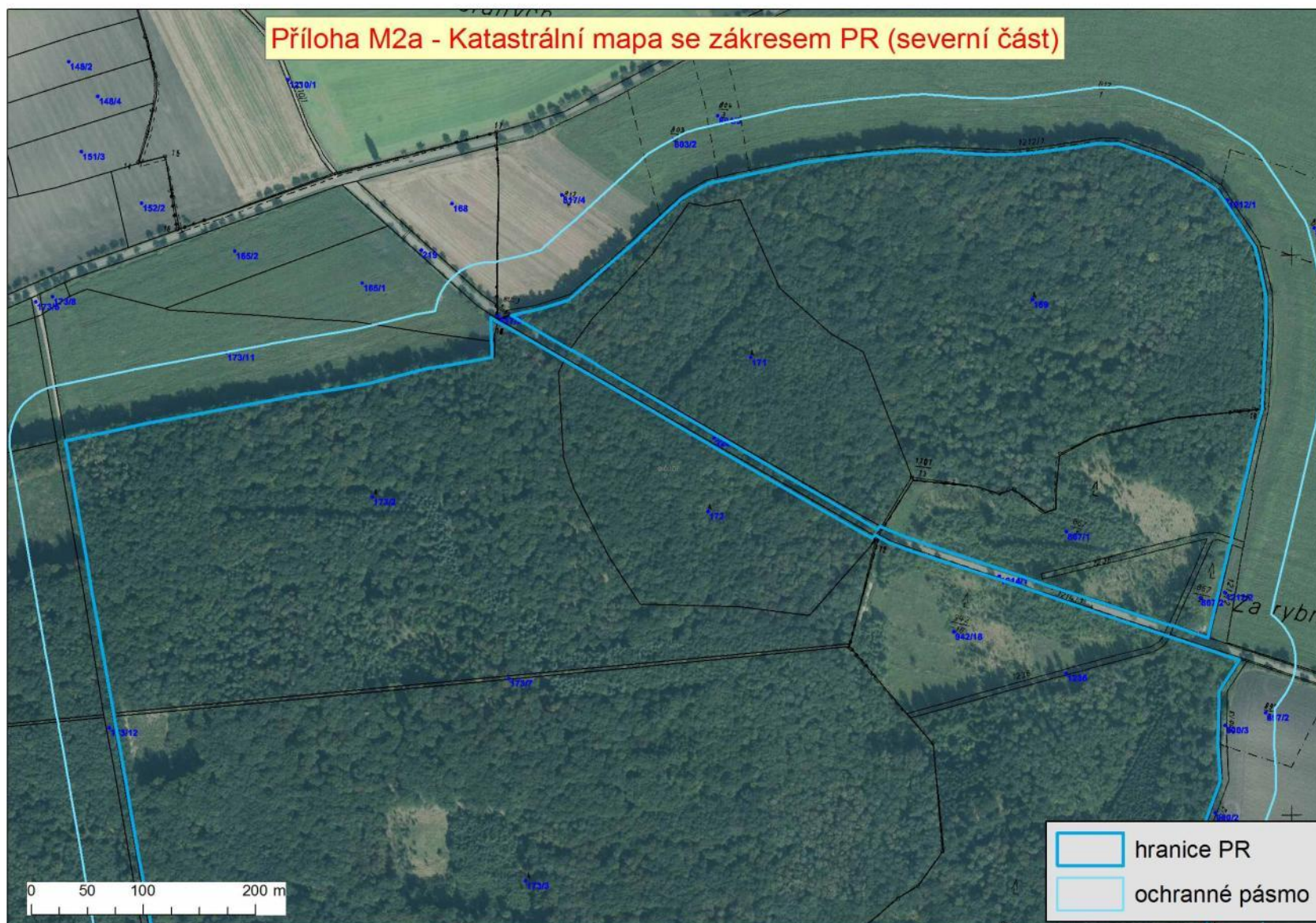
označení plochy nebo objektu	název	výměra (ha)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	doporučený zásah	naléhavost	termín provedení	interval provádění
1	Pole na p.č. 164/16, k.ú. Dománovice	0,20	Pole na PUPFL. Nadále udržovat jako extenzivní pole – použití chemie jen se souhlasem OOP. Vhodné je pěstovat přednostně nektaronosné plodiny jako je svazanka vratičolistá, krmná mrkev nebo kmín. U kmínu a mrkve je nutné pěstování na semeno (dvouleté pěstování). Možné je i zatrávnění a následná údržba jako extenzivní květnatá louka, která se nebude kosit v době letu imag hnědáka osikového (15.5-15.7.). Plocha může být případně i zalesněna, ale pouze stanovištně odpovídajícími dřevinami – nejlépe dubem s min. 10% příměsí jasanu ztepilého s tím, že bude ponechán po obvodu minimálně 3m široký, stále zatrávněný pás.	Bez zásahu (alternativně zatrávnění nebo zalesnění)	3	-	-
2	Louka u hájovny	0,06	Nadále udržovat jako extenzivní louku. Nekosit v době potenciálního letu imag hnědáka osikového (15.5-15.7.). Bylinný lem o šířce cca 3 m kosit 1 x ročně.	Usměrňovat stávající hospodaření (kosení bylinného lemu 1 x ročně)	3	(1.8.– 0.9.)	(1 x ročně)

naléhavost - stupně naléhavosti jednotlivých zásahů se uvádí podle následujícího členění:

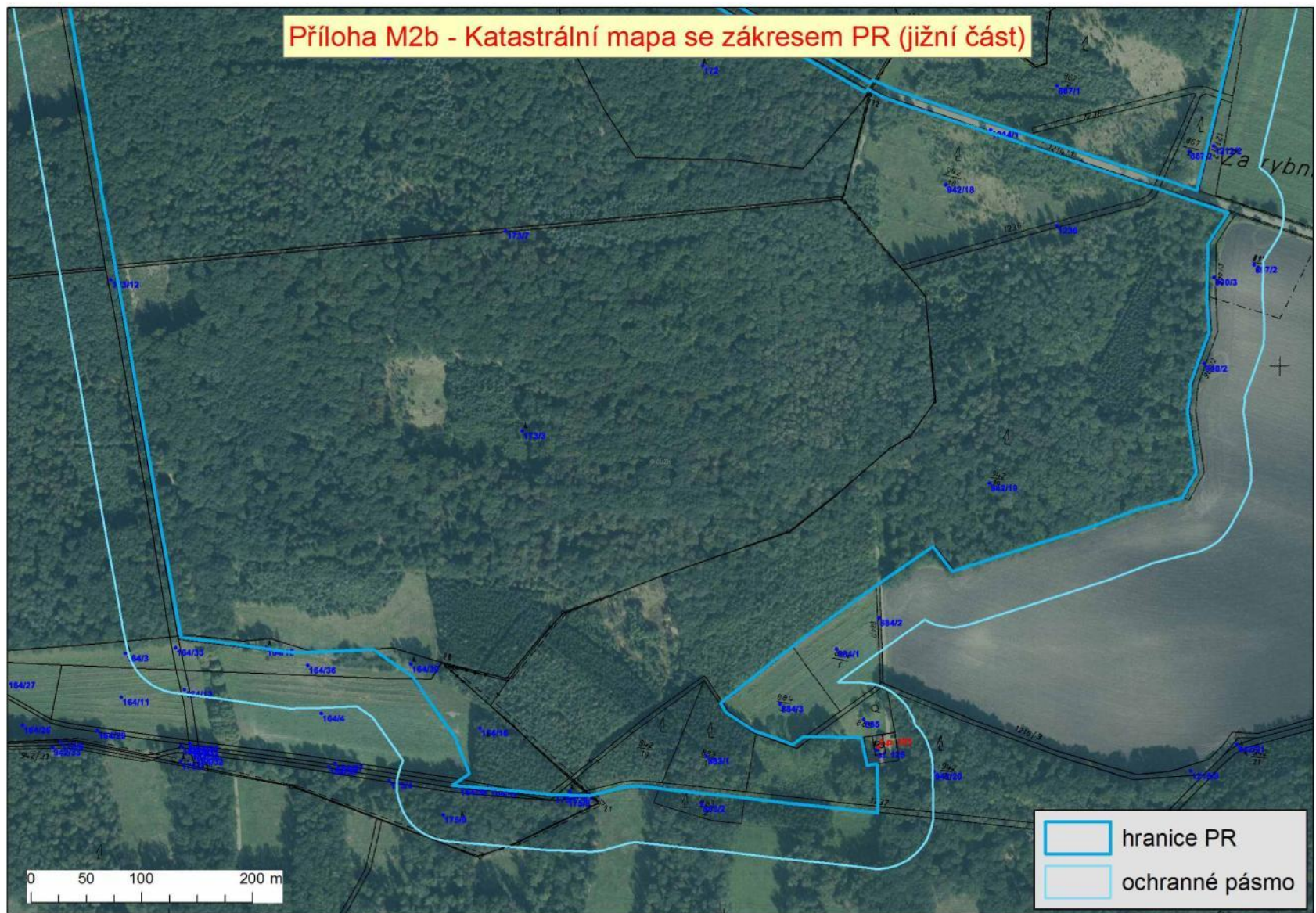
4. stupeň - zásah naléhavý (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany),
5. stupeň - zásah vhodný,
6. stupeň - zásah odložitelný.

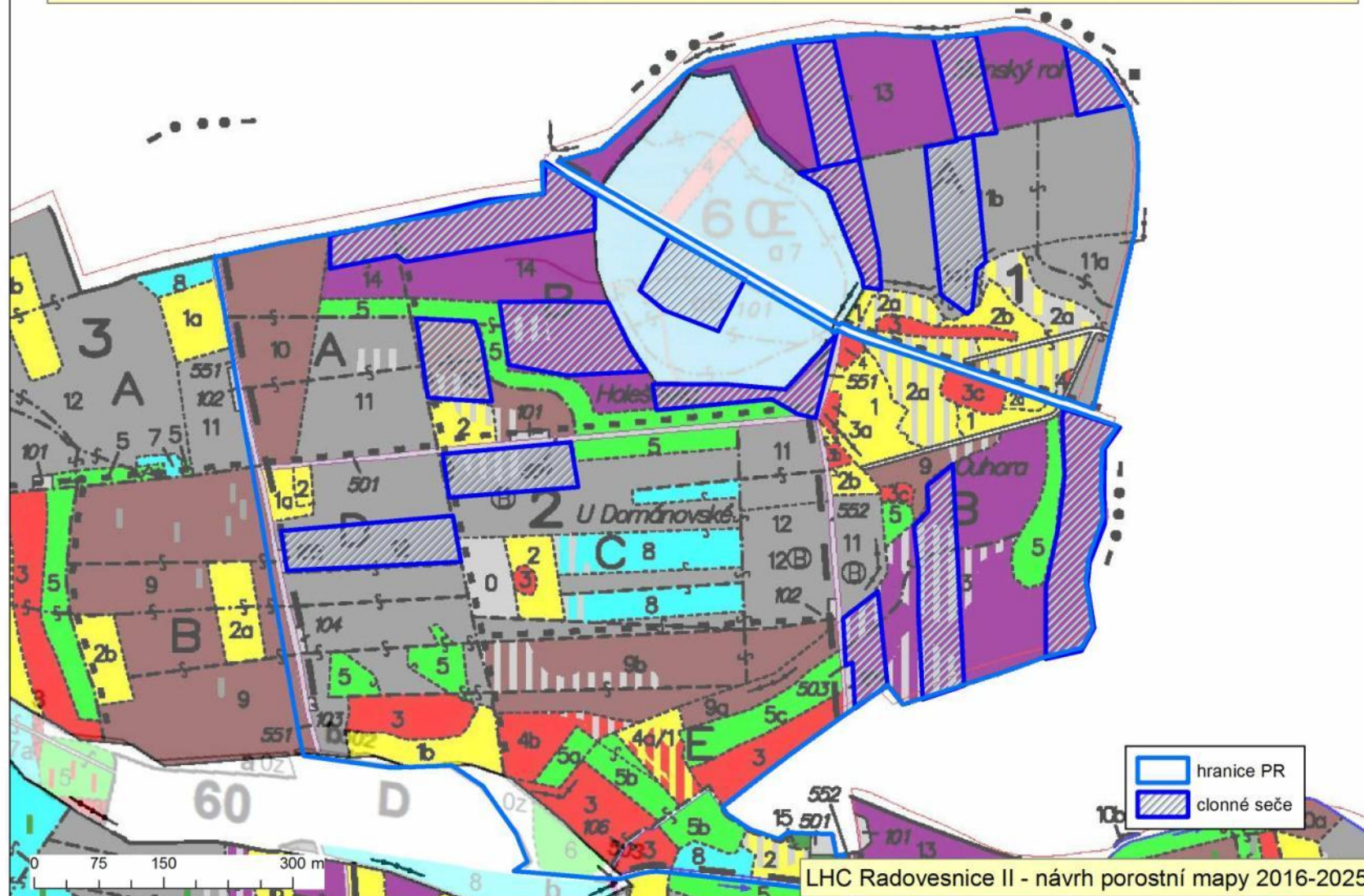
Příloha M2a - Katastrální mapa se zákresem PR (severní část)

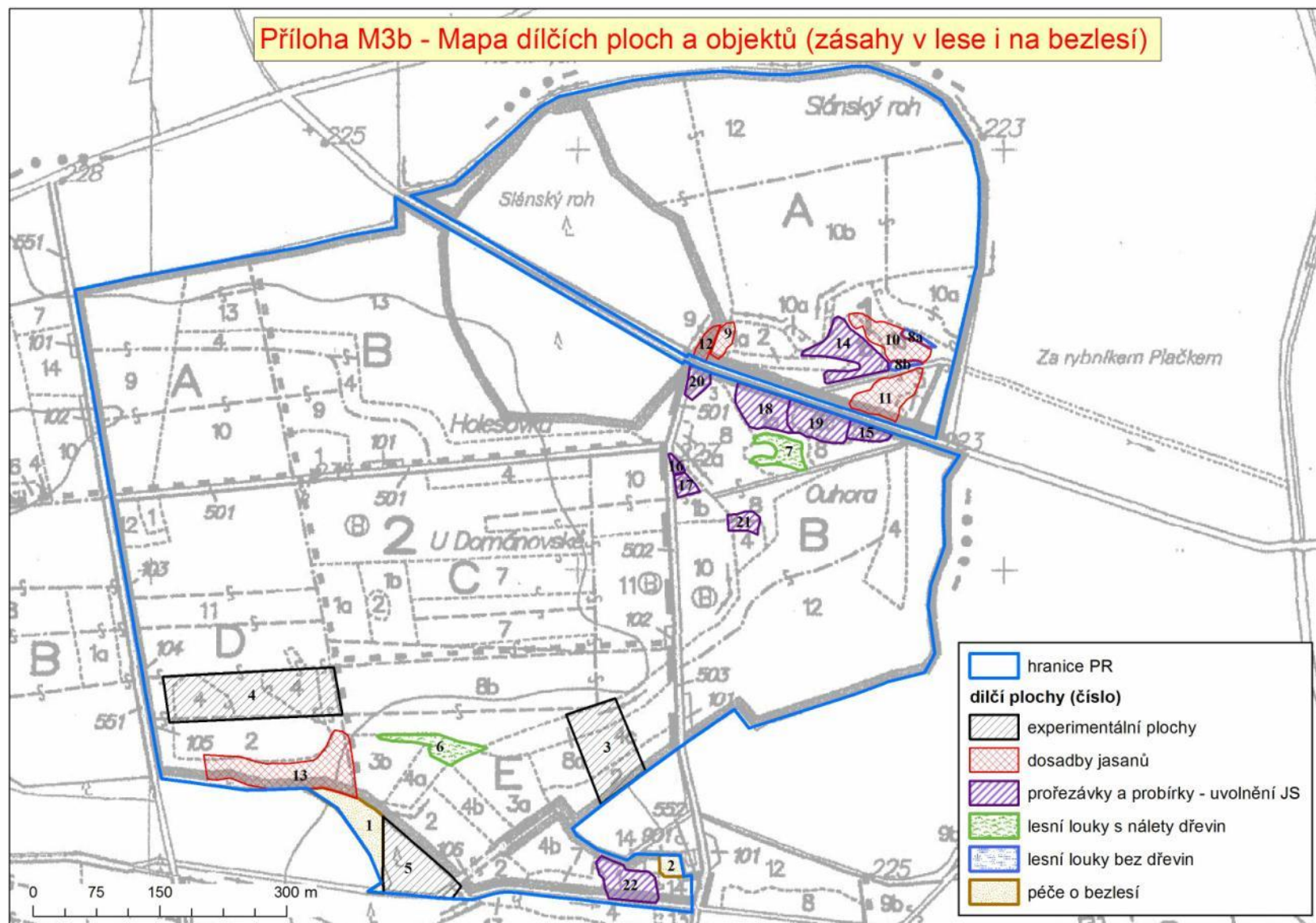
Příloha M2b - Katastrální mapa se zákresem PR (jižní část)

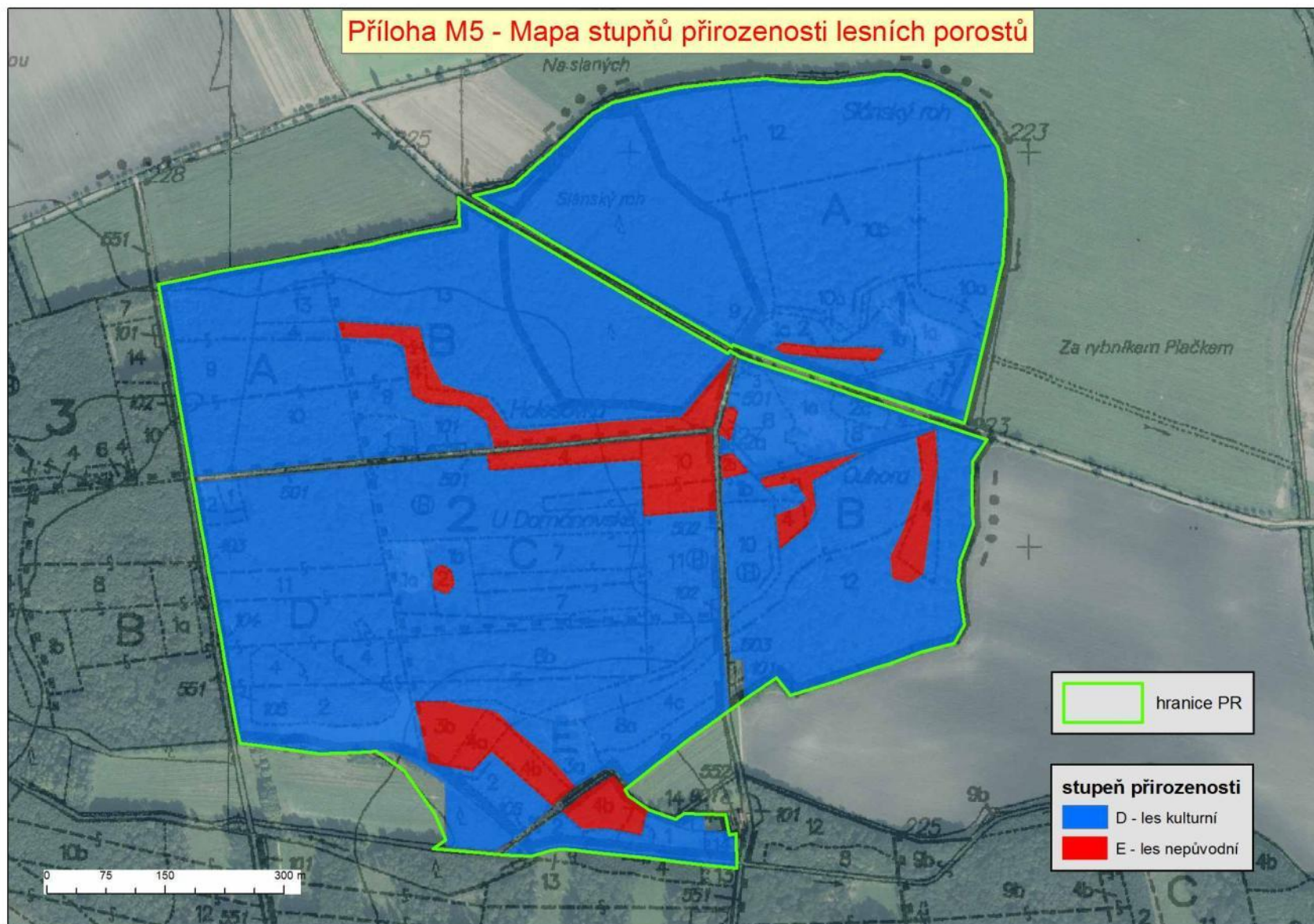
Příloha M3a - Mapa dílčích ploch a objektů (požadovaný rozsah a rámcové umístění clonných sečí)

Příloha M3b - Mapa dílčích ploch a objektů (zásahy v lese i na bezlesí)

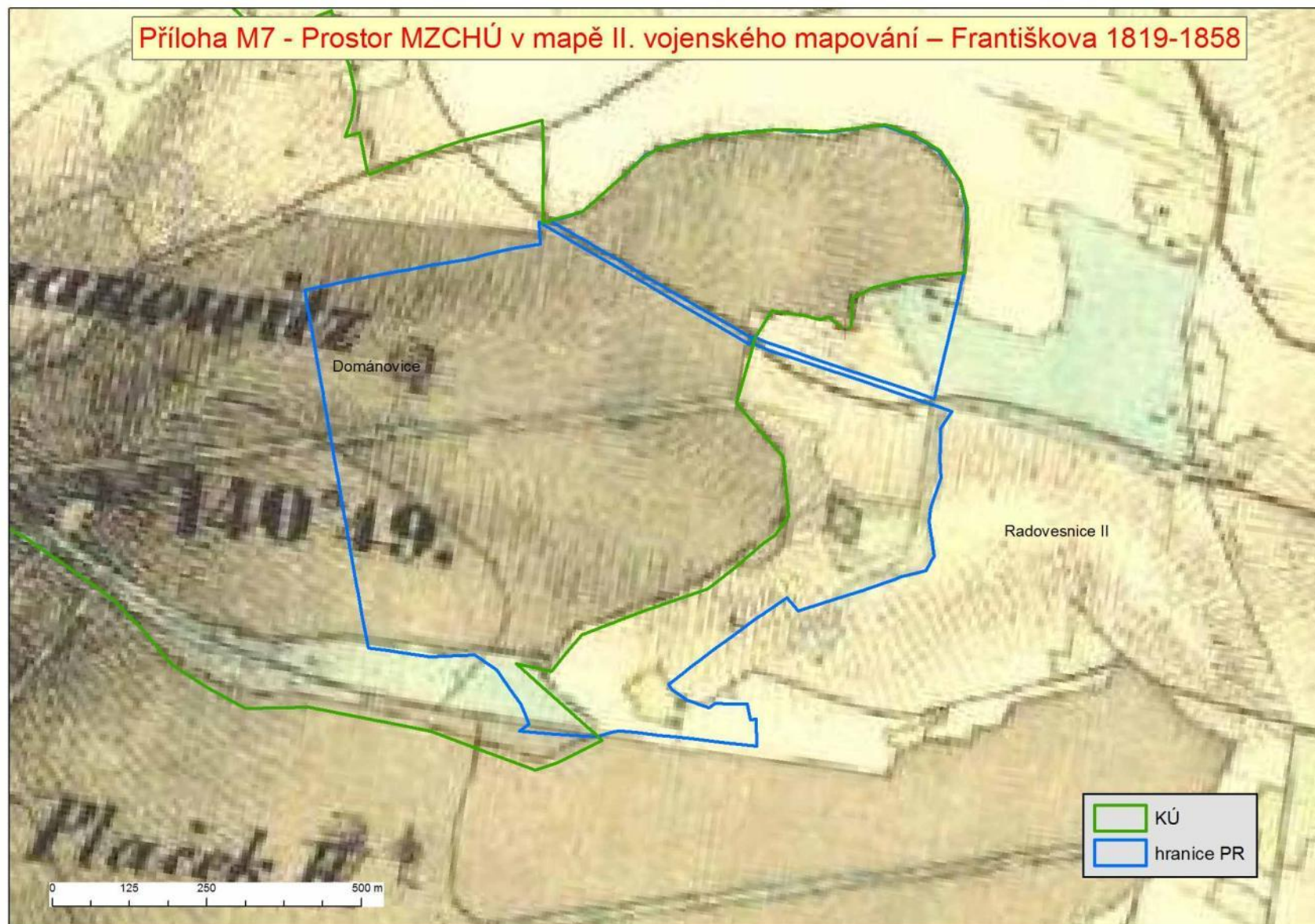
Příloha M5 - Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

Příloha M6a - Výskyt vybraných zvláště chráněných druhů rostlin

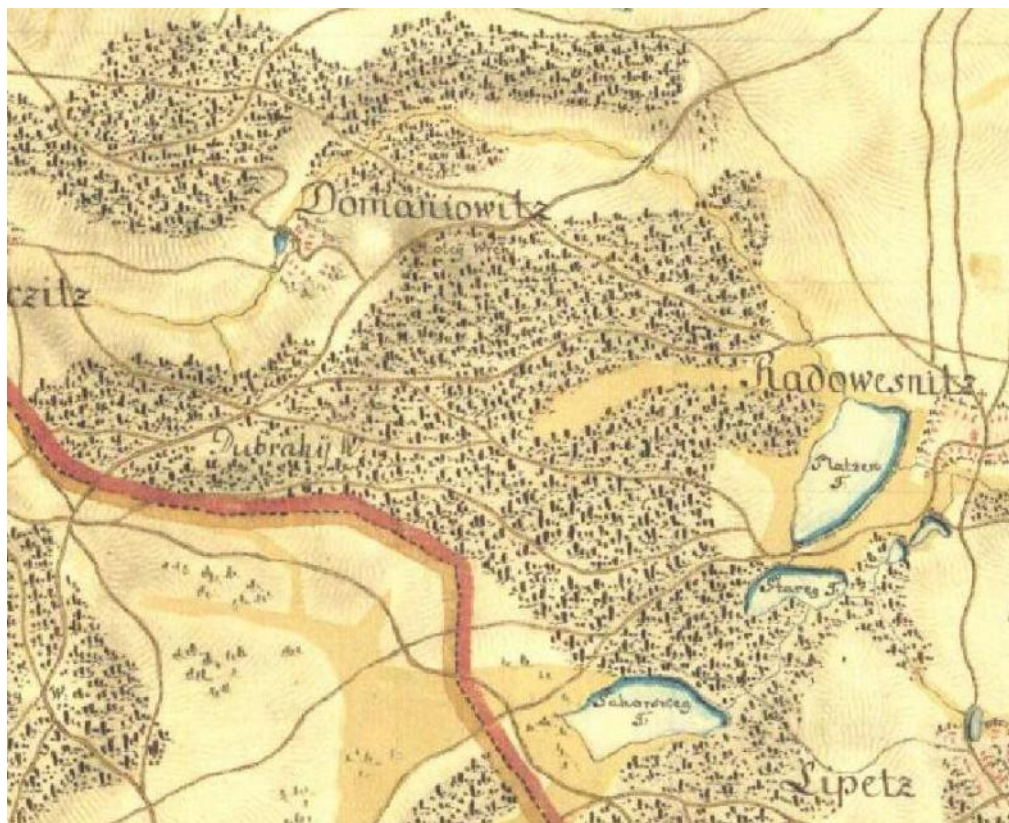

Příloha M7 - Prostor MZCHÚ v mapě II. vojenského mapování – Františkova 1819-1858

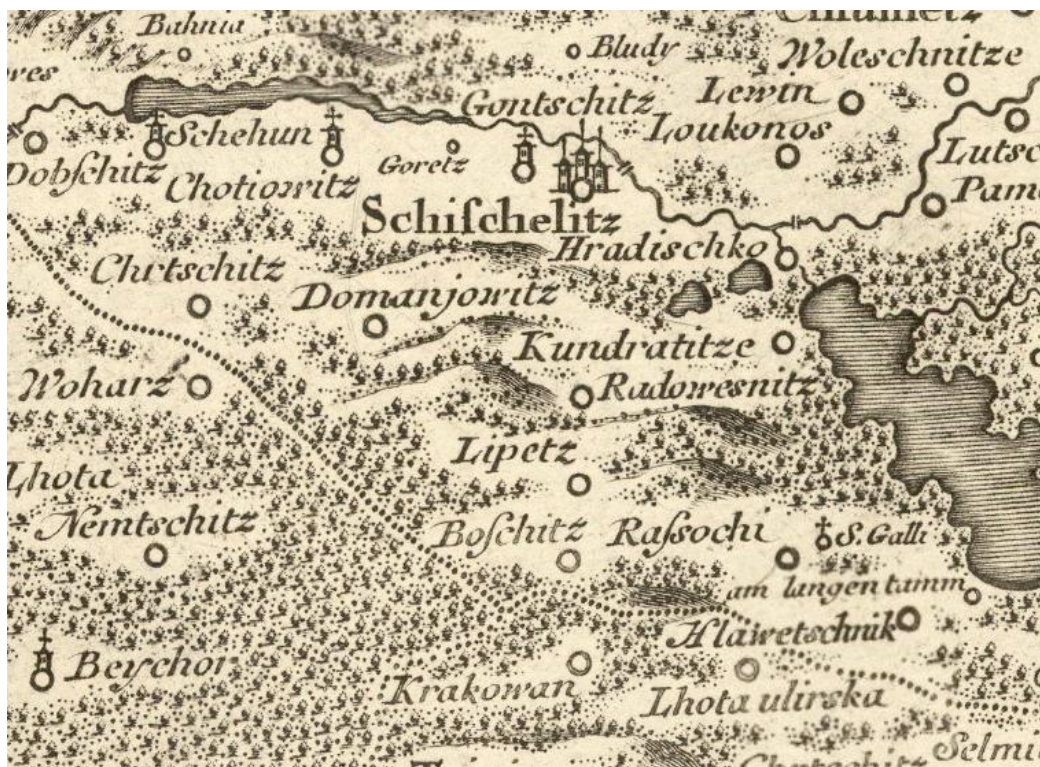
Příloha č. 8a

– Dománovický les v mapě I. vojenského mapování (tzv. Josefského) z let 1764-1768

Příloha č. 8b

– Dománovický les na Müllerově mapě Čech z roku 1720

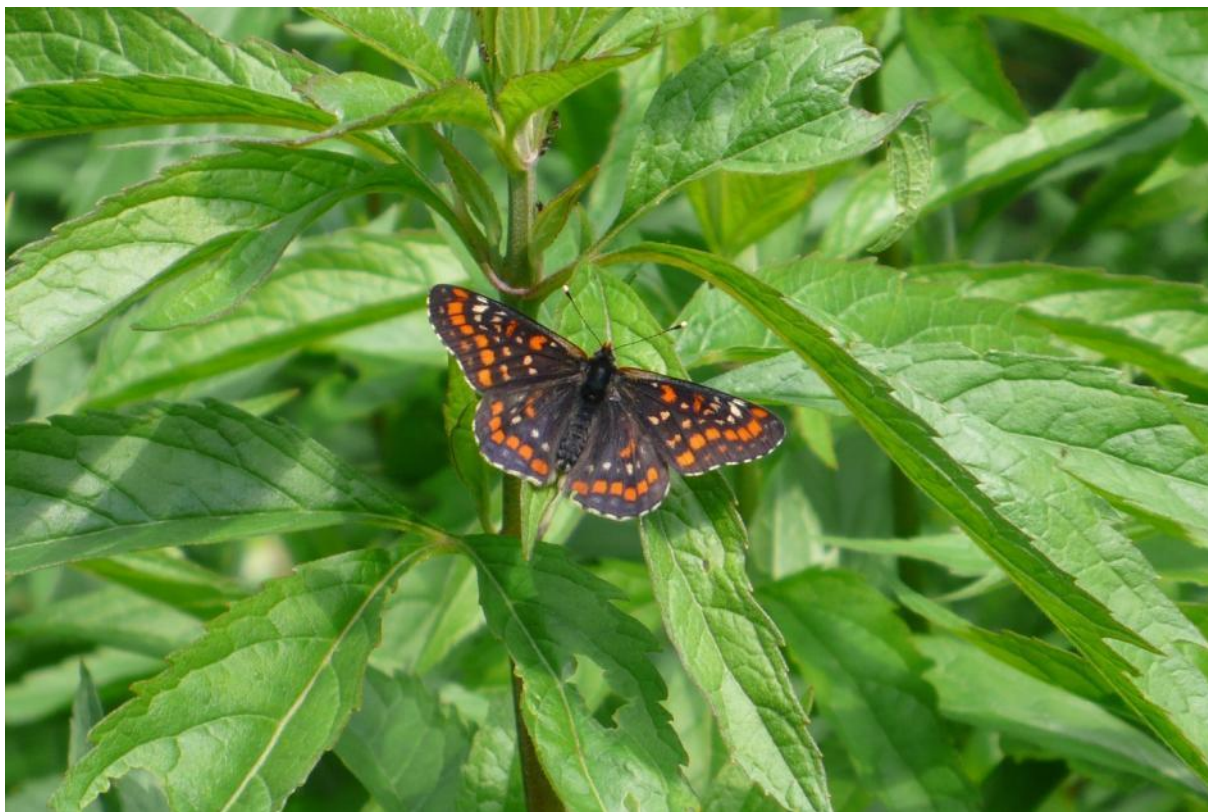

Příloha M9 - Rozmístění cedulí

FOTOGRAFICKÁ PŘÍLOHA

Hnědásek osikový (*Euphydryas maturna*) – imago

Hnědásek osikový (*Euphydryas maturna*) – vajíčka na listech jasanu

Hnědásek osíkový (*Euphydryas maturna*) – hnízdo s housenkami (žír na jasanu)

Hnědásek osíkový (*Euphydryas maturna*) – hnízdo s housenkami (žír na jasanu)

Hnědásek osikový (*Euphydryas maturna*) – hnízda s housenkami (žír na jasanu)

Hnědásek osikový (*Euphydryas maturna*) – hnízda s housenkami (žír na jasanu)

Hnědásek osikový – obsazený jasan v proředěném porostu v PSK 1B12

Hnědásek osikový – obsazený jasan v proředěném porostu v PSK 2C11

Hnědásek osíkový (*Euphydryas maturna*) – přezimující housenka před kuklením

Hnědásek osíkový (*Euphydryas maturna*) – kukla

střevíčník pantoflíček (*Cypripedium calceolus*) - květ

střevíčník pantoflíček (*Cypripedium calceolus*) – sterilní výhony

střevíčník pantoflíček (*Cypripedium calceolus*) – jeden z nejmohutnější trsů v roce 2010

střevíčník pantoflíček – tentýž trs v roce 2013 na pasece po holosečném odtěžení lesního porostu – přežívá pouze ve sterilním stavu s příšusky vlivem přílišného oslunění

střevíčník pantoflíček (*Cypripedium calceolus*) – prosperující trs v polostínu

střevíčník pantoflíček (*Cypripedium calceolus*) – prosperující trs na okraji paseky

žluťucha jednoduchá (*Thalictrum simplex*)

vstavač vojenský (*Orchis militaris*)

pryšec lesklý (*Euphorbia lucida*) – lokalita u tůně

hadí jazyk obecný (*Ophioglossum vulgatum*)

